

De scto Paulo apostolo.

quo caput tuū tegis. et inde oculos meos li-
gabo et postmodū tibi restituā illō. Quōd dū
libi traderet iridbāt ei carnifices di. Quid ī
postori isti et mago tā p̄ciosū p̄nū t̄buis ut
ip̄m amittas. Cū ergo ad locū passiōis pau-
l̄ penissz. ad orientē vs̄ et manib⁹ in celū extē-
sis diuissime cū lacris p̄ata voce orauit. et ḡ-
tias egit. **I**ps̄ h̄ valefaciēs fratrib⁹ octos sibi
de velo plāille ligauit et utrūqz genu in trā-
figēs collū extēdit. et sic d̄collat⁹ est. **H**oc e⁹
caput d̄ corpe exiliēs. **J**es⁹ x̄ps̄ qd̄ sibi in vita
tā dulce extiterat. et tā crebro noinauerat. be-
braice clara voce īsonuit. d̄. enī ip̄m in suis
epl̄is x̄pm vel iesū ut utrūqz q̄ngētis vicib⁹
noiaſse. **D**e ei⁹ aut̄ vulnere vnda lactis vsqz
in vestimēta militis exiliuit. et postea sāguis
effluxit ī aere lux imēsa emicuit d̄ corpe odor
suauissim⁹ emanauit. **C** **D**yo. aut̄ ī epi-
stola ad thimotheū de morte pauli sic di. **I**n
hora aut̄ illa istitue plena. frat̄ mi dilecte dicē-
te carnifice paulo. collū para. tūc br̄s ap̄ls
suscepit in celū muniēs frōtē et pect⁹ suum si-
gno crucis. et dixit. **D**ñe mi iesu x̄pe in man⁹
tuas cōmendo sp̄z meū. **E**t tūc absqz tristi-
tia et cōpulsione extēdit collū suū. et suscepit
coronā. **I**percutiēte aut̄ carnifice. et āputate
pauli caput. tūc br̄ssim⁹ ī ip̄o ictu explicuit
velū. et collegit sanḡnē p̄puz in velo et ligauit
eū et obuoluit. et tradidit illi feine. **E**t reuerso
militi carnifici dixit lemobia. **U**bi dimisisti
magistz meū paulū. **R**ndit miles. **C**ū socio
iacz ibi extra urbē in valle pugilū. et velo tuo
velata ē facies ei⁹. **I**ps̄a aut̄ r̄ndēs ait. **E**cce in-
trauerūt nūc pe. et pau. induiti veste p̄clara et
coronas fulgētē luce radiātes hēbant in ca-
pitib⁹ suis. **E**t ptulit velū sanḡne cruētātū. et
et mōstrauit eis. **I**ps̄ op̄ qd̄ op̄ mlti credide-
rūt d̄no et xp̄iani facti sūt. **H** d̄yo. **E**ludēs
nero q̄ p̄tigerāt uebemenē extimuit. et de his
oib⁹ cū p̄his et amicis loq̄ cepit. **D**ū h̄ inui-
cem loq̄rent. venit pau. ianuis claus. et añ ce-
sarē st̄as ait. **C**esar ecce pau. reḡ et̄ni et iuicti
miles. **U**el nūc crede qz nō sū mortu⁹ sed vi-
uus. **S**z tu miser et̄na morte morieris. eo qd̄
sctōs dei iniuste inēficiis. **E**t his dictis dispa-
ruit. **H**ero aut̄ ex nimio t̄iore velut amēs ef-
fectus qd̄ ageret ignorabat. et suasu et cōsilio

amicoz patroclū et barnabā cū alijs soluit
et quo uellent libere abire permisit. **I**lli uero
milites. s. longin⁹ magister militū et accessus
ad sepulcrū pauli mane uenerunt et duos vi-
ros. s. titum et lucam orantes. et in eorū me-
dio paulū stantem uiderūt. **Q**uos titus et
lucas uidentes uebemenē terati fugere cepe-
runt. et paulus disparuit. **I**lli autem post eos
clamantes dicebāt. **N**ō ut putatis uos ple-
quimur. sed a uobis baptizari uolum⁹ sicut
paulus nobis dixit. quem mō uobiscū oran-
tē uidim⁹. **H**oc illi audientes reuersi sunt. et
cū magno gaudio eos baptizauerūt. **C** **C**a-
put autē pauli ī quādā uallē p̄iectū est. et pre-
multitudine alioz q̄ interfecti fuerūt. et illuc
p̄iecti inueniri nō potuit. **R**egit autē ī eadez
epl̄a d̄yo. qd̄ cū quādā uice fouea mundare-
tur. et caput illud pauli cū alijs purgamen-
tis p̄iectū fuisset. qd̄dam pastor illd̄ in uga
sua leuauit. et iuxta caulas ouiu; fixit. **A**udit
autē p̄ tres noctes cōtinuas ip̄e cū d̄no suo
super p̄dictū caput lucē ineffabilē refulge-
re. **Q**uōd cū ep̄o et fidelib⁹ nūciatum fuisset di-
xerūt. **U**ere hoc est caput pauli. **E**gress⁹ igit̄
ep̄s et uniuersa fidelium multitudo caput il-
lud secū d̄rulerunt. et in quādā mensa aurea
illud deponētes illud corpe diungere attē-
ptabāt. **Q**uibus patriarcha respōdit. **N**os
scimus qd̄ multi fideles occisi sunt. et eoz capi-
ta sunt dispersa. **N**ō dubito illud caput cor-
pe pauli coniungere. **S**z caput hoc ad pes-
des corpe ponam⁹. et omnipotentē d̄nm
exorem⁹. ut si caput suum est. conuertat cor-
pus et capiti cōiungatur. **Q**uōd cū oibus pla-
cuisset. caput ip̄um ad pedes corpe beati
pauli posuerūt. **E**t ecce cūctis orantib⁹ et stu-
pētibus. corpe se uertit. et in loco suo capiti se
iūxit. **E**t sic omnes deū benedixerunt. et h̄ eē
caput pauli uaciter cognouerunt. **H**ec d̄yo
nilius. **B** **R**efert Greḡ. turoneñ. q̄ tpe
iustini iunioris claruit. qd̄ quidam desperā-
laqueū sibi parabat. nomen tamen pauli in-
uocans semp dicebat. **A**diuua me sctē pau-
le. **T**unc affuit quedāz umbra squalida hor-
tans eū ac dicens. **E**ya bone uir age qd̄ agis
moram ne feceris. **E**t ille sp̄ parās laq̄z di-
cebat. **B**eatissime paule adiuua me. **E**xpedi

De sancto Paulo apostolo.

to iā laqueo affuit alia vmbra tāq̄z boīs di
cēs illi q̄ boīez hortabat. Fuge miserrime q̄a
paul⁹ aduocatus adueit. Tūc squalida vmb
bra euauit. et hō ad se rediēs et laqueū p̄iici
ens p̄nāz dignā accepit. ¶ Greg⁹. in regi
stro. Ex catenis beati pauli multa miracula
dmonstrāt. et dū multi parū q̄d ex limatura
petūt. assistit sacerdos cū lima. et aliquibus
petentib⁹ ita cōcite aliq̄d de catenis ip̄is ex
cutit vt nulla mora sit. Quibusdā vō petēt
bus diu per catenas ip̄as lima ducit. et tū vt
aliq̄d inde exeat nō obtinet. ¶ In eadem q̄z
eplā q̄ supra dicta ē. b̄tūs dionys⁹ mortem
pauli magistri sui pijs v̄bis deplorat dicēs.
Quis dabit oculis nr̄is aquas. et pupillis
nr̄is fontē lacrimarū. vt plorem⁹ die ac no
cte lumen ecclīaz q̄d extinctū ē. Quis nō in
duet fletū et gemitū aut non vestiet lugubri
bus. et mente attonit⁹ non obstupescet Ecce
etenī petr⁹ fundamentū ecclīaz. gl̄ia sāctorū
ap̄toꝝ a nobis recessit. et nos orphanos dei
reliq̄t. ¶ Paulus q̄z gentiū familiaris et cōso
lator pauperū deficit nobis et vltim⁹ non in
uenit. Qui fuit pater patrū. doctor doctorū.
pastor pastorū. Abyssum sapientie. fistula
altisonā p̄dicatorē vitatis infatigabilē. pau
lū dico nobilissimū ap̄lm. h̄ āgel⁹ t̄restris et
hō celestis. imago et similitudo deitatis. et sp̄s
deiformis. oēs nos dereliq̄t. nos in q̄z iopes
et indignos in h̄ mūdo p̄tēptibili et maligno
et ingress⁹ est ad deū suū dñm et amicū. Heu
frat̄ mi thimothee dilecte aīe mee. vbi est pa
ter tu⁹ magister et amator. Vñ te vltim⁹ salu
tabit. Ecce enī orphan⁹ fact⁹ es et remanisti
sol⁹. iā neq̄q̄z scribet tibi sua sc̄iissima manu
di. tibi. Fili carissime Ve mibi frat̄ mi thimo
thee Quid accidit estititē et tenebrarū et dāni
q̄z orpb̄i facti sum⁹. Iā n̄ veniet ad te eplē e⁹
in q̄b⁹ sc̄ptū sit. ¶ Paul⁹ modic⁹ fu⁹ iesu xpi.
Iam non scribet de te vltim⁹ ciuitatibus
dicens Suscipite filiū meū dilectū. Cōplica
frat̄ libros p̄pharū. et signa sup̄ eos. q̄z nemi
nēbēm⁹ inēpretē pabolaz et padigmatū et elo
q̄oz ip̄ozū. David p̄phā plāgebat filiū suū
et dicebat. Ve mibi p̄ te fili mi. Ve mibi. Ego
autem. Ve mibi magister mi. vere ve mibi
Amodo defecit et cessauit p̄cursus disciplo

rum romā venientium et querentium nos
Iam nemo dicturus est. eamus et videam⁹
doctores nostros et interrogem⁹ eos quali
ter nos regere oporteat ecclesias nobis cō
missas. et interpretabūt nob̄ eloq̄a dñi nostri
iesu xpi et eloq̄a p̄phaz. Vere ve bis filiis fra
ter mi qui pauati sunt patribus sp̄ualibus
q̄bus p̄uatus est grex. Et nob̄ etiam frat̄ ve
qui p̄uati sum⁹ magistris nostris sp̄ualib⁹
qui collegerāt intellectū ac scientiam veteris
ac noue leḡ. et colligauerant in suis ep̄istolis
Vbi est cursus pauli. et labor sc̄toꝝum pedū
eius. Vbi est os loquēs. et lingua consulens
et sp̄s beneplacens deo suo. Quis nō plo
ret et vlulet. Nam q̄ meruerunt gl̄iam et ho
nozem ap̄d deum. tāq̄z malefactores tradū
tur in mortē. Ve mibi quoniā in illa hora in
tuitus sū corp⁹ sanctū sanḡne innocētī crue
tātū. Heu mibi pater mi magister et doctor
nō q̄dem reus tali morte extitisti. Vñc ergo
quo ibo te querere gl̄ia xpianozum et laus fi
delium. Quis conticescere fecit vocē tuam.
fistula ecclesiarum et fistula altisona plectrū
psalterij decacordi. Ecce introisti ad dñm de
um tuū quē desiderasti. et toto affectu cōcu
pisti. Hierusalē et roma praua amicitia eq̄
les facte sunt in malo. Hierlm crucifixit dñm
nr̄um iesum xpm. roma vero ap̄tos ei⁹ inē
mit. Hierlm aut̄ fuit ei quē crucifixit. roma
autē solēnzando glorificat quos inēmit. Et
nūc frat̄ mi thimothee. quos dilexisti. et toto
corde desiderabas. saul dico regēz ionathā.
in vita sua nō sunt sep̄ati nec i morte. Et ego
nō sū sep̄atus a dño magistro meo nisi cuz
sepauerūt nos homines pessimi et iniq̄. Et se
patio huius hore nō erit semp. Gl̄ia eius co
gnoscit dilectos etiam sine h̄ q̄ eis loquat̄ q̄
nūc ab eo elōgati sunt. In die autē resurrecti
onis magna iactura eēt separi ab eis. h̄ dyo
nisius. ¶ Joh̄s chrysostr⁹ in libro de lau
dibus paulib⁹ gl̄iosum ap̄lm multipliciē
cōmendat sic dicens. Nihil procius errauit
qui pratum insigne vtutum ac paradisi
sp̄ualem pauli animā nuncupauit. Que ab
lingua laudib⁹ ei⁹ inueniat eq̄l. cū oia que i
oibus sūt bona. aīa sua vna possideat. et ea
cūcta plene accumulet nec solum hominūz

De sancto Paulo apostolo.

se etiā qđ est apli⁹ angeloz. Nec tñ idcirco re
ticebim⁹ qñ poti⁹ pauca dicem⁹. Est enī h
maximū laudis gen⁹ cū orōnis copiā v̄tus
supat et magitudo laudati. Sicq; vinci ml̄
to est nob̄ glōsi⁹ q; sepe vicisse. vñ igit opoz
tuni⁹ laudū ei⁹ sumem⁹ exordū nisi ab h̄ ip̄
so p̄mū. vt oñdam⁹ eū bona oīm possidētē.
E Abel obtulit sacrificiū ⁊ inde laudat. s; si
pauli hostiā adducam⁹ in mediū quātuz
celū a trā supior appebit. Si qđē semetip̄m
p̄ dies singlos imolabat. Quā tñ hostiā du
pliciter offerebat. tū in corde. tū in corpe morti
ficationē circūferēs. Nō enī oues offerebat
aut boues. sed seip̄m dupl̄r imolabat. Neq;
his p̄tent⁹ fuit. s; etiā orbē vniuersū studuit
offerre. q̄ trāz ac mare. greciā atq; barbariez
oēs q; sub sole regionē q̄si volitās circūiuit.
ex hoib⁹ āgelos faciēs. q̄nimo ip̄os hoies q̄
si ex d̄monib⁹ in āgelis puebēs. Quid huic
hostie repiet equale quā paul⁹ gladio spiri
tussacti imolauit. et in illo altari qđ super ce
lū locatū est obtulit. Sed abel dolo germa
ni percussus occubuit. paul⁹ v̄o ab eis inter
fect⁹ est q̄s ab innumeris malis cupiebat eru
ere. V̄is autē ei⁹ innumeras tibi oñdā mor
tes. tot vtiq; q̄t etiā dies vixit. **M**oe se tan
tū in archa legi⁹ fuisse cū liberis. h̄ autē ml̄
to seuiore inundante diluuiō nō archā co
ptādo cōpaginib⁹ tabularū. s; epistolas cō
ponēdo p̄ tabulis. vniuersū orbē piclitantes
ex medijs fluctib⁹ liberauit. Nec autē archa
non vno loco circūferē. sed spū orb̄ terminos
cōprehēdit. nec bitumine ac pice. sed spū sc̄to
ei⁹ tabule sūt p̄ucte. Nec suscipiēs pene irra
tionabilib⁹ aialib⁹ stultiores. imitatores ef
ficat angeloz. Hinc q; illā vicit archā. q; illa
coruū recipiēs coruū rursū emisit. ⁊ icludēs
lupū feritatē ei⁹ mutare nō potuit. Nec v̄o
accipitres miluosq; suscipiēs fecit colūbas.
⁊ excludēs oēs feritatē māsuēdiez spūs in
troduxit. **A**braā mirāt oēs q; ad dei p̄cep
tū patriā atq; cogtos reliq̄t. Sed quō pau
lo possit eq̄ri q̄ nō tātm̄ modo patriā vel cog
tos. s; ip̄m q; mūdū reliq̄t imo etiā celū ⁊ ce
lū celi. et h̄ oia xpm suscipiēdo desperit. Vñ
p̄cūctis istd̄ solū. i. xpi caritatē req̄rēs neq; p̄
sētia inq̄t. neq; futā. neq; altitudo. ⁊c. Sed et

abraā ī piculū se tradēs hostib⁹ filiū fratris
eripuit. Et paul⁹ vt vniuersū orbē d̄ ip̄a dia
boli extraherz manu. inūerabilia picla susti
nuit. p̄p̄isq; morib⁹ maxiaz securitatez alijs
cōpauit. Filiū q; abraā voluit imolare. pau
l⁹ v̄o semetip̄m millies imolauit. **I**n isaac
patiētia aliq̄ admirant q̄niā puteos a se fa
ctos obstrui patiebat. Et ut paul⁹ nō puteos
cernēs lapidib⁹ obrutos. sed p̄p̄uz corpe nō
solū sicut ille cedebat. sed eos etiā a q̄b⁹ pati
ebatur in celū studbat euebere. Quanto ei⁹
ampli⁹ obruebatur iste fons. tanto maḡ erū
pebat. ac plēs a se fluuios effūdēdo emana
bat. **B**e lōganimitate atq; patiētia iacob
sc̄ptura miratur. Et que nā illa est tā adamā
tina anima q̄ pauli patiētiaz possit imitari.
Neq; enim. vij. annorum. sed totius vite se
uitiū pro sponsa ptulit xpi. nō adustus solū
estu diei et noctis gelu sed tēptationes mille
p̄petiens. et nūc qđē v̄berib⁹. nunc v̄o lapi
dibus scissus atq; collisus. et inter certamia
vbiq; p̄siliens. captas oues ex diaboli fauci
bus abstrahēbat. **S**ed ⁊ ioseph pudicie
v̄tute d̄corat⁹ est. ⁊ ego vereor ne iā ridiculū
sit hinc etiā paulū laudare. q̄ semetip̄m cru
cifigens nō solū humanoz corpoz pulcritu
dines. sed oia etiā q̄ vident̄ rebus clara ac d̄
cora cernebat quē admodū nos fauillā cine
rēq; cōspicim⁹. q̄ quasi mortu⁹ p̄s̄ ad mor
tuū immobil̄ p̄manebat. **S**tupēt iob oēs
homies. Est enī athleta mirabil̄. Et paulus
nō mēlibus tātm̄. sed ānis plurib⁹ in agone
p̄durās ta clar⁹ emicuit. nō teste gleba sanie
carnis radens. sed in ipsi⁹ intelligibile os le
onis frequēter incurēs ⁊ pugnās aduersus
tēptationes innumeras. omni erat lapide to
leratioz. Qui nō a trib⁹ ⁊ a q̄ttuoz amicis. s;
a cunctis infidelib⁹. a fratrib⁹ etiā opprobria
sustinebat. ⁊ sp̄t⁹ ab oib⁹ atq; maledictus.
Et illi erat magna hospitalitas ⁊ cura pau
perū. Sed quā ille curā ip̄endebat carne d̄bi
lib⁹. h̄ac iste animis morbidis exhibebat.
Illi⁹ omni adueniēti aperiebat domus h̄
v̄o aia vniuerso patebat orbi. Et ille qđē cū
oues ⁊ boues haberz innumeros erat i pau
peres liberalis. hic vero nihil amplius cor
pore suo possidens de hoc sufficiēter idigēti

De sancto Paulo apostolo.

b^o ministrabat. Quod alicubi commemorans necessitatibus inquit meis et his qui mecum erant ministraverunt manus istae. Sed etiam vermes atque vulnera seuos sancto iob inferbant dolores. Sed si pauli verbera. famem. catenas. piculaque et sordes quae a domesticis. ab extraneis ac a cetero patiebatur orbe. sollicitudinem quam ipse per ecclesiam. vitionem quam per scandalizationis singulorum proferebat. videbitur quod omnia erat saxo durior. Alia illa et ferax atque adamante firmitate superabat. Quae enim ille corpore sed mente paulo sustinuit. Quae omni merore molestior de singulis quibuscumque laboribus mestitia sumebat. Unde et iuges ex eo fontes lacrimarum non diebus solum sed etiam noctibus effluere videntur. Quaeque muliere peruriente vehemētius affligebat in singulis. Propriam quod etiam dicebat. Filioli mei quos iteque perurio. **M**oyses pro iudaeorum salute delicti elegit delicti. Moyses itaque secum ceteris obtulit perire. paulo pro ceteris. Non enim cum perire voluit. sed ut alii saluarentur ipse de gloria eternitate decideret. Et quod ille per baronem. sed dyabolo quotidie repugnabat. Ille pro una gente. iste pro universo orbe certavit. non sudore sed sanguine. **J**ohannes in cibum locustas et mel siluestre sivebat. sed paulo ita in medio mundi strepitu quem admodum ille in beremo quiete versatur. non quod de partibus locustis aut melle siluestri. multo autem his victu vilioris pietus est. ac necessario quidem indulgens cibo. ferventi studio predicandi. Verum illius adversus herodiam apparuit magna potentia. et ille non unus aut duos. aut tres. sed innumeros et sibi positos potestate corripuit. imo longe illo seuiores tyrannos. **R**estat ut paulum iam angelis comparem. qui quibus magister predicam. quia cum omnia cura deo obedivit. Quod david admirando dicebat. **P**rophetes virtute facientes verbum eius. **Q**uid vero aliud propheta in angelum miratur. Qui facit inquit angelos suos spiritus et ministros suos ignem veterem. Sed in paulo possumus invenire. qui velut ignis ac spiritus totum terrarum percurat orbem et percurando purgavit. sed non dum celum iste sortitus est. et homino mirabile quod talis versatur in terris etiam mortali adhuc carne circumdatus. Quanta ergo nos condemnatione digni sumus cum uno bonae bonae in se congregatae nec minimam quod de parte corporis studemus imitari. Non enim aliam est ille sor-

titus natus. nec dissiles natus aetas. nec altera habitus mundum. sed in eadem terra eademque regione. sub eisdem etiam legibus nutritus et moribus. cunctos qui nunc sunt homines vel fuerunt ante virtute transcendit. Nec vero in illo sed solum mirabile est quod per abundantiam dotionis quodammodo non sensit dolores pro virtute susceptos. sed etiam quod virtute ipsam pro mercede persequitur. **N**on et nos quod de proposita mercede certamus quam ille complectens etiam sine premio diligebat. Cuncta illa quae aspirate sui videtur impedire virtute cum omni mansuetudine perpenes quod die celsior. quod die assurgebat ardentior. Et iteratis sibi picula nova se pro alacritate pergebat. Qui cum sibi mortem iam imminere videret. ad concionem delectationemque gaudij alios provocabat dicens. **V**audete et consolamini mihi. Itaque ad perfusionem et iniurias quas ob predicandi studium sustinebat magis quam ad bonorum oblectamenta persequabatur. mortis potius quam vite desiderium appetens paupertatis quam opulencie. et multo amplius laborum quam alij requies pro labore. ac merore magis eligens quam alij voluptatem. studiosus pro inimicis et fructuosus orans quam alij adversus inimicos. unum illi formidandum erat atque metuendum offensa nimirum dei. nec desiderabile illi aliud erat nisi placere deo semper. **N**on dico autem quod nihil pernitium desiderabat. sed nec aliquod futurorum. Non enim mihi dicas merces. ingentes exercitus. pecunias provincias. potestates. haec enim quasi araneae fila reputavit. sed ea quae permittuntur in celis. et tunc eius ardentem in christo amoris videbitur. **H**ic si quidem pro illius dilectione non angelorum non archangelorum dignitate nec quicquam horum sibi concupivit. Quod enim erat maius omnibus christi amore fruebat. cum haec enim beatiorum cunctis se putabat. sine hoc autem neque dominantius neque principatum locum esse cupiebat. sed cum hac dilectione magis esse vel extremum. imo etiam ex numero punitorum quam sine hac inter summos honores et sublimes. **H**oc enim erat illi maximum ac singulare tormentum ab hac caritate discedere. **H**illi erat gebenna. sed sola pena. sed infinita et intoleranda supplicia. Sed pro fruitu caritate christi. **H**illi vita. **H** mundus. **H** regnum. **H** promissio. haec bona videbantur innumera. Sic despiciebat universa quae timebantur. ut solum verba iam putrefacta praeferrent. **T**yrannos vero ac

De sctō Paulo apostolo

iplos spirantes furore velut quōsdā eē culices
estibat. Adortē vō atq; cruciat⁹ ⁊ mille sup
plicia q̄si ludū putabat eē puerorū dū modo
p̄p̄o aliq̄d sustieret. Decorabat enī magis
vict⁹ catena q̄ dyademate coronat⁹. Etenī
coartat⁹ carcere habitabat ī celo. Nec libēt⁹
vbera recipiebat ⁊ vulnera q̄s alij braua di
ripiāt. et dolores n̄ min⁹ q̄s p̄mia diligebat.
cū ipos vtiq; dolores loco duceret p̄miorū
p̄p̄ea ipos etiā grām noiabat q̄niā q̄ nobis
sūt cā estine h̄ illi maria; piebāt voluptatez.
Adoroze q̄s maris vbebat. p̄p̄t q̄d ⁊ dicebat
Quis scādalizat et ego n̄ vroz. Etiā si in me
roze dicat q̄s in eē aliquā voluptatē. Adulti
enī q̄ filiorū mortib⁹ vulnerant. aliquid con
solationis accipiūt cū suis fletib⁹ relinquūt
magisq; dolēt cū dolere pbibent. Sic ⁊ pau
lus nocte ac die solationē accipiat ex lacri
mis. Null⁹ q̄ p̄p̄tāto affectu mala p̄p̄a q̄nto
ille d̄flebat aliena. Quēadmodū ei illū opina
ris afflictū cū p̄ditōz defleret pctōz. q̄ vt illi
salui fierēt a celoz glā cupiebat excludi. Nā
n̄ saluari illos m̄ro acerbi⁹ estibat q̄s semet
ipm p̄ire. Nūc ergo cui nā rex potit q̄s cōpa
re. cui ferro. cui adamāti. Quid nā illā aliq̄s
appellet aiaz aureā v̄l magā adamātinā. Nā
⁊ oī erat adamante fortior. auro gēmīq; p̄
ciosior. et alterā q̄dē materiā firmitate aliaz
supabat p̄ciositate. Cui igit̄ rei bui⁹ ab ali
quo aia cōpet. Eaz q̄dē q̄ sūt oīo nulli. Q̄
si vel auro adamantis fortitudo vel adamā
ti bonoz darei auri. tunc forte aliquo modo
cōpatio eius pauli posset aie p̄uenire. Sed
q̄d ego adamantē ⁊ aux ad similitudinē addu
co pauli. Adū dū si ex aduerso appēdas oēs
etiā tūc videb̄ a parte pauli ingēs p̄odul
examinis. Adūdo igit̄ et oībus que ī mūdo
sūt. paulū dicim⁹ digōzē. Si igit̄ mund⁹ eo
digōz nō est. sed forte vel celū. sed istd̄ q̄s iuēi
tur inferius. Si enim nō solū celū sed etiā
q̄ habentur in cel⁹ dei postposuit caritati q̄
mō n̄ mag⁹ d̄ns q̄ tāto ē benignoz paulo q̄nto
maliciā bonitas aīcellit. inumeris cel⁹ euz iu
dicat digōzē. Nō ei nos tāti diligit de⁹ q̄n
tū a nob̄ ipē diligit. s̄z tāto effusi⁹ q̄nto nec p̄
mo sufficit explicare. ¶ In paradīū q̄s b̄uc de
us rapuit. et ī celū trīū s̄bleuauit. Nec īmeri
to. Si q̄dē paul⁹ ī tra gōiēs sic se gerebat in

cūctis q̄si āgeloz societate fruere. Nā visibi
li ad huc corpi colligat⁹ illoz p̄fectiōe gaud
bat. Tātis fragilitatib⁹ corpi s̄dit⁹ ī nullo
īferioz supnis v̄rutib⁹ appere certabat. Nā
et tāq; penat⁹ totū docēdo puolauit orbem
⁊ velut incorpore⁹ labores piculaq; p̄tēpit.
⁊ q̄si iā celū possidens cūcta p̄sus terrena d̄
sperit. ⁊ tanq; cū ip̄iā ī corporeis v̄rutib⁹ de
gens iugi mētis intentione vigilauit. Et an
gelis q̄dē sepe diuersarū gentiū cura cōmis
sa est. sed null⁹ illoz ita creditū sibi ip̄m gub
nauit vt paul⁹ vniuersū orbē. ¶ Sicut aut̄
aliq̄s indulgētissim⁹ pater afficit erga filium
frenes cōp̄bensuz. c⁹ q̄nto mag⁹ cōuicijs icu
bulq; pulsat. tāto ei⁹ potit⁹ miset ⁊ deflet. ita
paul⁹ istis a q̄b⁹ affligebat̄ maiora adhibe
bat fomēta pietatis. Nāq; sepe p̄ ill⁹ eum
q̄nq;es vberauerāt. et ei⁹ sangnē litiebant. la
criabat et vebementē dolebat. ⁊ p̄ eis orabat.
Frēs inq̄t volūtas q̄dē cordis mei. zc. Vebe
mentē q̄s mordebat. ac penit⁹ dissecabat. cū
eos peuntes videret. Et enim missū ī igne
ferrū totū p̄fecto ignis efficit. sic paul⁹ ca
ritate succens⁹ effect⁹ ē tot⁹ caritas. Qui q̄si
cōis totū mūdi eēt pat̄. ita in amore boīm ⁊
ipos eoz imitabat̄ p̄tes. imo cūctos nō car
nales. verū etiā spūales p̄res sollicitudinē ac
pietate supabat. Dēz enī p̄sus boīem deo
exhibere cupiebat. q̄si enī vniuersū mūdum
ipse genuisset. sic oēs in dei regno festinabat
inducere corpi⁹ ⁊ animā p̄bis q̄s diligebat ī
p̄deno. Nō iste ignobilis ⁊ circūferari⁹ qui
artē exercebat ī pellib⁹ tanta v̄tute p̄gress⁹ ē.
vt vix. xxx. annoz spacio ⁊ romanos ⁊ p̄sas
partbos ⁊ medos. indos ⁊ scitas. etbiopeos
⁊ saramathas atq; saracenos. ⁊ oē p̄sus bo
minū gen⁹ sub iugo mitteret v̄tatis. Et sic
in stipulas aut fenū ignis imissus. sic oīa de
monū opa p̄suplit. Paulo ei⁹ īsonāte ligua
⁊ oī igne vebementē iuente. cedebant omia
atq; fugiebāt. ⁊ demonū cult⁹ ⁊ tyrānoz mi
ne et domesticoz insidie. Adāg autem sicut
radijs solis orientibus et tenebre fugant̄ et
adulteri ac fures foueis p̄dunt. et latrones
recedūt. homicide ad antra fugiūt oīaq; lu
cida efficiunt̄ et clara. Desup illustrantib⁹ ra
dijs. Sic vbiq; euangeliū disseminante pau
lo. fugabatur eroz ⁊ peritas remeabat. adul

De sc̄to Paulo apostolo

teria et alia dictu feda defecerunt atque sumpta sunt isto ignis vapore palearum vice pentes. Clara vero in huius vitatis flama surgebat resplendens et usque ad celi sublimitatem ascendens. ab his potentissimum subleuata que eam opprimere videbantur. Nec picula aut impetum processum eius impedire potuerunt. Erroris vero talis est iudicio quod nullo sibi obistere consensit ac defluit vel desinit. Talis autem et diuerso vitatis statum quod multis impugnantibus suscitatur et crescit. Quonia igitur ita generum nostrum nobilitauit deus. ei similes studamus inueniri. neque impossibile istud putemus. quonia tale illi quale nobis corpus fuit. talis anima. tales tibi idem illi teque formauit. et quemadmodum illi ita est et deus tuus.

¶ Quis dei dona in paulo cognoscere. vestimenta eius terror omnibus erat. huius vero apostoli admiranda. quia paulus nec cum in picula irueret temeritatis argui poterat. nec cum picula fugerit timiditatis. Et rursus eam valde despiciebat ob pharias ad quas illum mundi preceptum euererat. Benignus cum vidisset paulum picula fugientem non minus illum admiraretur quam cum se picula gauderet opponere. Et ei huius fortitudinis. ita illud est sapientie. Et cum videris illum de se ipso aliquid sonantem. sicut admireris ac si vidisset illum semetipsum despicere. ut ei illud humilitatis est. ita istud magnimitatis. Adagium enim merebatur loquendo de se quam tacendo laudari. quonia nisi fecisset istud culpabilior esset quam se ipso in portune laudare didicerunt. Huius enim gladius fuisse creditos sibi omnes perdidisset. quia dum se humiliasset eos extulisset. Amplius tunc paulus placuit glando quam alie laudes proprias occultando. Nec tantum quod profuit cum sua merita celare quam tunc iste cum poterat. Est autem grande malum de se ipso grande aliquid dicere. atque mirabile extremeque demerere est nulla imminente necessitate reus violentis per se laudibus velle decorari. Non huius deus loqui iudicium est. sed potius infantie est. huius omni mercedem euacuat laboribus sudoribusque questum. Et enim aliquid de se efferre huiusmodi est et insolens se sequi iactantibus. Dicere autem illa que proprii cause tantummodo necessaria sunt. fructum amantibus et multorum remedia cogitantis est. Sic et fecit paulus qui dum a pseudo capere. in laudes suas ire compulsum est marie que dignitate sua ostenderet. Istud autem et maiora celauit. Veniam inquit ad visiones et re. d. p.

co. Tanta paulus tamque crebra cum deo habens colloquia quanta nec prophetarum. nec apostolorum ullus habuit. per ea ipse humilior reddebat. Quis est plagas metuere. ut disceres. quia huiusmodi naturam unum erat exemplum per voluntatem non solum supra multos boies verum etiam unum ex angelis erat. Neque vero metuere plagas reprehensione dignum sed plagarum metu aliquid indignum pietate committit. huius ipso enim qui plagas timet qui in certamine non vincit admirabilior ostendit quam ille qui non timet. Sic nec merere culpabile est. sed per merorem dicere aut facere aliquid eorum quod deo displicet. Hic quod fuit paulus ostendit. quod in tali natura viuere potuit quam modo supra naturam. Quod si mortem timuit nec ipse qui deo recusabat. Non enim naturam habere infirmitatibus subditam. sed huic infirmitatibus criminosa est. ut merito ille mirabilis habeatur qui inbecillitatem nature voluntatis virtute superauit. Quod si iobanem qui dicebat marcus a consorcio sepaui. huius itaque rectissime per predicationis officio effecit. Eum siquidem qui istud suscipit officium non oportet esse molle aut resolutum. sed forte et per cuncta robustum. Neque enim aliquid deus attingere per clarum munus functionem nisi per aniam milies tradere in mortem ad discrimina. Qui enim non tali animo est. multos alios suo perdet exemplo. magisque utile est si quiescat. sibi que tantum vacet. Non ita gubernatorem non ad bestias dimittat. non in ludo gladiatorio destinatum. non quempiam omnino sic ad discrimina atque mortes patam atque dispositam animam obrere ut eum qui officium suscepit predicandi. Ita et picula profecto maiora. et aduersarij seuiores. nec usque per se huiusmodi conditione certat. Celum namque in primis. in supplicio gehena proponit. si vero aliquid in eos commotio facta est noli huius delictum putare. Non enim commoueri malum est. sed irrationabili nulloque iusto flagitate negotio commoueri malum est. Huius enim affectum peridul nobis creator inseruit. ut dormientes animas atque resolutas ab inertia atque otio suscitaret. qui si enim gladio acie. ita mentis nostre ire acumen impo sinit. ut cum ore utamur. Benignitas autem spiritus bona est. sed cum illa res efflagitat. Quod non vero id non ad est. etiam illa viciosa est. Ita et paulus sepe huiusmodi est affectu et imoderate loquentibus melior erat iratus. Hoc autem in eo erat mirabile. quia cum vinctus verbis atque vinctus longe splendidior erat

De septem filiis beate felicitatis.

Dyademate purpuraque fulgentibus. Cumque vincitrus per vastum pelagus ducebatur. ita gaudebat tamquam in maximum impium duceretur. Quod quod romam ingressus est. nec ibi stare contentus est. sed in hispaniam percurrit. Nec unum quod die in ocio passus est et quiete transire. sed in perdicandi ardore ipso igne ardentior nec picula timuit nec irisiones erubuit. Hoc vero maiori admiratione dignum est quod cum tam audax esset ac velut ad pugnam spaccinctus. et ignem quem diabelli aspirat. rursus placabilem atque flexibilem se prebebat. Nam se uicti vel potius seruati preceperunt ut iret tharsum non recusauit. dixerunt per murum eum oportere deponi et passus est. Huius rei gratia ista faciebat. ut predicationi diuini insisteret. et cum multis hereticis iret ad christum. Quod uidebat profecto ne forte pauperum binc atque in opus salutis multorum abscederet. Ceterum cumque ibi qui sub uno pugnant magistro uiderint in eo infixam vulnera. fluentem sanguinem et nec sic ipsum hostibus aliquando cedentem sed stare fortiter. bastamque vibrantem. et crebris ictibus aduersarios corruere facientem. nec oino dolori parcere. maiori absque dubio tanto duci alacritate subdit. Hoc ita factum est in paulo. Videntes enim illum ligatum catenis et nihilominus in carcere predicantem. uidentes etiam uulneratum et tamen uerberantes ipsos sermone captiuum. maiorem profecto fiduciam colligebat idque significans ait. ita ut plures et fratribus seruidentes in vinculis meis abundanter audirent sine timore uerbum dei loqui. Tunc certiorum alacritatem et ipse capiebat ac uehementer in aduersarios ferebat. Sicut enim ignis in diuersas plerumque materias incidens augetur magis et incrementa sortitur. sic etiam lingua pauli quibuscumque fuisset admota ad se eos continuo transferebat. Impugnatores quoque eius pabulum spirituale huic efficiebantur igni. quia per ipsos euangelij flamma magis crescebat. Hec Chrysostomus.

LXXXVI

De septem fratribus qui fuerunt filij beate felicitatis

Septem fratres fuerunt filij beate felicitatis. quorum nomina sunt ianuarus. felix. philippus. siluanus. ale-

xander. vitalis et marcialis. Hos omnes cum matre iussu imperatoris antonij publici prefectus ad se vocari fecit. Sualitque matri ut sui et filiorum suorum misereri deberet. Que ait. Neque blanditijs tuis potero allici. nec terrore frangi. Secura enim sum de spiritu sancto que habeo quod te superabo uiua. et melius uincam occisa. Et conuersa ad filios ait. Videte filij in celum. et sursum aspiciate carissimi. quia ibidem christus nos expectat. Fortiter pro christo pugnat. et fideles uos in christi amore exhibete. Quod prefectus audiens eam alapis cedi iussit. Cum ergo mater et filij in fide constantissimi apparent. omnes matre uidentem et confortante diuersis sunt supplicijs interempti. Hanc beatam felicitatem uocat gregorius plusquam martyrem. quod septies passa est in septem filiis et octauo in corpore suo. Gregorius in omelia. Beata felicitas que credendo extitit ancilla christi predicando et facta est martyr christi. Septem quippe filios sic pro se relinquire timuit uiuos in carne. sicut carnales penses solent metuere ne mortuos permittant. Quod daturum spiritum quod carne peperat ut predicando pareret deo quod carne pepererat mundo. Filios suos quod carnem suam esse nouerat sine dolore non potuit morientes uidere sed erat uis amoris interior quam dolore uinceret carnis. Recte ergo hanc seiam plusquam martyrem dixerim quam totiens in filiis est et tam desiderantem extincta. Bona enim multiplex martyrii obtinuit. ipsa quod quod martyrii palmam uicit. Quod et amore christi sola mors sua ei minime suffecit. Passi sunt circa annos domini. cx.

LXXXVII

De sancta Theodora

Theodora nobilis mulier et speciosa apud alexandriam tpe zenonis imperatoris uix habebat diuitem actum mentem deum. Diabolus autem theodore inuidens sanctitati. uix quendam diuitem in illius cupiditatem citauit. Qui eam crebris nuncijs et muneribus molestabat. ut assensum sibi preberet. Sed illa nuncios respuebat. et munera contenebat. Intantum autem eam molestabat. quod ipsam quiete bene non permitteret. et pene deficere uideretur. Tandem quendam magum ad eam misit. qui eam ut uiri illius

De sancta Theodora

miserere. sibiq; sentiret plurimum hortabatur. Que cum diceret se coram oculis dei cuncta cernere: tunc tam grande peccatum nunquam committere malefica adiuravit. quicquid in die fit. hoc utique deus scit et videt quicquid aut advespascere et occidere sole committit deo munie intuet. Dixitq; puella malefice. Nunquid veritatem dicis. Et illa. Etiam dico veritatem. Decepta puella ubi malefice dixit. ut advespascere die vix ad se venire faceret. et voluntatem suam adimpleret. Quod cum viro retulisset. ille vehementer exultans hora quam dixerat ad eam venire secumq; cubavit et abcessit. Theodora autem ad seipam rediens. amarissime flebat. et faciem suam percutiebat dicens. Heu heu me. perdidit animam meam. destruxi aspectus decoris mei. Vir autem eius domum rediens. et uxorem suam sic desolatam et merentem videns. cum tamen nesciens. eam consolari nitebatur. Sed illa nullam consolationem percipere volebat. Mane autem facto quodam monasterium monialium adiit. et abbatissam interrogavit. an deo quoddam grave delictum quod die advespascere commiserat scire posset. Cui illa. Nichil deo abscondi potest. et deus scit et videt omne quod fit quicumque hora illud committatur. Que fleus amare dixit. Da mihi librum sancti evangelii. ut scribam memet ipsam. Aperiens repit. Quod scripti scripti. Rediens ergo domum. dum quadam die vir suus abesset. comam suam percidit. vestimenta viri assumens ad quoddam monasterium monachorum quod per xviii miliaria distabat festinavit. et ut ibidem cum monachis recipetur petijt. et quod petijt impetravit. Interrogata de nomine dixit se theodoram nuncupari. Illa vero officia omnia humiliter faciebat. et eius fructum omnibus gratum fuit. Idcirco aliquot ergo annos abbas fratrem theodoram vocavit. et ut boues coniungeret et oleum de civitate afferret precepit. Vir autem eius plurimum flebat timens ne cum viro altero recessisset. Et ecce angelus domini sibi dixit. Surge mane et sta in via martirii petri apostoli. et que tibi obviauerit. ipsa tua uxor est. Quo facto theodora cum camelis venit. et virum suum videns et recognoscens. intra se dixit. Heu me vir bone meo quantum laboro ut eripiar a peccato quod feci in te. Cum autem appropinquaret salutavit eum dicens. Gaudas domine meo. Ille autem eam penitus non cognovit. Sed cum diutissime expectaret. et se deceptum

clamaret. facta est vox ad eum dei. Ille qui te heri mane salutavit. uxor tua erat. **B** **T**ate autem scitatis fuit beata theodora ut multa miracula faceret. Nam et boves a bestia laceratum eripuit. et suis precibus suscitavit. Ipam quoque bestiam insecuta maledixit. quae subito mortua corruit. **D**yabolus autem scitatem suam ferre non valens eidem apparuit dei. **D**ixeretque per omnes et adulescentem reliquisti vix tuum ut huc venires et me retineres. **D**er virtutes meas tremedas in te suscitabo plium. et si te non fecero crucifixum negare. non dicam quia ego suus. **I**psa autem signum crucis sibi edidit et peritum demonem evanuit. **Q**uodam autem vice dum de civitate cum camelis rediret. et in quodam loco hospitata fuisset. puella quodam nocte ad eam venit dicens. Dormi mecum. Que cum respiceret iuit ad alteram quam in eodem loco iacebat. Cum autem eius ventum fuisset. et de qua accepisset interrogata fuisset ait. **M**onachus ille theodoram dormivit mecum. **N**amque igitur puerum ad abbatem monasterii transmiserunt. Qui cum theodoram increparet. et ille sibi indulgeri petet scapulum suis puerum imposuit. et de monasterio periecit. Illa autem abiecta. per vij. annos extra monasterium mansit. et de lacte pecorum insatiam nutuit. **D**iyabolus autem tante eius patientie iudens in spem viri sui se transfiguravit. eiusque dixit. quid habes domina mea. **E**cce lagueo pro te nec aliquam consolationem recipio. **V**eni ergo lux mea quia si cum viro alio iacuisi. **H** tibi indulgeo. **E**t illa credens virum suum esse dixit ad illum. **N**unquam amplius tecum manebo. quia filius iobannis militis iacuit mecum. et volo agere penitentiam de eo quod in te peccavi. **E**t cum orasset. statim evanuit. et demonem fuisse agnovit. **A**ltera iterum vice diabolus voluit eam terere. **N**am in similitudine ferarum terribilium demones ad eam venerunt. et vir quodam instigans eas dicebat. **C**omedite mercedem banc. **I**lla autem oravit et evanuerunt. **A**ltera vice multitudine militum veniebat. quam princeps precedebat et eum ceteri adorabant. **D**ixeruntque milites theodoro. **S**urge et adora principem nostrum. **Q**ue respondit. **D**ominum deum adoro. **Q**uod cum principi nunciatus fuisset. iussit eam adduci et tot tormentis affici. ut mortua putaret. **E**t postmodum omnis turba evanuit. **A**ltera iteque vice vidit ibidem auxilium multum quod signans se illud refugit. et deo se recommenda

De sancta margaretha

uit. **A**ltera etiā vice vidit quādam ferētē canis-
strū plenū oī genere ciboz et dicētē sibi. Sic
pnceps q̄ te cecidit. Tolle comedere. q̄a nesciēs
fecit h. Illa at̄ se siguit et p̄tinē euanuit. **C**ō-
pletus aut̄. vij. ānis. abbas patiazēi⁹ p̄sidēs
eā recōciliavit. et cū puero suo ī mōasteriūz ī-
trodurū. **U**bi cū duos postmodūz annos
laudabiliter pegissz. puez accepit. et secū illū
in cella sua clausit. **Q**uō cū abbati reuelatum
fuisse. misit quōdam monachos q̄ diligentē
auscultarent quōnam cum eo loqueretur. **I**l-
la autem puez āplexās et dōsculās dixit. **F**ili-
mi dulcissime. tēp⁹ vite mee venit. **R**eliquo
te dō. ipsum patrem et adiutores habeas. **F**i-
li dulcissime ieiunijs et orationibus insistas
et fratribus tuis deuote seruias. **E**t h̄ dicēs spi-
ritū tradidit. et in dño felicē obdormiuit. cir-
ca annos dñi. cccclxx. **Q**uō puer cernēs plu-
rimū flere cepit. **I**n ipsa at̄ nocte visio ab-
bati mōasterij mōstrata ē ī hūc modū. **I**llu-
ptie marie pabāt. et veniebāt ordies angelo-
ruz et pphaz et martyru et oīm scōz. **E**t ecce
ī medio eoz mulier sola glia ineffabili circū-
data. et venit vsqz ad nuptias. et sedit super le-
ctū et oēs astātes adorabāt eā. **E**t ecce vox di-
cēs. **H**ē abba theodor⁹ q̄ falso d̄ puero accu-
sat⁹ est. **S**eptē rpa sup eā mutata sūt. castiga-
ta est enī. q̄a cubile viri sui coinquinauit. **E**rci-
tat⁹ aut̄ abbas p̄cit⁹ cū frīb⁹ ad cellā ei⁹ iuit.
et eā iā d̄fūctā iuenit. **E**t intrātes et discoopiē-
tes ipaz eē feiaz iuenerūt. **A**disitqz abbas p̄
patre puelle. q̄ eā ifamauerat. et dixit illi. **A**ir
filie tue mortu⁹ ē. **E**t auferēs vestimētū mu-
lierē eē cognouit. **F**act⁹ est igit̄ timor magn⁹
sup oēs q̄ h̄ audierūt. **A**ngel⁹ aut̄ dñi abba-
ti locut⁹ ē. **S**urge velocit̄ equū p̄scēde et va-
de in ciuitatē. et si q̄s tibi obuiauerit assume
et tecū adduc. **Q**ui dū pgeret. quōdam vir curreēs
sibi obuiauit. **Q**uē cū abbas inrogaret q̄ p-
geret. ille ait. **M**ulier mea mortua ē et vado
videre eā. **E**t alius p̄sit abbas virū theodore ī
equū. et veniētes plimū fleuerūt. et ipam cuz
mlris laudib⁹ sepelierūt. **A**ir at̄ ei⁹ cellā pro-
ris sue theodore accepit. et ibidē pmanēs tā-
dē in dño obdormiuit. **P**uez autē theodore
nutricē sequēs oī moz honestate pollebat.
ita q̄ mortuo abbate mōasterij in abbates

ipse p̄nanimiter est elect⁹.

LXXXVIII.

De sancta margaretha.

Margaretha dicitur
a quadā p̄ciosa gēma q̄ mar-
garita vocat̄. q̄ gēma ē cābida p̄-
ua et v̄tuosa. **S**ic b̄tā margaretha fuit can-
bida p̄v̄ginitatē. pua p̄b̄nilitatē. virtuosa p̄
miraculoz opationē. v̄tus aut̄ b̄ lapidis d̄z
eē p̄ sangnis effusionē. p̄ cordis passionez. et
ad spūs p̄fortationē. **S**ic beata margaretha
habuit v̄tutē p̄ effusionē sui sangnis p̄ p̄stā-
tiā. q̄a ī suo martyrio p̄stātissima extitit. **C**ō-
tra cordis passionē. i. demōis tēptationē per
victoriā. q̄a ipa diabolu supauit. **E**t spūs p̄-
fortationē p̄ docēnā. q̄a p̄ suā docēnā mltoz
aios p̄fortauit et ad fidē xp̄i p̄uertit. **E** legē-
dā theotin⁹ vir erudit⁹ sc̄p̄lit.

Margaretha de ciuitate at̄biochie fi-
lia fuit theodosij gētiliū patriarche
h̄ec nuīci tradit et ad adultā etatē
veniēs baptizat̄. et p̄p̄t̄ herosa patri plimuz
babebat. **Q**uadā igit̄ die dū iā annū. xv. atti-
gisset. et cū alijs v̄ginib⁹ oues nuīcis custodi-
ret. p̄fect⁹ oliba⁹ inde transitū faciēs et puellā
tā speciosā p̄siderās. mox in ei⁹ amore exar-
sit. et pueros ad eā p̄cit⁹ misit dicēs. **I**te et eā
cōp̄rehēdite. vt si libera est eā mibi in vxoz
accipiā. si ancilla ē eā mibi in p̄cubinā habe-
as. **C**ū ergo e⁹ fuissz p̄spectui p̄ntata. eā d̄ ge-
nere suo ac noīe et religiōe req̄siuit. **I**lla aut̄
r̄ndit. se genere nobile. noīe margarethā. ac
religiōe xp̄ianaz. **C**ui p̄fect⁹. **D**uo p̄ma tibi
recte cōueniūt. q̄a nobilis haberis. et pulcer-
rima margarita cōp̄baris. s̄z ternū tibi n̄ cō-
uenit. vt puella tā pulcra et nobil⁹ deū habe-
at crucifixū. **C**uilla. v̄n̄ scis xp̄m fuisse cruci-
fixū. **E**t ille. **E**x libris xp̄ianoz. **C**ui margare-
tha. **C**ū igit̄ legat̄ pena xp̄i et glā. q̄ v̄ecundia
est v̄rā vt vnū credatis et alteruz denegetis.
Cū aut̄ margaretha eū sp̄ote crucifixū fuisse
p̄ redēptiōe nrā assereret. s̄z nūc euz in eīnuz
viuere affirmaret. irat⁹ p̄fect⁹ eaz in carcerez
mitti iussit. **S**equenti aut̄ die eā ad se vocari fe-
cit. et qz dixit. **V**ana puella misereze pulcitu-
dis tue. et dōs nrōs adora vt tibi b̄n̄ sit. **C**ui il-

De sancta Margaretha.

la. Illū a dorō quē terra p̄remiscit. mare for-
midat. et omnes creature timēt. Cui p̄fectus
Hasi mibi p̄sētiās. corp̄ tuū faciā laniari
Cui margaretha. Cris̄t̄ in mortem semetip-
sum p̄ me tradidit. et ideo p̄ x̄po mozi deside-
ro. Tūc p̄fect̄ iussit eam in eculeū suspen-
di. et tam crudelit̄ p̄mo virgis. deinde pecti-
nib̄ ferreis vsq; ad nudationem ossiū lania-
ri. q̄ sanguis de eius corp̄ tanq; de fōte pu-
rissimo emanauit. Flebāt aut̄ q̄ ibi aderant.
et dicebant. O margaretha vere de te dolē
q̄ corp̄ tuū tam crudeliter laniari conspici-
m̄. O quē amisiisti pulcritudinem p̄pter
tuā incredulitatē. Tamen nūc saltē crede vt
viuas. Quib̄ illa. O mali cōsiliarij recedite
et abite. Hec carnis cruciatio est aīme salua-
tio. Dixitq; ad p̄fectū. Impudēs canis et
insanabilis leo. in carnē potestatē hēs s̄z aīaz
x̄ps reſuat. P̄fect̄ aut̄ faciē clamide opie-
bat nec tantā sanḡnis effusionē videre pote-
rat. Deinde eā deponi fecit. et eā in carcerez
recludi iussit. et mira ibi claritas fuit. Ubi
dū eēt orauit dñm vt inimicū q̄ secū pugnat
sibi visibilē demonstraret. Et ecce draco in-
manissim̄ ibidē apparuit. Qui dū eā deuo-
ratur̄ impeteret. lignuz crucis edidit. et ille
evanuit. Vel vt alibi legit̄ os sup̄ caput eius
ponēs. et linguā sup̄ calcaneū porrigēs. eaz
p̄tin̄ deglutiuit. Sed dū eā absorbere vell̄z
signo crucis se munuit. et ideo draco v̄tute
crucis crepuit et virgo illesa exiuit. Istō aut̄
q̄ d̄ de draconis deuoratione et ip̄i crepa-
tione apocrisū et friuolū reputat̄. **E**t
abol̄ itez vt eā decipe poss̄z in sp̄m boīs se
mutauit. Quē vidēs in orationē se dedit. et
dū surrexisset. diabol̄ ad eā accessit. et manū
tenēs dixit Sufficiāt tibi q̄ fecisti. iam nunc
cessa de mea p̄sona. Illa aut̄ eū p̄ caput app̄-
hendit. et sub se ad terrā deiecit. et sup̄ ceruicē
eī dextrū pedē posuit. et dixit. Sternere su-
p̄be demō sub pedibus femine. Demō aut̄
clamabat. O beata margaretha supat̄ suz.
Si iuuenis me vinceret non curasē. ecce a
tenera puella supat̄ suz. et inde pl̄ doleo. q̄a
pat̄ tū et mat̄ tua amici mei fuerūt. Illa ve-
ro eū coegit vt diceret cur venisset. Qui se ve-
nisse ait vt sibi p̄suleret q̄ monitis p̄sidiis obe-

diret. Coegit q; vt diceret cur xp̄ianos tam
multipliciter tēptaret. Qui r̄ndit natale odiū
sibi esse p̄ viros v̄tuolos. et q̄zuis sepe ab eis
repellat̄. tñ desiderio seducēdi ip̄e infest̄ exi-
stit. et q̄a inuidet boī d̄ felicitate quā ip̄e ami-
sit. q̄zuis eā recupare nō possit. ip̄am tamen
alijs auferre p̄tendit. Ad diditq; q̄ salomon
infinitā demonū mltitudinē in q̄dā vase in-
clusit. P̄ mortē suā cū de illo vase demōes
ignē mitterēt. et boīes ibidē magnū eē thesau-
rū putarēt. vas p̄regerūt. et demones exē-
tes aerē impleuerūt. Hīs dictis v̄go pedes
s̄bleuauit et dixit. Fuge miser. Et demō statī
evanuit. Secura igit̄ efficit̄. quia q̄ p̄ncipes
vicerat. ministrū p̄culdubio suparet. **S**e-
quētī igit̄ die p̄uenientib̄ populū iudici p̄sē-
tat̄. et sacrificare p̄tēnēs exiit. corp̄sq; faci-
b̄ ardētib̄ cōburit̄. ita vt cūcti mirarēt quō-
tā tenera puella tot posset tormēta sustinere
Deinde in vase magno pleno aq̄ ip̄am liga-
ri et poni fecit vt ex penaz cōmutatione cre-
scerz vis doloris. Sed subito terra p̄cutit̄. et
cūctis vidētib̄ v̄go illesa egredit̄. Tūc q̄nq;
milia viroz credidūt. et p̄noie x̄pi capitales
sniam acceperūt. P̄fect̄ aut̄ timēs ne alijs
p̄uerterent. p̄cut̄ b̄tām margarethā decolla-
ri p̄cepit. Illa autē impetrato orādi spacio p̄-
se et suis p̄secutorib̄. nec nō p̄ eī memoriaz
agētib̄ et se iuocātib̄ deuote orauit. addēs
vt q̄cūq; in partu piclitās se iuocaret. illesā
plē emitteret. Facta q; est vox d̄ celo q̄ i suis
se nouerit petitionib̄ exauditā. Surgēs q;
ab oratione dixit spiculatori. Frat̄ tolle gladi-
um tuū et p̄cute me. Qui p̄cutiēs caput eī
vno ictu abstulit. et sic martirij coronā susce-
pit. P̄dalla est aut̄. xiiij. kl. augusti. vt in eius
hystoria inuenit̄. Alibi legit̄ q̄. iij. id̄ iulij.

Be bac sancta v̄gine sic dicit q̄dā sc̄t̄us. Be-
ata margaretha. fuit timoris dei plena. iusti-
cia p̄dita. religione cōpta. cōpūctione p̄fusa.
bonestate laudabilis. patia singularis. nihil
q; in ea p̄iū religioni xp̄iane iueniebat̄ obi-
osa patri suo. dilecta dño iesu x̄po.

LXXXIX.

Alexio
Alexi dicitur ab a

De sancto Alexio.

quod est valde. et lexis quod est summo. Inde alexius
quali valde in verbo dei robustus.

Alexius fuit filius euphemiani viri
nobilissimi romanorum. et in aula imp
atoris primi. Cui tria milia puerorum
assistebant. quod zonis aureis cingebant. et vestimen
tis sericis induebant. Erat autem perfectus eufemia
nus valde misericors. et singulis diebus in domo
sua tres menses pauperibus orphanis viduis. et
pigrinis dabat. quibus strenue seruebat. et
hora nona ipse cum viris religiosus cibum in ti
more domini capiebat. Cui vxor nomine a
glas eiusdem religionis ac proposita erat. Cui
autem filium non haberet. ad preces tamen suas dominus eius
prestitit filium. Postquam quod ipsi deinceps in castita
te vivere firmaverunt. Tradit autem puer libe
ralibus disciplinis. cum omnibus perhibere artibus ipse flo
reret. et iam ad puberem etatem venisset puella sibi
in domo imperiali eligi et sibi in coniugium copu
lat. Venit nox in qua cum sponsa sua suscepit secre
ta silentia. Tunc sanctus iuuenis cepit sponsam suam
in dei timore instruere. ac ipsam ad virginita
tis puocare pudorem. Deinde anulum suum au
reum et caput balthei quod cingebat sibi puella tra
didit dicens. Suscipe hoc et tua donec deo pla
cuerit. et dominus sit inter nos. Postquam de suba
sua accipiens ad mare discessit. ascendensque oc
culte nauem laodicam usque deuenit. ibique per
gens in edissa ciuitate sirie perfectus est. ubi imago
domini nostri iesu christi sine humano ore fac
ta in syndone habebat. Quo perueniens omnia que
secum detulerat pauperibus distribuit. et vestimen
ta vilia induens cum ceteris pauperibus in atrio dei
genitricis marie sedere cepit. De elemosynis
vero quantum sibi sufficere poterat retinebat. ce
tera vero alijs pauperibus erogabat. **¶** Et vero
pater de recessu filii plurimum in gemiscens. per
vniuersas mundi partes pueros suos misit qui
eum inquirerent diligenter. Quorum cum aliqui ad ciui
tatem edissam venissent ab eo cogniti sed ipsi eum mi
me cognoscetes. eidem cum ceteris pauperibus ele
mosynas tribuerunt. Quas accipiens deo
gras agens dixit. Gratas tibi ago domine. quia a ser
uis meis elemosynam recipe me fecisti. Re
uersi autem pueri nuntiant patri quod nusquam valeat
reperi. **¶** Hinc igitur sua a die sui recessus saccus
in pavimento cubiculi sui stravit. ubi eiulans

lamentabiles voces dabat dicens. Hic spiritus luc
tu manebo. donec filium meum recupaueo
Sponsa vero ad socrum dixit. Donec audiam de
sponso meo dulcissimo. istar turturis solita
ria tecum manebo. **¶** Cum igitur alexius in predicto
atrio xvij. annis maneret in dei studio. imago
tandem virginis quibusdem erat custodi eccle
dixit. Facit rore boies dei quod dignus est regno
celorum. et spiritus dei requiescit super eum. **¶** Nam oratione eius
sic incensus in conspectu dei ascendit. Cum autem custos
de qua non diceret ignoraret. iterum ei dixit. Ille
quod fons sedet in atrio ipse est. Tunc custos festinus
exiit. et ipsum in ecclesiam introduxit. Quod factum dum
cunctis innotesceret. et ab omnibus venerari cepisset
humanam gloriam fugiens inde recessit. et laodi
ciam venit. Ibi quoque nauem ascendens cum in tharsu ci
licie vellet pergere. dispensante deo nauis a ven
tis pulsa in romanum portum deuenit. Quod cernens
alexius ait intra se. In domo patris mei igno
tus manebo. nec alteri onerosus ero. **¶** Postquam
igitur a palatio redeuntem multitudinem obsequen
tium circumdatum obvium habuit. ac per eum clama
re cepit. Serue dei me pigrinum in domo tua
suscipi iubeas. et de micis mese tue me nutri
ri facias. ut tui quoque pigrini dignetur dominus misere
ri. Quod audiens pater ob amorem filii sui eum sus
cipi iussit. et locum proprium in domo sua sibi assi
gnavit et cibum de mensa sua sibi tribuit. et mini
strum proprium delegavit. Ipse autem in orationibus perse
uerabat. et corpus suum ieiunijs. et vigilijs mac
cerabat. Famuli autem domus ipsius multipliciter
deridebant. et aquam ut esset super caput eius fre
quenter fundebant. et multas iniurias ei irroga
bant. Sed ipse ad omnia patienter valde erat. **¶** Decem
septem igitur annos in domo patris permansit sic ig
notus. **¶** **¶** Videns ergo per spiritum quod appro
pinquaret terminus vite sue. cartam cum atramento
petiit. et totum ordinem vite sue ibidem descripsit
Unica igitur die per missarum solennia in sanctua
rio vox de celo isonuit dicens. Venite ad me
omnes qui laboratis et onerati estis. et ego refici
am vos. Quod audientes omnes in facies suas tri
sti ceciderunt. Et ecce vox secundo dicens. Querite
boiem dei ut oret pro vobis. querentibus illis. et
mimic inuenientibus iterum dictum est. In domo
euphemiani quare. **¶** Reversus ille se nihil scire
de hoc dicebat. Tunc impatores archidiaconi et

De sancto Alexio.

bonorum una cum pontifice innocencio ad domum predicti viri venerunt. Et ecce mister alexij ad dominum suum venit dicens. Vide domine ne ille noster pegrinus sit. quia magne vite et patie bonus est. Cum res igitur euphemianus eum defunctum reperit. et vultum eius tamquam angeli rutilantes vidit. Voluitque cartam quam in manu habebat accipere sed nequirit. Exeunte igitur eo. cum imperatoribus et pontificibus retulisset. et illi ad eum intrassent dixerunt. Quamvis peccatores sumus. regni tamen gubernacula gerimus. et hanc curam universalem regimini pastoralis. Da igitur nobis cartam ut sciamus quae ea scripta sunt. Et accedens pontifex cartam de manu sua accipiebat. et ille eam statim sibi dimisit. Fecitque eam legi coram omni populo et multitudinem et patre ipsius. Et euphemianus hanc audiens. nimio dolore turbatus obstupuit. et factus ex animis resolutus quod viribus in terram decidit. Cum vero aliquantulum ad se redisset. vestimenta sua scidit. cepitque canos capitis sui euellere. barbam trahere. atque semetipsum discerpe. ac super filij sui corpus corruens exclamabat. Deus me fili mi. quare me sic tristifasti. et per tot annos mihi dolores et gemitus incussisti. Deus me miserere. quia te video baculum senectutis mee in grabato iacentem et non loquereris mihi. Deus me quale solationem de cetero habere potero. Mater vero eius hanc audiens quasi leena rumpens rete. ita scissis vestimentis ruit. coma dissoluta. ad celum oculos levabat. Et cum per nimiam multitudinem sancti corporis adire non posset. clamavit dicens. Vate mihi viri aditum ut videam filium meum. ut videam consolationem anime mee. et quae sunt verba mea. Et cum pervenisset ad corpus incubens super illud clamabat. Deus me fili mi. lumen oculorum meorum quare sic nobis fecisti. et tam crudeliter nobiscum egisti. Tibi debas patrem tuum et me miseram lacrimantes et non ostendebas teipsum nobis. Servi tui iniuriabant tibi et sustinebas. Et iterum atque iterum prosternebat se super corpus. et nunc brachia super illud expandebat nunc manibus angelicum precium precebat osculansque clamabat. Plorate me cum omnes qui adestis. quia per xvij. annos eum in domo mea habui. et non cognovi quia unicus filius meus esset. Servi eius eum et percussabant et alapis percutiebant. Deus me. quod dabit oculis meis fontem lacrimarum. ut plagam die ac nocte dolore anime

mee. Sponsa vero eius induta veste adriatica cucurrit plorans et dicens. Deus me. quia bodie desolata sum et apparui vidua. iam non habeo in quibus respiciam. nec in quibus oculos levem. nunc ruptum est speculum meum. et perijt spes mea. Quomodo cepit dolor qui finem non habet. Populus autem audiens hanc crimabilem flebat. Tunc pontifex cum imperatoribus posuerunt corpus in honorato feretro et duxerunt in mediam civitatem. et nunciatum est populo inuentum esse boiem dei. Quae civitas tota querebat. et omnes obviam curabant sancto. Si quis autem infirmus illud corpus sacratissimum tangerebat partem curabat. ceci visus recipiebant. demoniaci liberabantur. et omnes infirmi quocumque infirmitate tenent tacto corpore sancto curabant. Imperatores autem tanta mirabilia videbant. cepunt per se cum pontifice lectum portare. ut et ipsi sancti carent ab eodem corpore sancto. Tunc imperatores iusserunt copiam auri et argenti in plateis spargi ut turbe occuparent amore pecuniarum. et sinerent corpus sanctum produci ad ecclesias. Sed plebs amore pecuniarum seposito. magis ac magis ad tactum sacratissimi corporis irruerat. Et sic cum magno labore ad templum sancti bonifacii martyris illud tandem perduxerunt. et illic per xvij. dies in dei laudibus persistentes. operati sunt monumentum ex auro et gemis et lapidibus preciosis. in quo sanctissimum corpus cum magis veneratone collocaverunt. De ipso quoque monumento ita suavissimus odor fragrauit. ut omnibus videretur aromatibus esse plenum. Obijt autem. xvij. kal. augusti circa annos domini. cccxcvii.

XC

21

De sancta maria magdalena.

Maria interpretatur

amarum mare. vel illuminata. aut illuminata. Per hanc tria intelligunt tres partes optime quae elegit. scilicet pars patrie. pars contemplationis in fine. et pars celestis glorie. De qua triplici parte intelligitur quod dicitur. dominus. maria optima parte elegit quam non auferet ab ea. Quia enim pars non auferet ratione finis quae est securio beatitudinis. Secunda ratione privationis patrie. quia contemplatio vie privatur cum contemplatione patrie. Tertia ratione sue eternitatis. In quantum igitur elegit optima parte patrie de amarum mare. quia ibi multa amaritudinem habuit. quod patet ex eo

quod tot lacrimas fudit quod inde pedes domini lauit. In quantum elegit optimam parte contemplationis in carne dicitur illuminatrix. quia ibi baulit a uide quod post modum effudit abunde. ibi lumen accepit quod per modum cetos illustravit. In quantum elegit optimam parte celestis glorie dicitur illuminata. quia nunc illuminata est lumine perfecte cognitionis in mente. et illuminabit lumine claritatis in corpore. **M**agdalena dicitur quia manens rea. uel magdalena interpretatur munita uel inuicta. uel magica. per quam insinuat quod fuit ante uersionem. quod in uersione. et quod per uersionem. **I**ta ante uersionem fuit manens rea per obligationem ad penam eternam. In uersione munita uel inuicta per penam armatas. Optime enim omnibus armis penam se muniuit. quia quod in se habuit oblectamenta. tot de se cepit olocauit. **I**dem uersionis magica per gratiam superabundantiam. quia ubi abundauit delictum superabundauit et gratia.

Maria magdalena a magdalo castro cognoscitur clarissima est orta natalibus utpote ex regia stirpe descendentibus. **C**onparet sicut matrem uero eucharistia nuncupata est. **H**ic cum fratre suo lazaro et sorore sua martha magdalu castri quod est scilicet miliario a nazareth. et bethani. quod est iuxta hierosolymos. et magnam hierosolymorum partem possidebat. Que tamen omnia in se taliter diuiserunt. quod maria magdaluz a quod et magdalena nuncupata est. lazarus propter uerbis hierosolym. et martha bethani possidebat. **C**um autem magdalena deliciis corporis se totam exponeret. et lazarus pro parte militie vacaret. martha prudens partes sororis et fratris et suas strenue gubernabat. et militibus et famulis suis ac pauperibus necessaria ministrabat. **D**ia tamen per ascensionem domini uiderunt. et ad pedes apostolorum precium posuerunt. **C**um igitur magdalena diuitijs abundaret. quia rerum affluentiam voluptas comes sequitur. quanto diuitijs et pulchritudine splenduit. tanto corpus suum voluptati subtrauit. **A**nti iam pro pro noie perditio peccatrix consueuerat appellari.

Sed cum christus illic et alibi predicaret. illa nutu inspirata diuino ad domum simonis leprosi ubi audiuit eum discubere perpaui. et non audens ut peccatrix inter iustos comparere. retro secus pedes domini mansit ubi pedes eius lacrimis lauit. capillis fuit. et unguento precioso peruxit. **I**ta incolere regionis illius propter uehemens

in sol' ardore unguentis et balneis utebantur. **C**um quod simon perbarile intra se cogitaret. quoniam si esset propheta a peccatrice tangi se nequaquam permitteret. dominus illum de superba iustitia redarguit. et mulieri omnia peccata dimisit. **H**ec igitur illa maria magdalena cui dominus tanta magis beneficia contulit. et tanta signa dilectionis ostendit. **I**ta ab ea. uix demonia expulit. in suo amore eam totaliter accedit. familiarissimam eam sibi constituit. hospitium suum fecit. et procuratorem suum eam in itinere breue uoluit. et eam se dulciter excusauit. **I**ta excusauit eam apud perbarilem quod dicebat ipsam inuidiam. et apud sororem suam quod dicebat ipsam ociosam. et apud iudam quod dicebat eam perdigam. **L**acrimante uidebas lacrimas diuine non potuit. **C**on dilectione quaduuanum fratrem suum resuscitauit. **C**on amore martham sororem suam a fluxu sanguinis quem. xij. annis pressa fuerat liberauit. **C**on meritis martillam sororis sue famulam ut illud tanta beatum et tanta dulce uerbum. beatum petrum quod te portauit. exclamans dicens. dignam fecit. **I**ta per amorem. illa fuit martha. et huiusmodi familia. **H**ec est inquam illa quod pedes domini lacrimis lauit. capillis terxit. et unguento peruxit. quod in tempore gratie solenne penam primo fecit quod optimam partem elegit. quod ad pedes sedens domini uerbum eius audiuit. et domini caput peruxit. quod iuxta crucem in domo passionis fuit. quod uingeta pariter corpus eius ungerere uoluit. quod a monumento discipulis recedentibus non recessit. cui christus resurgens primo apparuit. et apostolorum apostolus fecit. **B**ertrando ascensionem igitur domini. scilicet anno. xiiij. a passione. cum iudei stephanum iam diu occidisset. et ceteros discipulos a iudeis finibus eiecisset. diuersarum gentium discipuli seuerunt regiones. uerbum domini ibidem semiantes. **E**rat autem tunc tempus cum apostolis beatus maximus uenerat de. lxx. iij. domini discipulis. cui a beato petro maria magdalena fuerat commedata. **I**n hac igitur dispositione beatus maximus. maria magdalena. lazarus fratrem eius. martha sororis ipsius. et martilla pedisse quam marthe. nec non et beatus cedoni quod cecidit a nativitate extiterat. **S**ed a domino fuerat liberatus. omnes hiis similes et plures alij christiani nauim ab infidelibus impositi. et pelago sine aliquo gubernatore expositi. ut omnes. si similes submergerent. diuino tamen nutu marsilia adueniunt. **U**bi cum nullos quod eos hospitio recipere uellet inuenissent. sub quodam porticu quod fanogenus illi tempore pererat morabantur. **C**um autem beata

Maria magdalena.

ma. mag. videt p̄p̄ ad fanū p̄fluere vt ibol̄
molaret assurgēs vultu placido facie serena
lingua dista. eos ab idolorū culta reuocabat.
et xp̄s p̄stātillie p̄dicabat. et ammirati sūt vniū
si p̄e specie p̄e facundia. p̄e dulcedine elo
quentie illius. Nec mirum si os qđ tam pia
et tam pulcra pedibus saluatoris infixerat
oscula ceteris amplius vbi dei spiraret odo
rem. **E** Post hoc autē aduenit p̄n
ceps p̄uincie illius cum vxore sua vt p̄ba
benda pleidolis imolaret. Cui magdalena
xp̄m p̄dicās sacrificia dissuasit. Intea euo
lutis aliq̄t diez curicul' apparuit in visu ma
gdalena illi matrone dicens. Quare cuz tot
diuitijs habūdetis sanctos dei fame et frigo
re mori pmittitis. addiditq; minas. nisi ma
rito suo persuaderet vt sanctorū inopiam s̄
leuaret. irā dei omnipotentis incureret Ipsa
autē viro suo visionem indicare timuit. Se
quenti igitur nocte eidē similia dicens appa
ruit. sed adhuc viro suo s̄ indicare neglexit
Tertio v̄o sub itēpeste noctis silētio apparu
it vtriq; fremēs et irata vultu igneo ac si to
ta dom⁹ arderet et ait. Dormis ne tyranne
mēbrū patris tui sarbane cū v̄pa cōiuge tua.
q̄ tibi indicare noluit v̄ba mea. Quiescis ne
crucis xp̄i inimice. Diuersi ciboz generibus
ventris tui refecta in gluuie et sanctos dei fa
me et siti pmittis p̄ire. Jaces ne i palacio p̄
nis inuolutus sericis. et illos desolatos sine
hospitio vides et preteris. Non sic inique
non sic euades. nec impune ferēs q̄ tantum
eis benefacere distulisti. Sic locuta est et ab
cessit. Cūq; matrona euigilās suspiraret et
tremere. viro suo eadē de cā suspiranti ait.
Dñe mi vidisti ne somnū qđ vidi. Audi in
quit. et admirari et pauere nō desino. Quid
inde faciem⁹. Cui mulier. Utili⁹ est ei obtē
perare q̄z irā dei sui quē p̄dicat incurere.
Quappter ipsos hospitio receperūt. et eis ne
cessaria ministrauerūt. **B** Cū autē qđā
die maria magdalena p̄dicaret. p̄dictus p̄n
ceps dixit ei. Idutal posse defendere fidē quā
p̄dicās. Cui illa. Equidē illā defendere p̄
sto sum v̄pote q̄tidianis miraculis et p̄dica
tiōe magistri mei petri qui rome p̄sudet ro
boratā. Cui p̄nceps cū coniuge dixit. Ecce di

ctis tuis p̄ oīa obt̄pare parati sum⁹. si a deo
quem p̄dicās nobis filium impetrabis. p̄
pter hoc inquit magdalena non remanebit
Tunc beata maria magdalena p̄o ipsi⁹ do
minum exorauit vt sibi filiū cōcedere digna
retur. Cuius preces dominus exaudiuit. et
matrona illa concepit Tunc v̄z ei⁹ cepit vel
le p̄ficisci ad petrū. vt p̄baret si vt maria ma
gdalena d̄ xp̄o p̄dicauerat sic veritas se ba
beret. Cui vxor dixit. Quid est domine Idu
tas ne sine me p̄ficisci. Absit. Te enī receden
te recedā. te veniente veniam. te quiescēte q̄
escam. Cui vir ait. Non sic fiet domina. ete
num cum sis grauida. et in mari sint infinita
pericula. De facili p̄clitari posses. Bomi igi
tur q̄escēs et possessionibus nostris curam
impendēs. Contra illa instabat. Feminēz
nec mutans femina mozem. Et cū lacrimis
pedibus eius obuoluta qđ petebat tandem
obt̄nuit. Maria ergo humeris eoz signūz
crucis imposuit. ne eos antiquus hostis in
aliquo itinere impediret. Hanc igit oībus
necessarijs copiose onerātes. cetera q̄ babe
bant in marie magdalene custodia reliquē
tes p̄ficisci ceperūt. Jāq; vni⁹ diei et noctis
cursu cōsummato. cepit nimiū mare intume
scere. ventus flare. ita vt oēs et maxime m̄o
na grauida et debilis. tā seua inundatōe flu
ctuum quassati grauissimis angustijs v̄ge
rentur intātum q̄ in eā subito dolor partus
irruit et in angustiās ventris et p̄ssuras ip̄s
filiū parturiēs expirauit. Hanc igit puerul⁹
palpitabat. et māmillaz maternaz q̄rēs sola
tia lamētābiles dabat vagit⁹. Id̄o c̄dolor
et natus est infans viu⁹ et matricida effect⁹
mori eū conuenit cū non sit q̄ vite tribuat
alimentū. Quid faciet peregrin⁹. cū et vxorez
mortuā videat. et puez vagientē q̄rēs voci
bus matris māmās appetentē Lamentaba
tur pl̄mū. et dicebat. Heu heu miser qđ faci
es. Filiū habere desiderasti. et matrē cum fi
lio perdidisti. Haute acclamabāt dicentes.
Id̄o iiciatur in mare s̄ corpus anteq̄z insil
peream⁹ Quādiu enī nobiscū fuerit h̄ qual
satio nō cessabit. Et cū corp⁹ apprehēdissent
vt illd̄ in mare iactarēt. p̄cite inq̄t peregrin⁹
p̄cite. Et si nec mihi nec mri p̄cere volueritis

De sancta Maria magdalena

Misereamini saltem puuli vagientis. Sinite modo
dicum et sustinete. si forte mulier per dolore in exta
si posita ad huc valeat respirare. Et ecce non
peula nauis quodam collis apparuit. Quo viso
vilius esse credidit corpus et puerulum illuc deferri
quod marinis beluis ad deuorandum dari. Et
vix a nautis prece et precio extorsit ut illic applicaretur
Cumque illic per duricia foueam non potuisset
effodere. in secretiori parte collis clamide super
posita corpus collocavit. et puerulum mammis
eius apponens cum lacrimis ait. O maria magda
lena. cur ad perditionis et miserie mee cumulum
marsilie portibus applicuisti. Cur infelix ammoni
tione tua Biter arripui. Venisti ne deum ut mu
lier mea hoc de causa conciperet ut paret. Ecce enim
cepit. et pariendo mortem subiit. Conceptus
quod est non potest peat cum non sit qui enutrit. Ecce quod
prece tua obtinui tibi cui omnia mea commendaui.
Deoque tuo commendo. Si potes est memor sit
aie matris et prece tua misereatur ne peat natus
Tunc clamide sua corpus cum puero circumqua
quod operuit. et postmodum nauem ascendit. Et
Cumque ad petrum venisset petrus ei obuius fuit.
Qui viso signo crucis hueris eius affixus quod esset.
et vnum venisset sciscitatus est. Qui omnia sibi per
ordinem narrauit. Cui petrus. Pax tibi fiat. bene
venisti. et vtili consilio credidisti. Nec moleste
feras si mulier tua dormit. si puulum cum ea que
scit. potes enim est dominus cui vult dona donare.
data auferre. ablata restituere. et merore tuum
in gaudium commutare. Petrus autem ipsum hiero
solimam duxit. et omnia loca in quibus christus predicauit.
miracula fecit. locum etiam in quo passus est. et in quo ce
los ascendit eidem ostendit. Cumque de fide a petro
diligenter fuisset instructus. biennij spacio iam elap
so. nauem ascendit reparare curans. Cum igitur na
uigareret domino disponente iuxta colleum in quo corpus
vixis cum puero positum fuerat puenerunt.
Qui prece et precio eos ad ibi applicandum iduxit.
Puerulum autem ibidem a beata maria magda
lena incolumis seruatum frequenter ad litus maris
procedebat et ibidem ut pueroz moris est cum la
pillis et glareis ludere solitus erat. Et cum appli
cuisset vidit puerulum more solito in litore ma
ris cum lapillis ludentem. et quod non esset admirari non
desinens de scapha exiit. Quem videns pueru
lus cum nunquam tale quod vidisset expauit et ad solita

matris recurrens vbera occulte sub clamide
latitabat. Petrus ergo vno ut manifestus videt
illuc accessit. et puerulum pulcerimus matris
vbera sugentem inuenit. Et accipiens puerum ait.
Obtama magdala. quod felix es enim quod mihi cuncta
prospera aduenissent. si mulier respiraret. et me
cum repatriare valeret. Scio equidem scio
et proculdubio credo quod tu que puerum dedi
sti. et in hac rupe per biennium pauisti. potius
matrem suam prece tua prestine restituere sani
tati. Ad hoc verba mulier respiciuit et quasi a som
no euigilans ait. Magni meriti es beata maria
magdala. et gloriosa. quod in partu mei pressuris ob
stetricis implesti officium. et in omnibus necessitatibus an
cille fuitum explesti. Quo audito petrus ad
mirans ait. Viuis ne vxor mea dilecta. Cui il
la. Vivo equidem. Et nunc primo de pegrina
tione de qua et tu venisti venio. Et sicut
beatus Petrus te hierosolimam duxit. et om
nia loca in quibus christus passus est. mortuus
et sepultus. et plura alia loca ostendit. sic et ego
vna cum beata maria magdalena duce et
comite vobiscum fui. et singula loca conspe
xi. et conspecta memorie commendaui. Et in
cipiens omnia loca et miracula que vir videt
a deo plene explicuit ut nec in vno articulo de
uiaret. Tunc petrus recepta coniuge et puero
nauem letis ascendit. Et paulo post marsilie por
tibus applicuerunt. Et nauem egressi inuenerunt
beatam mariam magdalenam cum suis discipulis pre
dicantem. Et eius pedibus cum lacrimis prouoluit.
omnia que eis accidissent narrauerunt. et a beato
maximino sacrum baptismum susceperunt. Tunc in
ciuitate marsilie omnia idolorum templa destruen
tes christi ecclesias struxerunt. et beatum lazarum
in eiusdem ciuitatis episcopum vnanimiter elegerunt.
Eadem diuino nutu ad aquensem ciuitatem ve
nerunt. et ipsum illum ad fidem christi per multa mira
cula adduxerunt. Ubi etiam beatus maximus
episcopum ordinatus est. ¶ Interea beata ma
ria magdalena supne contemplationis auida.
asprimam beremum petijt. et in loco angelicis
manibus prepatato per xxx. annos incognita man
sit. In quo quidem loco nec aquarum fluentia.
nec arborum. nec herbarum erant solatia ut ex
manifestaret quod redemptor noster ipsam non ter
renis refectionibus. sed tantum celestibus

De sancta Maria magdalena

epulis disposuerat satiare. Qualibet autem die in septem horis canonicis ab angelis in ethera eleuabatur. et celestium agminum gloriosos concitaret etiam corporalibus auribus audiebat. Unde diebus singulis bis suavissimis dapibus satiata. et inde per eosdem angelos ad locum proprium reuocata corporalibus alimentis nullatenus indigebat. Sacerdos autem quidam solitariam vitam agere desiderans. ad duodecim stadia loco eidem vicina sibi cellam locauit. Die igitur quadam dominus predicti sacerdotis oculos aperuit. et corporeis oculis cunctim aspexit quod angelus ad predictum locum in qua beata maria morabatur descendebat. et eas in ethera subleuabat. et per horum spacium ad eundem locum cum diuinis laudibus reuocabant. Volens autem sacerdos iam admirabilis visionis veritatem agnoscere. creatori suo precibus se commendas ad predictum locum audaci deuotione properabat. Cumque ad unius iactum lapidis appropinquaret. ceperunt ei crura resolui. et timore valido impus precordia medullitus anbelare. Cumque retro rediret. ambulandi versus crura cum pedibus simul prebebant. Sed si verso tramite ad predictum locum accedere conaret. totum eum languor corporis et hebetudo mentis modis omnibus prohibebat. Intellexit igitur vir dei illud proculdubio celeste esse sacramentum. ad quod accedere humanum non poterat experiri. Inuocato igitur saluatoris nomine exclamauit. Ad iuro te per dominum ut si homo es vel aliam rationalem creaturam quam illa spelunca habitans mihi respondeas. et tui edisseras veritatem. Cumque tertio repetisset beata maria magdalena ei respondit. Accede propius. et omnium que desiderat anima iuasire poteris veritatem. Cumque ille tremens usque ad medium spacii terminum appropinquasset. ait ad eum. Meministi ex euangelio de maria illa famosa peccatrice que pedes saluatoris lacrymis lauit. et capillis tersit. et suorum delictorum veniam promeruit. Cui sacerdos. Memini et plures que triginta annorum euoluta sunt curricula que factum esse sancta credit et confitetur ecclesia. Ego inquit susilla que per xxx. annorum spacium omnibus hominibus ignota permansit. et sicut heri cernere tibi promissum est. sic singulis diebus angelicis manibus in ethera subleuata. celestium agminum dulcissimam iubilationem septenis vicibus per singulos dies cor

poribus audire promerui. Quia igitur domino mihi reuelatum est quod ex hac migratura sum seculo. beatum maximinum ad eas. et ei haec studere asitumare. Proximo die resurrectionis dominice. tempore quando matutinum surgere consuevit. oratorium solus ingrediat et me illic per angelorum ministrum inueniet persistente. Sacerdos autem vocem eius velut vocem angeli audiebat neminem autem videbat. Concitatus igitur beatum maximinum adiit. et ei omnia per ordinem enarrauit. Sanctus autem maximinus nimio repletus gaudio. saluatori gratias immensas retulit. Et illa die ac hora ut sibi iussum fuerat oratorium solus ingressus. vidit beatam mariam magdalenam in choro stantem in medio eorum que eam adduxerat angelorum. Erat autem spacio duorum cubitorum eleuata a terra stans in medio angelorum. et extensis manibus deum exorans. Cum autem beatus maximinus ad eam accedere trepidaret. conuersa dixit ad eum. Accede huc propius ne fugias filiam tuam patris. Appropinquante autem illo sic ipsi ubi maximini legitur libris. ita vultus domine exprinua et diuina visione angelorum radiabat ut facilius sol radios quam ipsius faciem intueri quam possit. Conuocato igitur uniuerso clero et sacerdote predicto. corpus et sanguines domini ab episcopo beata maria magdalena cum multa lacrymarum inundatione suscepit. Beatus toto corpore ante altaris prostrato crepidinem. sanctissima illa anima migravit ad dominum. Post cuius exitum tantus odor suauitatis ibidem remansit. ut per septem dies fere ab ingrediens oratorium sentiret. Cuius sanctissimum corpus beatus maximinus diuersis conditis aromatibus honorifice sepeliuit. et post mortem suam iuxta ipsam se sepeliri precepit. **G**regorius autem vel per quosdam libros iosephus satis cum predicta historia concordat. Ait enim in quodam suo tractatu quod maria magdalena post domini ascensionem per ardore charitatis christi et terrore quod habebat nunquam homines videre volebat. Sed postquam ad aquile territorium venit. in deserto abiit. et ibi. xxx. annis incognita mansit. Ubi ut ait quilibet die in. vij. horis canonicis ab angelis in aera eleuabatur. Adhibuit tamen sacerdos dum ad eas venisset. reperit eam in cella clausam. Qui ad eius petitionem vestem sibi porrexit. Quam induens ad ecclesiam secum

De sancta Maria magdalena

uit. Et ibi cōmuniōe pcepta. eleuatis in ora
tione manib⁹ iuxta altare in pace quieuit.

Temporibus autē karoli magni. scilz āno
dñi. dccc. lxx. Girardus dux burgūdie cuz de
prore sua filiū habere non posset. larga ma
nu res suas pauperib⁹ erogabat. ⁊ ecclesias
multas ⁊ mōasteria pstruebat. Cū ergo vi
celiacēse mōasteriū construxisset. misit ipse ⁊
abbas ipsi⁹ monasterij monachum quēdā
cū decenti comitatu ad aquēsem ciuitatem.
vt inde si posset beate marie magdalene reli
quias transportaret. Veniens igitur p̄dict⁹
monachus ad p̄dictā ciuitatē cum ipsā fun
dit⁹ a paganis destructā reperisset. casu qđ
dam inuenit sepulcrū. cui⁹ sculptura mar
morea demonstrabat qđ corpus b̄te marie
magdalene repositū intus erat. In ipso autē
sepulcro historia eius miro ope sculpta erat
Nocte igitur illud effringens. assūptas reli
quias ad hospitiū deportauit. In ipsa autē
nocte beata maria magdalena eidem mōa
cho apparuit dicens. ne timeret sed ceptum
op⁹ p̄ficeret. Rediēs igit cū ad mediā leu gā
a mōasterio venisset. nullo mō inde reliq̄as
mouere potuerunt. donec veniente abbate
cū mōachis cū p̄cessiōe honorifice sunt rece
pte. **A**dules quidā q̄ singulis annis ad
corpus beate marie magdalene venire p̄sue
uerat. in p̄lio occisus est. Qui duz in feretro
a parenibus ploraret. magdalene pijs q̄re
lis opponerent. cur deuotū suū mori sine cō
fessione et p̄niā p̄misisset. Tunc subito q̄ de
functus fuerat. stupentib⁹ cunctis surrexit
⁊ sacerdotē ad se vocari p̄cepit. Cūqz deuo
te cōfessus fuisset. ⁊ viaticū recepisset p̄tinus
in pace q̄euit. **M**avis quedam viris ⁊ fe
nimis onerata naufragiū ptulit. Una autē
femina cum esset pregnans. et se in mari pe
riclitari p̄spiceret. magdalenā inquantū po
terat acclamabat. vouēs qđ si suis meritis a
naufragio euaderet ⁊ filiū pareret. ipsuz ei⁹
monasterio condonaret. Statimqz femina
quedā specie ⁊ habitu venerāda ei apparuit
que eā p̄mentū arripēs p̄clitātibus alijs ī
columē ad ripā perduxit. Illa autē postmo
dū filiū pepit. ⁊ votū suū fidelit̄ adimpleuit.

Aliunt quidam mariā magdalenā spō

lam fuisse iobannis euāgeliste. quā duxerat
tūc qñ de nuptijs xp̄s eū vocauit. Ex h̄ ipsa
indigra qđ scz spōsū suū sibi abstulerat. abiit ⁊
omni voluptati se dedit. Sed quia congru
um non erat vt iobannis vocatio damnati
onis sibi occasio fieret. dñs ad penitentiam
ipsam misericorditer p̄uertit. Et q̄a a sūma
delectatione carnali eā remouit. idō ipaz sū
ma delectatione sp̄uali. q̄ est in dei amore p̄
ceteris eā impleuit. Qđ ⁊ de iohē qđā fatēt
qđ ideo dulcedine sue familiaritatis eū p̄ cete
ris decorauit. q̄a a p̄dicta delectatione eum
remouit. Hec autem falsa et friuola reputā
tur. Quia frat̄ albt⁹ in p̄bemio sup euāgelij
u; iohis ponit qđ sponza de cuius nuptijs
vocat⁹ fuit idē iohēs in v̄ginitate p̄mansit ⁊
in societate beate marie virginis matris xp̄i
postmodū visa fuit. ⁊ tandem sine bono q̄e
uit. **V**ir quidā oculoꝝ lumie p̄uat⁹. cum
ad mōasteriū viceliacēse causa visitādi cor
pus beate marie magdalene veniret. ⁊ suus
ei ductor diceret se eccliam iā videre. ille ma
gna voce exclamauit. **O** sancta maria ma
gdalena vtinā aliquando videre merear ec
clesiā tuā. Statimqz oculi ei⁹ sūt ap̄ti. **Q**ui
dā dū pctā sua in qđam cedula scrip̄isset. eā
sub palla altaris b̄te marie magdal. posuit.
rogās eā vt sibi indulgentiam impetraret.
Qui postmodū cedulam accipiens. peccā
ta sua de ipsa cedula oīno deleta inuenit

Quidā dū ob pecunie exactionem in cō
pedib⁹ teneret. mariā magdalenā in sui ad
iutorij inuocabat. Et ecce quadā nocte mu
lier qđam speciosa sibi apparuit. que vincia
frangens et hostiū reserans. sibi vt fugeret ī
perauit. Qui se absolutus vidēs p̄tin⁹ inde
aufugit. **C**leric⁹ qđam de flādzia stepha
nus noīe in tantā scelerū imanitatez cecide
rat qđ omnia exercens flagicia ea que salutis
erāt n̄ solū n̄ facere s; nec audire volebat. In
beatā tñ mariā magdal. deuotionē magnā
bñs ei⁹ vigiliā ieiunabat ⁊ festum colebat.
Dum igitur e⁹ tumulū visitasset maria ma
gdalena nec ex toto dormienti nec ex toto vi
gilanti tanqz mulier formosa lugubres ge
rens oculos et duoz angeloꝝ dextra leua
qz sustentata p̄sidio apparuit. ei⁹ dixit. Cur

De sancta Cristina.

suis se vlcisci poterūt si irascant. Tūc demo-
strenes patrici⁹ eū nolētē sacrificare cuidā cē-
turioni iā xpiano tradidit. C⁹ rogatu pgenf
in vicū lepsoꝝ vt ibidē ppter furorē gētiliuz
latitaret. a paganis insecut⁹ ē vlsq; ad mor-
tē diutissime cel⁹. Abi septē dies supuiuent
et discipulos admonēs. spūm tradidit. vbi d⁹
a xpianis honorifice septi⁹ est s⁹ vespasiāo
q̄ cepit circa ānos dñi. lxx. ¶ De B martyre
sic di. Amb. in p̄fatiōe Apollinaris diḡsim⁹
p̄sul a p̄ncipe aploꝝ petro rauennā mittit iē-
su nomē incredulū nūciare. Qui duz illic mi-
ra v̄rutū signa p̄ferret in xpo credētib⁹. seuis
v̄berū flagell⁹ sepe p̄terit. v̄ senile iā corpus
ab impijs horredis crucianb⁹ laniatur. Sz
ne de suis vexationib⁹ fideles trepidēt i v̄tu-
te dñi nri iesu xpi signa aplica pficit. p̄d⁹ tor-
menta puellā resuscitat mortuā. visum p̄spi-
cuū cecis reddit. v̄ muto restaurat loq̄lā. ob-
sessam a demonio libat. p̄ragonē mūdāt le-
psi. dissoluta morbo pestifero sanat mēbra
portētū sumtaci sil⁹ cū tēplo deiecit. Diḡssi-
mus admiratōne p̄conij p̄nifex. q̄ cū p̄ntifi-
cis dignitate aplica p̄meruit accipe p̄tatem
Diḡssim⁹ athleta xpi q̄ etans iā frigescente
calore p̄stanter in penis iesu xpm mūdi p̄di-
cat redēptorē.

De sancta Cristina XCIII.

Cristina quasi chris-
mate vncta. Habuit enī balsamuz
boni odoris in conuersatione v̄ oleū deuoti-
onis in mēte. v̄ b̄ndictōis i ore

Cristina nobilissimis p̄tib⁹ orta. i
tyro italie a p̄re suo i q̄dā turri cuz
xij. pedisseq̄s collocata est. Deos ar-
gēteos v̄ aureos secū b̄ns Et cū pulcerima
eēt v̄ a mltis i pugniū peteret. p̄ntes ei⁹ nul-
li eā volebāt p̄cedere. volētes vt in dorculia
manerz. Ip̄a at a spūsc̄to docta idoloꝝ sacri-
ficia abhorrebat. v̄ incēsa dijs imolāda in fe-
nestra abscondēbat. Veniētū at patri e⁹ pedis-
seq̄ dixerūt. Filia tua dñā nrā dijs nrīs imo-
lare p̄tēnit. sz xpianā se eē asserit. p̄dat aut ei
blādiēs ad deoꝝ cultū eā puocabat. Cui il-
la. Noli me vocare filiā tuā. sz ei⁹ quē sacri-
ficiū laudis decet. Nō enī dijs mortalib⁹. sz

deo celi sacrificiū offero Cui pat̄ mea filia ne v-
ni deo tātū sacrificiū offeras. ne tibi alij irascāt
Cui illa. Bñ locut⁹ es nesciēs v̄itatē. Offero
enī sacrificiū patri v̄ filio v̄ spūsc̄to. Cui pat̄
Si tres deos adoras. cur etiā alios nō ado-
ras. Cui illa. Tres illi vna deitas sūt. p̄d⁹ B
cristina pat̄s sui deos p̄fregit. v̄ aurū v̄ argē-
tū paupibus erogauit. Rediēs pater vt de-
os adoraret. sed ip̄os non inueniens v̄ abā-
cillis q̄d de illis cristina fecerit audiens ira-
tus eaz iussit expoliari. et a. xij. viris cedi abo-
vt ip̄i ministri deficerēt. Tunc cristina patri
dixit. Sine honore v̄ pudore v̄ abominabil⁹
deo. qui me cediūt deficiūt. pete illis a dijs tu-
is virtutem si vales. Tunc catenatam eam
in carcerem mitti iussit. Audiens hoc mat̄.
vestimenta sua scidit. v̄ ad carcerem pergēs
filie pedibus se p̄stravit dicēs. Filia mea cri-
stina lumē oculoꝝ meoꝝ miserere mei. Cui
illa. Quid me dicis filiam tuā. Nescis quia
nomen dei mei habeo. Cūq; nil sibi psuade-
re posset. ad virū redijt. et q̄d sibi r̄nderit idi-
cauit. Tūc pater iussit eam a n̄ bunal suum
duci. Cui dixit. Sacrifica dijs. si nautē mltis
afficeris supplicij. v̄ mea filia n̄ diceris Cui il-
la. Magnā mibi gratiā prestisti. quia ias
me non vocas filiā dyaboli. Qd̄ autē de dy-
abolo nascit̄ demon est. Tu es pater ipsi⁹ sa-
thane. Tūc ille iussit carnes ei⁹ v̄ngul⁹ rabi.
v̄ mēbra ei⁹ tenera dirūpi. Cristina autē de
carnibus suis accipiēs. in vultū patris pie-
cit dicēs. Accipe tyranne v̄ carnē a te genitā
comede. Tūc pat̄ sup rotā eā posuit. v̄ ignes
cum oleo supposuit. Sed flāma exiliēs mil-
le quingentos viros occidit. p̄dater autem
ei⁹ omnia bec magicis artib⁹ ascribēs ip̄am
itez in carcerem mitti fecit. v̄ facta nocte ius-
sit pueris suis vt lapidē grandē ad colluz e⁹
ligarent. v̄ in mare p̄icerent. Qd̄ cum fecis-
sent. protinus angeli eaz assumunt. Ebstul
autē ad eam descēdit. et eaz in mari baptiza-
uit dicēs. Baptizo te i deo patre meo v̄ i me
iesu xpo filio ei⁹. v̄ in spūsc̄to. Et cōmisit eaz
michaeli archāgelo q̄ eā ad trā adduxit Qd̄
audiēs pater frontē p̄am percutiens dixit.
Quibus maleficijs h̄ facis. vt in mari male-
ficia tua exerceas. Cui illa. Stulte et infe-

lix a xpo hac accepti gram. Tunc in carcere eam
misit. iubens ut in crastino debeat decollari
Bispa at nocte pat su mortu e inuētul
Huic qda iudex iniquo successit noie eli. q
cuna ferrea successa cu oleo resina z pice pari
fecit. z cristina ibide iactari cunaqz a viris q
tuoz agitari. ut citi psumeret. Tunc cristina
deu laudauit. q ea nup renataz denuo vole
bat ut infatula in cunabilis agitari Tunc iu
dex irat fecit radi caput ei. z nudam p ciuita
te vsqz ad apolline duci. Ubi idolo ipauit.
z corruēs in puluerē est redactū. Qd audies
iudex expauit. z spm tradidit. Huic succes
sit iulian q fornacē succēdi fecit z cristina in
iactari. Ubi p qnqz dies cu angelis catas
z deabus illesa pmasit. Qd audies iulia
z magicis artib h ascribens duas aspides
duas vipas. duosqz colubros ad ea dimitti
fecit. sed spetes ei pedes linguit. aspides nil
nocetes ad vba pedet. coluba collo se volue
tes sudore linguit. Julia at incatatoru dixit.
Inu qd z tu mag es. irata bestias. Qd cuz
faceret spetes i eu ipetu fecerunt. z eu p
tinus occiderunt. Tunc spenb ipauit cristina. z ad
desu locu ire fecit. z mortuu boiem suscita
uit. Tunc iulian mamillas ei p cidi manda
uit. de qb lac p sanone fluxit. Beinde liguā
eius p cidi fecit. Christina vo neqz loqiam
amittēs. p cisa lingue accipies. in facie Ju
liani piccit z oculu ei inde percutiens eu ex
cecavit. Fratrusqz iulian duas sagittas cir
ca cor eius z vna in latus ei dimisit. Et illa
p cussa spiritum deo tradidit circa anos do
mini. cclxxvij. sub dyocleciano. Requiescit
aut corp ei in qda castro qd bullenu voca
tur in vbe veterē z vicinu sito. Tirus enim
que iuxta castru illd erat fudit est euerfa

XCVIII.

De sancto Jacobo aplo maiori.

Iacob iste aposto

l dicit est iacob zebedei. iacob fra
ter iohis. boanerges. i. filii tonitru. z iacob
maior. Sicut enim iacob zebedei. s. filius no
tantum carne. sed et in nominis interpreta
tione. Zebedeus interpretatur donans siue
donatus. z beatus iacobus seipsum xpo do

nauit p mortis martyriu. z a deo nob dona
tus est in spuale pronu. dz aut iacob frater
iohis. qz fuit ei frai no tantu carne. sed etiam
moz similitudine. Ambo enim fuerunt eiusd zeli.
eiusd studij. eiusd voti. Eiusd zeli. ad dnm
placendū. Cu ei samaritani xpm no recipe
ret. iacob z iohes dixerunt. Vis dicim de
scēdat igs de celo z psumat illos. Et eiusd z
studij ad discēdū. Unde isti p cipe fuerunt q
xpm d die iudicij z alijs veteris interrogauerunt
Eiusd voti ad obtinendū. qa sessionē ad de
xterā et sinistra xpi abo habere voluerunt. dz
filii tonitru ratiōe sonore predicationis.
qa malos terreat. pigros excitabat omnes
sua altitudine in ammirationē cōuertebat.
Unde d. Beda de iohē q tā alte in tonuit ut
si aliquatulu alti in tonuisset totus mund
eu cape no potuisset Sicut iacobus maior si
cut alter minor. Idamo rōe vocationis qm
am pus vocat est a xpo. Secūdo rōe fami
liaritatis. qmā maiorē familiaritatem videt
xps habuisse cum isto qz cum illo. sicut patz
qa ipm ad secreta sua admittebat. sicut fuit
ad puelle resuscitationē. et ad gloriosā trāssi
gurationē Tertio rōne passionis. qa pm in
ter ceteros aplos passus est. Sicut ergo dici
tur maior alio ex eo q p vocat est ad aplos
tus gram ita p dicit maior ex eo q p voca
tus est ad eternitatis glam.

Iacob aplos filii zebedei p ascēlio
ne dñi dū p iudeā. z samariā predi
caret. in hispaniā eadē iuit. ut ibi v
bū dñi semaret. Sed dū ibi se pficere nil vi
deret. z solūmō ibidē. ix. discipulos acqsiuisset
duos ex illis causa predicandi reliquit z alis
os septē secū assumens iterū in iudeā redijt.
Magister autem iohes belet dicit q tantu
vnu ibi conuertit. Cu ergo in iuda vbu dñi
predicaret. mag qda noie bermogenes cu
pbariseis discipulu suū nomine pbiletū ad
iacobū misit. ut ipm pbiletus corā iudeis p
uinceret q sua p dicatione falsa esset. Sed cum
apls corā oib rōnabili eū puicisset. z mltā
corā eo miracula fecisset. redijt pbilet ad ber
mogenē docinam iacobi approbans z mira
cula recitans. ac ei discipulu se velle fieri cō
testās ut ipse simili efficeret discipulus per

De sancto Iacobo aplo maioxi.

suadēs. Tūc bermogenes irat⁹ arte sua magica ita eū imobilē fecit. vt se nullaten⁹ mouere posset di. **A**idbi⁹ si iacob⁹ tu⁹ te soluat. qd̄ cū pbilet⁹ iacobo p puez suū nūciassz. misit ad eū sudariū suū di. **A**ccipiat sudariū ⁊ dicat. **D**ñs erigit elisos ip̄e soluit cōpeditos. **S**tatiqz vt d̄ sudario tact⁹ est solut⁹ a vicul⁹ magicis artib⁹ bermogeis insultauit. ⁊ ad iacobū ppauit. **I**rat⁹ bermog. demōes aduocauit. p̄cipiēs vt ip̄m iacobū victū cū pbilet⁹ to adducāt. vt d̄ ip̄s se v̄dicz. ne discipuli e⁹ de celo sibi audiāt talit̄ insultare. v̄iētēs at̄ demones ad iac. in aere vlulare cepūt di. **J**ac. ap̄le d̄i misere nob. qz a n̄qz tēp⁹ nrūz adueit iā ardem⁹. **Q**uib⁹ iaco. ait. **E**t qd̄ v̄istis ad me **Q**ui dixerūt. **H**ermog. misit nos vt te ⁊ pbiletū ad ip̄m ducerem⁹. **S**z mox vt ad te v̄i⁹ āgel⁹ dei nos carbeis igneis religauit ⁊ plūmū cruciauit. **Q**uib⁹ iaco. exoluat vos āgelus dñi. ⁊ ad ip̄m redite ⁊ eū ad me victū adducite sz illesuz. **Q**ui cū abissent apprebēdentes bermog. man⁹ ei a tergo ligauerūt. ⁊ ip̄s sic vinctū ad iacobuz adduxerūt di. **A**disisti nos vbi incēsi sum⁹ ⁊ gūit cruciat. **D**ixeritqz demōes ad iaco. **D**a nob̄ i eū ptātē. vt possit̄ tuas iniurias ⁊ nrā icēdia v̄dicare. **Q**uib⁹ ait iacob⁹ **E**cce pbilet⁹ a n̄ vos ē cur eū nō tenetis. **C**ui illi **N**os n̄ possū⁹ nec formicā q̄ in cubiculo tuo ē manu p̄tingere. **D**ixitqz iacob⁹ ad pbiletū. vt bona p̄ mal⁹ fm qd̄ xp̄s nos docuit reddā⁹. bermog. te ligauit tu eū solue **S**olut⁹ bermogenes p̄fusus stetit. ⁊ iacob⁹ ap̄ls ei dixit. **V**ade liber quocūqz volueris. **N**on enī discipline nostre est vt inuitus aliq̄l p̄uertat. **D**ixitqz ei bermogenes. **E**go noui iras demonū. nisi mihi aliqd̄ dederis qd̄ mecū babeā occidēt me. **C**ui iacob⁹ baculū suū dedit. **I**lle autem p̄xit. ⁊ oēs libros art̄is sue magice ad aplūm cremandos attulit. **J**acobus autē ne forte odor incēdij vexaret incautos. eos ī mari p̄ici fecit. **I**sd̄oie ct̄is ergo libris. ad aplūm redijt. ⁊ plantas eius tenēs dixit. **M**iarū liberator accipe penitētē quē inuidentē ⁊ detrabētē actenus sustinui sti. **C**epit igit̄ in dei timore p̄fectus eē. ad eo vt v̄tutes plurime p̄ eū fierēt. **V**idētes autē iudei bermogenē p̄uersū. zelo cōmoti iaco

bū adierūt ⁊ cur iesum crucifixū predicaret increpauerūt. **I**lle v̄o cū eis p̄ sc̄pturas aduentū xp̄i ⁊ passionem euidenter probasset. plurimi crediderunt. **B** **A**biatbar v̄o p̄ntifex anni illius seditionē in populo excitauit ⁊ misso fune in collo apli ip̄m ad berodē a ḡp̄ā adduci fecit. **C**ūqz iussu eius ad decollandū duceret. qd̄ā paralic⁹ in via iacēt ad eū clamauit. vt sibi sanitatē cōferret. **C**ui iacob⁹ ait. **I**n noīe iesu xp̄i. pro cui⁹ fide duos cor ad decollandū. exurge san⁹ ⁊ b̄ndic creatorē tuū. **E**t statī sanat⁹ surrexit. ⁊ dñm benedixit. **S**criba autē qui funes in collo suo miserat ⁊ trabebat noīe iosias hoc vidēs ad pedes eius se p̄icit. et veniā petēs se xp̄ianū fieri postulauit. **Q**d̄ vidēs abiatbar eū teneri fecit sibiqz dixit. **N**isi nomē xp̄i maledixeris cum ip̄o iacobo decollaberis. **C**ui iosias **M**aledict⁹ tu ⁊ maledicti oēs dies tui. **N**omen autē dñi iesu xp̄i sit benedictum in sc̄la. **T**unc abiatbar os eius pugnis cedi iussit. ⁊ missa de eo legatione ad berodem impetrauit vt cū iacobo decollaretur. **C**ū autē ambo decollari deberent. iacobus a spiculatorē lagenā aque petijt. ⁊ ibidē iosiam p̄rin⁹ baptizauit. ⁊ statī capitis obrūcatione vterqz martyriū p̄sumauit. **D** **D**ecollatus est autē beat⁹ iacob⁹. viij. kl. ap̄l. in annūciatōe dñica ⁊ viij. kl. augusti cōpostellā translatus est. ⁊ iij. kl. ianuarij sepult⁹. q̄a sepulcri eius fabrica fuit ab augusto vsqz ad ianuarium protelata. **S**tatuit igitur ecclia vt festū ei⁹. viij. kl. augusti in tēpore sc̄z magis congruo deberet vniuersalit̄ celebrari. **D**ecollato autē iacobo vt ioh̄es beleib ait. qui hāc trāslationem diligenter exequit̄. discipuli eius corp⁹ nocte timore iudeoz rapiētes naui illō imposuerunt ⁊ sepulturā diuine prouidētie cōmittētes. nauim sine regimine conscēderūt ⁊ angelo domini duce in galiciā ī regno lupe applicauerūt. **E**rat enī in hispania regia quedā sic dicta noīe ⁊ merito vite. **D**epōnētes igit̄ corp⁹ de naui sup̄ qd̄ā magnū lapidē illō d̄posuerūt. **Q**ui lapis mox vt cera corponi cessit et in sarcofagum corponi se mirabilit̄ coaptauit. **I**n grediētes igitur discipuli ad lupā dixerūt. **D**ñs ies⁹ xp̄s mittit ad te

De sancto Iacobo apostolo maiori

corp⁹ discipuli sui ut quē noluit suscipere vi-
uū. suscipias defunctū. Et narrantes ei mira-
culū quāliter illū sine regimie illuc aduenisset.
locū ad ei⁹ sepulturā cōgruū petierūt. Quō-
dū regina audisset. ut dicit idē Iohes beletb.
eos in dolo ad quēdā virū crudelissimū. vel
sūm alios ad regē hispanie destinauit. ut ei⁹
sup⁹ hō cōfessū hērent. Qui eos cepit et i carcere
reclusit. Cū autē ille discūberet. āgel⁹ dñi car-
cerē aperuit. et eos libere abire pmisit. Quōd cū
ille cognouisset. velocitē p⁹ eos milites quē eos
caperēt destinauit. Cū autē milites illi pontem
trāsirēt. fracto pōte oēs in flumie sūt submer-
si. Quōd ille audiēs. pnia duct⁹ sibi et suis metu-
ens misit p⁹ illos rogās ut ad se redirēt. et quā-
quid vellēt ad libitū impetrarēt. Illi autē redie-
rūt. et p⁹ m civitatis ad fidē dñi puerterunt.
Quōd lupa audiēs rebemēter doluit. et redeū-
tibus ad se discipul⁹. et assensū regē aperietib⁹
illa rñdit. Accipite boues quās habeo i tali lo-
co vel mōte. et plaustrū iūgite. ac corp⁹ domi-
ni vñi deferte. et locū sicut volueritis edificate.
Hec autē lupina cogitatione dicebat. Sciebat
enī boues tauros eē indomitos et siluestres
et ideo putauit quod nō possent iūgi nec applica-
ri. vel si iūgerent bucc illic quō discurrerēt. et sic
currū dissiparēt. et corp⁹ dei cerēt. et ipos nei-
carēt. Sed nō est sapia p⁹ deū. Illi autē dolū
ei⁹ nō cogitantes mōtē ascēdūt. et draconem
quēdā spirātem et i eos irruētē cruce op-
posita per mediū vētre mē scidūt. Facto etiā
signo crucis super tauros. velut agni subito
mansuescūt. et eos iūgētes corp⁹ scī iacobi cū
lapide sup⁹ quē positū fuerat i curru posuerūt.
Boues autē sine alic⁹ regimie corp⁹ in medi-
ū palaciū lupe drollerūt. Quōd illa audiēs et
stupēs credidit. et xpiana effecta oīa quā petie-
rūt tribuit. et palaciū in eccliam scō iacobo
dedicās magīfice ipam dotauit. et i boīs opi-
bus vitā finiuit. ¶ Vir quōdā noīe bernardus
de epātū mutinē. ut ait calix⁹ papa. duz ca-
pius et catenatus in pfūdo turris posit⁹ eēt
et semp beatū iacobū inuocaret. apparuit ei
scūs iacob⁹ dicēs. Veni seqre me in galiciā.
Et p⁹ fractis catenis cū disparuissz. ille vicul⁹
ad collū suspēs ad sūmitatē tris pscēdit. et in-
de sine aliq⁹ lesione vnicū saltū fecit. cū tamē

turris. lx. cubitorū altitudinē possideret.

¶ Quidā ut ait Beda. cū enorme peccatū
plurimū cōmisisset. et ep⁹ p⁹itentē absolue-
rimisset. boīem illū cū cedula in qua illud
peccatū sc⁹ptū erat ad sanctū iacobum misit.
Cū ergo in festo eiusdē cedulā sup⁹ altare po-
suisset. et sc⁹ptū iacobū ut illud peccatū dele-
ret suis meritis exoraret cedulas postmodum
aperuit. et penit⁹ deletū inueniens deo et scō
iacobo grās reddidit et factū oībus publica-
uit. ¶ Triginta viri de lotoringia. ut ait vbt⁹
bisutin⁹ circa annū dñi. M. lxx. ad sc⁹ptū iacobi
p⁹perantes oēs vno excepto fidem sibi
mutui p⁹uitij pmiserūt. An⁹ igitur illoz i⁹fir-
mat⁹. xv. dieb⁹ a socijs expectat. sed tandem a
cūctis relinqt. et a solo illo quō fidē nō pmiserat
ad pedē mōtis scī michael⁹ custodit. s⁹ adue-
sperascēte die morit. Viuus autē p⁹ illi⁹ lo-
ci solitudinē et dñi p⁹ntiam et imminētēz no-
ctis caliginē et gētis barbare feritatē valde ti-
muit. S⁹ statū beat⁹ iacob⁹ in specie eq⁹is si-
bi apparēs et eū solās ait. Trade mibi hunc
mortuū. et tu ascēde p⁹ me sup⁹ equū. Sicq⁹
illa nocte añ solis ortū dietas. xv. pagētes ad
mōtem gaudij quō est dimidia leuga circa san-
ctū iacobū puenerūt. ibiq⁹ sc⁹ptū iacobus v-
trūq⁹ deposuit. precipiēs ut canonicos scī
iacobi ad sepeliendū p⁹gnū mortuū puoca-
ret. et suis socijs diceret. quod p⁹pter fidē fractaz
eoz p⁹gnatio nil valeret. Qui iussa comple-
uit. et stupētib⁹ socijs de eius itinere ea que
sanctus iacobus dixerat intimauit. ¶

¶ Theutonic⁹ quōdā ut ait calix⁹ papa. cū fi-
lio suo circa annū dñi. M. xx. ad sc⁹ptū iaco-
buz p⁹gēs. et in vrbē tholosa grā hospitiādi di-
uertens. ab hospite inebat. et ab eo in malba
argētē ciph⁹ abscondit. Quōd hanc igit⁹ exeuntes
quōsi latrones insequēs reuocauit. et quō ciphuz
argētē furati fuerit eiusdē obiecit. Cui cum
dicerēt quod punire eos facerz si ap⁹ eos ciphū
inuenire posset. et cū apta malba inuēt⁹ fuis-
set. p⁹ ad iudicē rapiunt. Data ergo sētē-
tia omnia quā habebāt hospitiū tradunt. et vñ⁹
eoz ad suspendiū iudicat. S⁹ cū pater pro
filio. et fili⁹ p⁹ patre mori vellet. tandē fili⁹ su-
spendit. et pat⁹ ad sc⁹ptū iacobuz merēs p⁹gre-
dit. Igit⁹ p⁹. xxxvi. dies rediēs et ad corp⁹ filij

De sancto Jacobo aplo maiori

Diuertens. super eum laméntabiles voces pmebat. Et ecce filius suspensus solari cepit ipsum d. Dulcissime pater ne fleueris. quia nunquam mihi sic bene fuit. quamquam hucusque sanctus iacobus me sustentat et celesti dulcedine refocillat. Quod pater audiens ad urbem cucurrit. et venientes ipsi filium pignori columen deposuerunt. et hospitem suspenderunt.

Refert hugo de sancto victore quod quidam pignori non ad sanctum iacobum pignori dyabolus in specie sancti iacobi apparuit. et de miseria penitus vite plura commemorans feliciter se esse si ob honorem suum se necaret asseruit. Qui mox gladium arripuit et pignori seipsum occidit. Et cum ille in eadem domo habitaret fuerat suspectus haberetur. et morti plimum formidaret. continuo quod mortuus fuerat reuixit. asserens quod dum demonem quod mortem suaserat ad supplicia ipsum durissimum. beatus iacobus mox occurrit et ereptum ad thronum iudicis deduxit. et accusantibus demonibus ut vite restitueretur obtinuit. **Q**uidam iuuenis de territorio lugdunensi. ut narrat hugo abbas cluniacensis. qui ad sanctum iacobum frequenter cum deuotione magis solebat. quodam vice dum illuc tendere vellet. nocte illa in fornicationem lapsus est. **I**dem ergo nocte quodam dyabolus in specie sancti iacobi appruit dicens. Hosti qui sum. **N**egasti illi dixit dyabolus. Ego sum iacobus apostolus quem singulis annis visitare consueuisti. Scias quod multum de deuotione tua gaudebam. sed nuper de domo tua egrediens in fornicationem incidisti. et non confessus ad me accedere presumpsisti. quasi tua pignatio deo et mihi placere possit. **N**on sic expedit. sed quicumque ad me pignando venire desiderat. pro peccatis suis confessionem debet praedare et pro pignando eadem commissa punire. Et his dictis demon euauit. **T**unc iuuenis anxius. domum suam redire. et peccata sua profiteri. deinde iter reincipere disponebat. Et ecce dyabolus apparet iterum in specie apostoli. **H**o iuno dissuasit. asserens quod peccatum illud nullo modo sibi remitteretur. nisi penitentia genitalia sibi membra secaret. beatiorem autem fors si se vellet occidere. et pro eius nomine martyr esse. **I**uuenis igitur nocte sociis dormientibus gladium accipiens genitalia sibi praecidit. Deinde eodem cultro se per uentrem transfixit. Erpugnati socii huiusmodi uidentes. et plimum formidantes. primo ausugerunt. ne suspecti de homicidio haberentur. **V**erum

cum fouea ei pararetur. quod fuerat defunctus reuixit. et cunctis fugientibus et stupentibus quod sibi acciderat enarrauit dicens. Cum me ad suggestionem demonis occidisset. demones me capiētes uersus romam deducebant. Et ecce pro nos beatus iacobus primo cucurrit. et demones de fallacia plimum increpauit. Cumque ab uice diuitum disceptaret. cogente beato iacobo ad quoddam pratum uenimus. ubi hugo beatus cum multis sanctis colloquens residebat. Cui cum beatus iacobus pro me quaesisset. illa plimum demones increpauit. et me vite restitui precepit. **B**eatus igitur iacobus me suscipiens vite reddidit ut uideatis. **I**dem. **D**um ergo solis in illo cicatricibus remanentibus iter arripuit. et inuentis sociis omnia per ordinem enarrauit. **F** **I**Francus quodam ut ait calixtus papa circa annum domini. m. c. cum uxore et filiis ad sanctum iacobum ibat. tunc uolens mortalitatem quaerere in francia fugere. tunc sanctum iacobum cupiens visitare. **Q**ui cum ad urbem babiloniam uenisset uxore eius ibidem obiit. et hospes totam illam pecuniam sibi cum iumento quo uehebant pueri uersurpauit. ille autem desolatus incedens. pueros quosdam in humeris portauit. quosdam ad manum traherebat. Cui uir cum asino compassione commotus occurrens. sibi asinum commodauit ut super illum pueri ueberentur. **Q**ui cum ad sanctum iacobum uenisset eodem uigilanti et oranti sanctus iacobus apparuit. et an se cognosceret requisiiuit. **C**ui negasti ait. Ego sum iacobus apostolus. qui tibi meum asinum commodauit. et iterum ad commodum reuertenti. **S**ed scito praenoscens quod hospes tuus de solario corruens morietur. et omnia que tibi abstulerat reuerebit. **Q**ue cum omnia contigissent. ille domum letus rediit et pueris de asino depositis asinum statim disparuit. **Q**uidam mercator a quodam tyranno iniuste spoliatus in custodia tenebatur. qui deuote sanctum iacobum in sui auxilium inuocabat. Cui sanctus iacobus uigilantibus custodibus apparuit. et usque ad turris summitatem ipsum perduxit. **S**tatisque turris ad se inclinauit quod ipsius summitas terre equalis fuit. de qua sine saltu descendens solutus recessit. **Q**ue custodes insequentes licet iuxta eum pergerent. tamen ipsum uidere non poterant. **T**res milites ut ait ubertus bisuntinus lugdunensi. dyoc. ad sanctum iacobum pergerent. unum eorum qui

De sancto christoforo.

dam muliercula rogatus sacculū ip̄i amo-
re sancti iacobi sup̄ equū suū portabat. Be-
inde quendā infirmū in via deficientem iue-
niens. ip̄m sup̄ equum posuit. et infirmi buz
donem cum sacculo mulieris accipiēs equū
pariter sequebat. Sed feruore solis et labo-
re itineris fractus cū galicias aduenisset infir-
mitate grauissima laborauit. Cūq; a socijs
de salute aīe rogaretur. ille trib; dieb; exiit
mutus. sed q̄rto die socijs ei; mortē expectā-
tibus ḡuiter suspirās ait. Grās deo et sc̄to ia-
cobo. q; ei; suū meritū liberat;. Cum enī qd
monebatis facere vellē. Demones ad me ve-
nerūt me tā grauit; stringētes. vt nihil qd
ad salutē aīe p̄tineret aliquaten; loq; possem
Vos q̄pe audiebā. sed p̄sus r̄ndere nō po-
terā. Hūc autē sanct; iacob; buc intrauit. fe-
rens in sinistra manu sacculū mulieris i de-
xtera baculū paupis. q̄s in via adiuueram.
ita vt burdonez plācea et sacculū p̄ scuto ba-
beret. et demones q̄si irat; aggr; diēs eleua-
to baculo teruit. et in fugā p̄uertit. Hūc er-
go ecce beati iacobi gratia me liberauit. et lo-
quelā restituit. Vocate ergo sacerdotes ad
me. q; diu in hac vita eē non possum. Et con-
uersus vni eoz dixit Amice noli amodo do-
mino tuo militare. q; veraciter ē damnatus
et mala morte in primo moritur;. Sepulto
autem socio cū ille dñō suo h; dixiss;. ille pro-
nibilo hoc ducens. et se emēdare p̄tēns. p̄
modicū lācea in bello p̄fusus interiit. **G**
Cū cuidā viro de vizilaco vt ait calixtus
papa ad sc̄m iacobū p̄peranti pecunia de-
fecisset. et ille mendicare erubesceret. sub qdā
req̄scens arboze somniabat. q; sanct; iaco-
bus eū pascebat. Euigilans; ḡit sub cinerici-
um panē ad caput reperit. de q; q̄ndecim di-
ebus vixit. quousq; ad p̄pā remeauit. Signi-
lis enī diebus sufficientib; de eo comedens
sequēti die ip̄m in sacculo integrū inuenie-
bat. **R**efert calixt; papa q; cuius qdā bar-
binone v̄bis. circa annū dñi. M̄. c. ad san-
ctum iacobū veniēs h; solū postulasse dī. ne
deinceps ab aliq̄bus hostibus capet;. Redi-
ens; ḡit p̄ siciliā in maria sarracenis capitur
et plures ab eis p̄ nudinas vendit. sed tamē
semp; catene q̄bus ligat; fuerat soluēbātur.

Cū autem iam. xiiij. dieb; venditus fuisset. et
duplicibus catenis astrict; eēt. et ille brūm
iacobū inuocaret. sanct; iacobus eidē appa-
ruit dicens. Quoniā in ecclia mea p̄sistens
postposita salute aīe. libationem tantū cor-
poris postulasti. ideo in h; pericula incidisti
Sed q; dñs misericors est. misit me vt te re-
dimā. Statimq; ruptis catenis. p̄ terras et
castellas sarracenoꝝ p̄tē quādā catene in te-
stimonū b; miraculi ferēs ad terrā suā cun-
ctis vidētib; et stupētib; redijt. Cū enī eum
aliq; cape volebat. visa catena teruit; p̄tin;
fugiebat. Sed cū leones alieq; fere in euz p̄-
depra gradientem vellent insurgere. mox vi-
sa catena p̄cutiebant; terroze nimio. et fugaz
p̄tinus v̄tebant;. **I**nno dñi. M̄. c. cxxvij
in vigilia sc̄i iacobi in qdā castro qd̄ dici-
tur pratu in florentiā et pistoziū sito. iuuenis
qdā rustica quadā simplicitate deceptus
in segetes tutoris sui ignē apposuit. eo q; be-
reditatē suam sibi p̄surpare volebat. Tene;
igitur et p̄fusus. ad caudā equi irabendus
incendio adiudicatus est. Qui peccatū con-
fitens et sancto iacobo se deuouens. cum su-
per terram petrosam in sola camisia diuti;
tractus fuisset. nec in corpore nec in camisia
sensit aliquā lesionem. Tandē ad palū liga-
tur. lingua v̄ndecūq; p̄gerūt. igne supposito
lingna et vincula cōburunt;. sed ip̄o lep̄ bea-
tū iacobū inuocāte. nec in camisia nec i cor-
pore aliq; lesio reperit. Quē dū i ignem vellēt
iterato iactare a ip̄o eripit;. et de; i ap̄lo suo
maḡifice collaudatur.

XCV

A

De sancto christoforo

Christofor; ante ba-
ptismū dicebat; rep̄b;. s; post mod;
christoforus dicit; est q̄si x̄pm ferēs ex eo. sc; s;
q; x̄pm q̄tuoz modis portauit. s; i būeris p̄
traductiōz. i corpe p̄ maceratiōz. i mēte p̄ de-
uotiōez. i ore p̄ cōfessiōem siue predicatiōez

Christofor; genere cbananeus p̄ce-
rissime stature vultuq; terabil; erat
et. xij. cubitos i lōgitudine possidebat
Qui v̄i quibusdam gestis suis legit; cū sta-

De sancto Christophoro

ret cū quōdam rege chanaanorū. venit sibi i mē-
tem ut maiorem principem qui in mūdo es-
set quereret. et ad eū dē secū moratur⁹ acced-
ret. Venit igitur ad quēdam maximū regē
de q̄ generalis fama habebatur q̄ maiorem
mūdi p̄ncipem nō haberet. Quē rex vidēs
libēter recepit. et in sua curia manere fecit. q̄
dam autē vice ioculator quōdam cantiones co-
ram rege cantabat. in q̄ frequenter diabolū
noīabat. Rex autem cū fidem xp̄i brēt. q̄n-
cūq; diabolū noīari audiebat p̄tin⁹ in faciē
suā crucis sigculuz imp̄mebat. Qd̄ vidēs
christofer⁹ plimū admirabat cur rex age-
ret. et q̄ dnam b̄mōi signū sibi vellet. Cū autē
de hac re regē interrogaret. et ille s̄ sibi mani-
festare nollet. r̄ndit christofer⁹. Nisi s̄ mibi
dixeris tecū vlteri⁹ nō manebo. Quapropter
coact⁹ rex dixit ei. Q̄ncūq; diabolū nomina-
ri audio. s̄ signo me munio. n̄mēs ne in me
potestate accipiat mibiq; noceat. Cui chris-
tofer⁹. Si diabolū ne tibi noceat metuis.
ergo ille maior⁹ et potētior⁹ te eē cōvincit. quē
tu intātū formidare p̄baris. Frustratus igit̄
sum spe mea. putās q̄ maiore⁹ et potētiorē
mūdi dñm iuenissē. Sed iā nūc valeas. q̄a
ip̄m diabolū q̄rere volo ut ip̄m mibi i dñm
assumā et ei⁹ s̄ efficiat. Discessit igit̄ ab illo
rege et diabolū q̄rere p̄perabat. Cū autē per
quōdam solitudinē p̄geret. vidit magnā multi-
tudinē militū. q̄rū quōdam miles fer⁹ et terribi-
lis venit ad eū et q̄ nā p̄geret requisivit. Cui
christofer⁹ r̄ndit Vado q̄rere dñm diabolū
ut ip̄m in dñm assumā. Cui ille. Ego sū ille
quē q̄ris. Gavis⁹ christofer⁹ se sibi i s̄uū p̄pe-
tuū obligavit et ip̄m p̄ dño suo accepit Cū
ergo abo p̄gerēt. et i quōdam via cōmuni quōdam
crucē erectā inuenissēt mox ut diabol⁹ ip̄az
crucē vidit trit⁹ fugit et viā deserēs p̄ asperā
solitudinē christofer⁹ duxit. et postmodū ip̄z
ad viā reduxit. Qd̄ vidēs christofer⁹ et ad-
mirās iterrogavit illū cur itātū n̄mēs viam
planā reliq̄rit. et tātū deviās p̄ tā asperā soli-
tudinē ierit. Qd̄ cū ille n̄laten⁹ sibi idicare
vellz. dixit christofer⁹. Nisi mibi s̄ indicaue-
ris statim a te discedā. Quapropter cōpuls⁹ di-
abol⁹ dixit ei. Quidā hō qui dicit christ⁹ in
crucē affix⁹ fuit. cui⁹ crucis signū cū video

plurimū p̄timeo et trit⁹ fugio. Cui christo-
fer⁹. Ergo ille christ⁹ maior⁹ et potētior⁹ te est
cui⁹ signū intantuz formidas. Inuacuū igit̄
tur laboravi. nec adhuc maiore⁹ p̄ncipē mū-
di inueni. Iā nūc valeas. q̄ te volo deserere
et ip̄m christū inquirere. **C** Cū igit̄ diu
q̄sisset quis nā sibi christi noticiā indicaret.
tādem ad quōdam heremitam devenit q̄ sibi
christū p̄dicavit. et in ei⁹ fide ip̄m diligēt in-
struxit. Dixitq; heremita christofero. Rex
iste cui servire desideras. istud requirit obseq̄-
um. q̄ te frequenter ieiunare oportebit. Cui
christofer⁹. Aliud a me requirat obseq̄um q̄
istā rē nequaquā agere valeo. Rurs⁹ heremi-
ta. Multas q; orōnes te sibi facere oportē-
bit Cui christofer⁹. Nescio qd̄ sit s̄ nec b̄mōi
obsequiū p̄ficere possū. Cui heremita. No-
sti talē fluvium in quo multi trāsseutes p̄di-
tant et pereūt. Cui christofer⁹. Nōui Et ille.
Cū p̄cere stature sis et fortis virib⁹. si iuxta
fluvium illum resideres. et cūctos traduceres
regi christo cui s̄uire desideras plurimū gra-
tum eēt. et spero q̄ ibidē se tibi manifestaret.
Cui christofer⁹. Atiq; istd̄ obsequiū agere
valeo. et me sibi in s̄ servituriū p̄mitto. Ad p̄-
dicium igit̄ fluvium accessit. et ibidē sibi babi-
taculuz fabricavit. portāsq; loco baculi quō-
dam particā in manib⁹ qua se i aqua sustē-
tabat. et oēs sine cessatiōe trāsferēbat. Cū
tū mltis dieb⁹. Cū in domūcula sua quiesce-
ret. audiuit vocē cuiusdā pueri se vocantis
et dicentis. Cristofere veni foras. et me ip̄z tra-
ducas. Concitus christofer⁹ exiit. sed nemi-
nem reperit. Rediensq; in domūculam suā
predictam. iterum vocem se acclamantis au-
diuit. Qui rurs⁹ foras cucurrit. sed neminē in-
uenit. Tertia vice ab eodem ut pri⁹ vocat⁹
exiit. et puerū quendam iuxta ripam flumī
inuenit. Qui christoferum ut se traduceret.
obnixē rogavit. Christophorus igitur pueruz
sibi in bumeris eleuans. et baculum suuz ac-
cipiens. flumen trāsitur⁹ intrauit. Et ecce aq̄
fluminis paulatim intumescebat. et puer in-
star plūbi gravissime ponderabat. Quātoq;
maḡ p̄cedebat tanto āpli⁹ vnda crescebat. et
puer maḡ ac maḡ christoferi b̄ueros p̄bre-
itolerabili dep̄mebat. adeo ut christofer⁹ i n-

De sancto christoforo.

angustia mlt̄a positus eēt. et se picitari plurimum formidaret. Sed cū vix euasisset. et fluuiū transfretasset. puerū in ripa deposuit. et q̄ dixit In magno periculo puer me posuisti. et a deo p̄derasti. q̄ si totū mundū super me habuisssem vix maiora pondera persensisssem. Ad quem puer r̄ndit. Ne mireris christofore. quia non solū super te totū mūdū habuisti. sed etiam illū q̄ creauit mūdū tuis bumeris baiulasti. Ego enim sum xp̄us rex tuus. cui in hoc opere ipse d̄seruis. Et vt me verum dicere comprobēs. cū pertransieris baculū tuū iuxta domūculam tuam in terrā fige. et mane ip̄m floruisse et fructificasse videbis. Statimq̄ ab oculis ei⁹ euauit. Veniens igitur christoforus cū baculū suū in terrā fixisset mane surgens inuenit ip̄m ad modū palme fr̄des et dactilos p̄tulisse. **¶** Hoc autē samō ciuitatem licee venit. Ubi dū eorū linguā nō intelligeret. orauit dñm vt illius lingue sibi concederet intellectū. Dum autē in prece cōsisteret. iudices eū insanū putantes eū reliq̄runt. **¶** Misecutus christoforus qd̄ petebat. vultū operiēs ad loca certamina venit. et xp̄ianos q̄ torquebant in dño cōfortabat. Tūc vn⁹ ex iudicib⁹ in faciem eū percussit. Cui christo. vultum discooperiens dixit. **¶** Si xp̄ianus eēm meam p̄tinus iniuriam vindicassē. Tūc christo. virgā suam in terrā fixit. et vt p̄pter p̄uersionē ppli fr̄deret dñm exorauit. **¶** Qd̄ dū p̄tinus factū fuisset. viij. milia hominū crediderūt. Rex autē. cc. milites q̄ eū ad se adducerēt misit. Et cū euz orantes inuenissent. et sibi hoc intimare iurerēt iterū totidē misit. Qui et ip̄i cū eo orante p̄tinus orauerūt. Surgēs christo. dixit eis. Quid queritis. Qui ei⁹ vultū vidētes dixerūt Rex misit nos vt te ad ip̄m vinctū ducam⁹. Quib⁹ christo. Si ego voluero nec solut⁹. nec ligatus a vobis duci potero. **¶** Dicūt ei. Si ergo nō vis vade liber quocūq̄ volueris. et nos regi dicem⁹ q̄ te neq̄q̄ inuenim⁹. **¶** Nō ita inquit. sed ego vobiscū vadā. Ip̄e autē eos ad fidē conuertit. et ab eis man⁹ sibi tergo ligari fecit. et se regi vinctū p̄ntari. **¶** Quē rex vidēs teratus est. et de sede sua p̄tin⁹ corruit. **¶** Beinde a seruis suis leuatus de noīe suo et patria

eū inrogauit. Cui christo. Ante baptismū reproba⁹ dicebaz. nūc autē christo. vocor. Cui rex. Stultū tibi nomē imposuisti xp̄i. s. crucifixi. qui nec tibi p̄fuit. nec tibi p̄desse poterit. **¶** Nūc ergo chananee malefice q̄re non sacrificas dijs nostris. Cui christo. **¶** Recte vocaris dagn⁹. q̄a tu es mors mūdī. loci⁹ diaboli dii autē tui sunt opa manuū boīm. Cui rex **¶** Interferas nutritus es. et nō potēs nisi feralia et boibus incognita loq̄. **¶** Nūc ergo si sacrificaueris magnos honores a me p̄sequeris. sin autē supplicij p̄sumeris. **¶** Nolentes ergo sacrificare in carcerē mitti iussit. ac illos milites q̄ ad christo. missi fuerāt p̄ xp̄i nomine decollari fecit. **¶** Beinde duas formosas puellas. quarū vna dicebat nicea et altera aquilina secū in carcere recludi fecit p̄mittens eis multa munera si eū ad peccandū secū allicerent. **¶** Qd̄ vidēs christo. p̄tinus in oratione se dedit. Sed cum a puellis p̄geret. surrexit et ait illis. **¶** Quid queritis et ob quā causam huc introducte estis. **¶** Et ille claritate vultus eius p̄terite dixerūt. **¶** Misereze nostri s̄acte dei. vt in deū quē predicās credere valeam⁹. **¶** Qd̄ audies rex eas ad se duci fecit dicens. Ergo et vos seducte estis. **¶** Per deos iuro. qz nisi dijs sacrificaueritis mala morte p̄bitis. **¶** Querēderūt. Si vis vt sacrificemus. iube plateas mundari. et oēs ad tēplū p̄gregari. **¶** Quo facto. cū ille introisset tēplū. soluentes cingulū suū posuerūt in colla deoz. et ad terrā trabētes in puluerē p̄regerūt. dixerūtq̄ astāubus. **¶** Ite et vocate medicos vt curēt deos vestros. Tūc iussu regis aq̄lina suspenditur. et ligato ad eius pedes igēti saxo mēbra eius oīa dirūpūt. **¶** Que cū migisset ad dñm soroz eius nicea in ignē p̄iciā. sed inde illesa exiēs p̄tin⁹ decollat. **¶** **¶** Hoc christo. regi p̄ntatur. **¶** Qui iussit eū virgis ferreis cedi. et calidam ferreā et igneā in caput ei⁹ poni. **¶** Beinde scānū ferreū fieri fecit et christo. ibidē ligari et ignē iniecta pice succendi. **¶** S; istar cere scānum p̄fringit. et christo. ille sus egreditur. **¶** Beinde iussit eū ad stipitē ligari. et a. cccc. milib⁹ sagittari. **¶** Sagitte autē omēs in aere suspēdebant. nec ip̄m aliq̄ p̄rigere potuit. **¶** Rex autē putans ip̄m a militibus sagittatū. cū

De septem

eidem insularet. subito vna de sagittis ab aere veniens et retro se vertens regem in oculo percussit. et ipm pun⁹ excecavit. Cui christo. Crastina die consummandus sum Tu igitur tyranne lutum de sanguine meo facies. oculum inunges. et sanitatem recipies. Tunc iussu regis ad decollandū ducit. et ibi fusa oratione decollatur. Rex autē modicū de sanguine ei⁹ accipiens et sup oculū suū ponēs ait. In noīe dei et scī christo. Et cōtinuo san⁹ effect⁹ ē. Tūc rex credidit. dās p̄ceptū vt si q̄s deū et scīū christo. blasphemaret continuo gladio feriretur. **A**mbrosi⁹ autem in prefatiōe sic ait de hoc martyre. Christi stifero tāte v̄tutis cumulū et doctrine gr̄iā dñe cōtulisti. vt. xlvij. milia hominum de gentilitatis errore ad xp̄iani dogmatis cultum coruscantibus miraculis reuocaret. Qui q̄ niceam et aquilinas publico lupanari lōgo tēpore sub meretricia sorde famulantes. ad castitatis habitū puocauit eas dēq̄ coronā p̄cipe edocuit. p̄pterea in igneū rogū ferreo scāno p̄strict⁹ n̄miū calorē nō timuit atq̄ p̄ diem integrū omniū militū sagittas trānsigi nō potuit. Ceterū vna ex his carnificis oculū collisit. cui tamē beati martyris cruoz mixt⁹ cū terra lumē restituit. et corporis cecitatē tollēdo illūiauit et mentem h̄ā et ap̄te veniā impetrauit. atq̄ vt morbos et infirmitates repellat supplicē obtinuit.

XCVI

A

De septem dormientibus

Septem dormientes in ciuitate ephesi orti sūt. Decius autē impator p̄sequens xp̄ianos. cum venisset ephesum iussit edificari tēpla in medio ciuitatis vt omnes cum eo miserentur sacrificijs idolorum. Cū ergo omnes christianos inq̄ri iussisset. et vinctos aut sacrificare. aut mori compelleret tantus penarum terror cunctis inerat. q̄ amicus amicum. et filium pater. et patres filius abnegabat. Tunc in illa vrbe inuenti sunt christiani septem. Maximinus. Malchus. Marcian⁹. Dionisi⁹. Iohānes. Serapiō. et Eōstachin⁹ Qui h̄ vidētes nimis dolebāt. Et cū

eēt p̄im i palacij. sacrificia idolorū sp̄ntes in domo sua se celabāt et ieiunijs et orōnib⁹ vacabāt. Accusati igit ante decium statuunt. et cōprobatū vaciter xp̄iani dato eis resipiscēdi spacio vsq̄ ad rediū decij dimittunt. At illi patrimoniū suū interī inter pauperes expendentes. inito consilio in montem celion secesserūt. et ibi eē secret⁹ decreuerunt. Vn⁹ ergo sic latentes. vn⁹ eorum semp ministrabat. et q̄tiens intrabat vrbē figura se medici et habitu vestiebat. Cū ergo decius in vrbe redisset. et eos ad sacrificandū p̄quiri iussisset Malch⁹ mīster eoz terat⁹ ad socios redijt. et eis furore impatoris indicauit. Qui cum grauitur terzerentur. malch⁹ allatos panes eis apposuit. vt cibo cōfortati fortiores ad p̄lium redderent. Postq̄ aut cenabāt sedentes et colloquētes in luctu et lacrimis subito sicut deus voluit dormierūt. Mane facto cum quesiti fuissent et inueniri nō possent et decius doleret q̄ tales iuuenes perdidisset. accusati sunt q̄ buc vsq̄ in monte celion latuissent. et sua xp̄ianis pauperibus erogantes in suo proposito p̄manerēt. Iussit ergo decius vt parētes eoz adēent. et cōminatus est eis mortē nisi de eis dicerent q̄cqd̄ scirēt. Illi autē eos similiter accusauerūt. et diuitias suas paupibus expēdisse p̄questi sunt. Tūc cogitans q̄d de eis faceret. nutu dei iussit os spelūce lapidibus obstrui vt ibi morerentur fame et inopia circūclusi. Qd̄ ministri qui dē fecerūt. Et duo xp̄iani Theodor⁹ et Rufin⁹ eorū martyriū describētes. caute in lapides posuerūt. **A** Postuo igit decio. et tota illa generatione p̄ annos. ccclxxij. anno. xxx. imperij theodosij pullulauit heresis eoz qui negabāt resurrectionē mortuorum. Vn⁹ cōtristatus theodosi⁹ xp̄ianissimus impator. q̄ fidē tam imple agitari videbat. induit ciliicio sedens in interiori loco p̄ singulos dies flebat. Qd̄ vidēs misericors de⁹ solari lugentes et p̄firmare spem de resurrectione voluit mortuoz et thesaurū sue pietatis aperiens. ita p̄dictos martyres suscitauit. Misit q̄dē in cor cuiusdā ciuis ephesi vt in illo mōte edificaret stabula pastorib⁹ suis. Cementarijs speluncam aperientibus surrexerunt sancti

Dormientibus

et se inuicē salutantes putabant se tantū vna nocte dormisse. et p̄dianā tristitiā recordantes interrogauerūt malcbū q̄ eis ministrauerat. q̄d de eis decij decreuisset. At ille r̄ndit. Sicut dixi in sero quesiti fuim⁹ vt idolū imolem⁹. Ecce quid de nobis cogitat imperator. R̄ndit maximian⁹. Et deus scit q̄ non sacrificabimus. Cūq; socios p̄fortasset. iussit malcho vt emptur⁹ panes ad urbem descendret et plures q̄z beri afferēs panes. quid iussiss⁹ imperator rediens nūciaret. Tollens ergo malchus. v. solidos de spelūca exiit. et videns lapides miratus est. Sed aliud cogitans parum de lapidibus cogitauit. Veniens igit̄ timidus ad portā vrb̄. valde mirat⁹ est vidēs suppositum signum crucis. Unde pergens ad alterā portā dū idē signū iuenit ultra modum mirat⁹ est. Vidēs oēs portas signo crucis apposito. et mutatā ciuitatē. signansq; se ad p̄mam portā rediit se existimās s̄oniare. Unde se confirmans et vultus opiens urbē ingredit̄. et veniens ad venditores panum; audiuit hoies loquētes de xp̄o. et amplius stupefactus ait. Quid est in q̄t q̄z beri nemo audebat xp̄m noiare. et nūc omēs xp̄m cōfitem̄. Iudico q̄z bec non est ephesorum ciuitas. q̄a aliter edificata est. sed aliam ciuitatez nescio talē. Et cū interrogās audisset bāc eē ephesū errare veraciū se putauit et redire ad socios cogitauit. Accessit t̄n ad eos q̄ panem vēdebant. Et cū argēteos ptulisset mirati vēditores dicebāt ad inuicem q̄ ille iuueis ātiquū thesaurū iuenisset. Malchus vero eos adiucem loquētes vidēs. putabat q̄ vellēt euz trahere ad impatorē. et teritus rogauit eos vt se dimitterēt. et panes et argēteos retierēt. Et illi tenētes eū dixerūt ei. Undes tu. quia thesauros antiquoz imperatorū iuenisti. iudica nobis et erim⁹ locij tecū et celabim⁹ te. quia aliter celari nō potes. Malch⁹ vero n̄ inueniebat q̄d diceret illis p̄re timore. Illi v̄o vidētes eū tacētes misso fune in collo ei⁹ trahēbāt p̄ vicos vsq; in mediū ciuitatis. Et exierunt ad omnes q̄ quidā iuueis thesauros inuenisset. Congregatis ergo ad eum vniuersis et eū mirantib⁹ volebat eis satisfaccere q̄ nihil iuenerat. Et circūspiciēs omēs

a nemine cognosci poterat. Et p̄spiciens in populū volebat cognoscere aliquē de p̄sanguineis suis. quos veraciū viuere putabat et nullū iueniēs stabat quasi insan⁹ in medio ppli ciuitatis. Qd cū audisset sanctus martinus ep̄s et antipater p̄cōsul q̄ nup̄ in urbē aduenerat. mādauerūt ciuib⁹ vt eum caute adducerēt. et argēteos ei⁹. Cūq; a militris traheret ad eccliam putabat q̄duceretur ad impatorē. Ep̄s igit̄ et p̄cōsul mirātes argēteos. interrogauerūt eū vbi thesaurū incognitum iuenisset. At ille r̄ndit se nihil penū iuenisse. sed de sacculo parentum suorum eisd̄ dnarios habuisse. Et interrogatus cuius ciuitatis eēt. respōdit. Bene scio q̄ huius ciuitatis sum. si tamen bec est ciuitas ephesorū. P̄cōsul dixit. Fac venire parētes tuos vt testetur pro te. Quos cū nomiasset. et null⁹ eos cognosceret. dicebāt eū se fingere vt aliq̄ modo euadret. Et ait p̄cōsul. Quo credim⁹ tibi q̄ h̄ argētum parētum tuorum fuerit. cum scriptura eius habeat plusq̄m tricētos septuaginta septem ānos. et sit p̄morū dierū decij imperatoris. et in nullo similes sint argēteis nostris. et quomō parētes tui añ tātuz tēp⁹ fuerūt. tu v̄o iuuenis vis decipe sapientes et senes ephesi. Idcirco iubebo te legib⁹ tradi. donec confitearis quid inuenisti. Tūc p̄cōsul malchus añ eos dixit. Iudico deo domini dicite mibi q̄d vos interrogo. et ego dico vobis q̄d est in corde meo. Decij imperator q̄ fuit in hac ciuitate vbi nūc est Ep̄us dixit. Fili nō est bodie in terra q̄ decius nomietur. impator autē fuit añ lōgū tēp⁹. malch⁹ autē dixit. In hoc dñe ita stupeo et nemo credit mibi. s̄ seq̄mini me et oñdam vobis locos meos q̄ sunt in monte celion. et ip̄s credite. Hoc enī scio q̄a facie decij imperatoris nos fugimus. et ego sero vidi q̄ ingressus ē decius in hāc urbem si t̄n h̄ est ciuitas ephesi. Tūc ep̄s cogitans in semetip̄o dixit p̄cōsuli. Quia visio est quā deus vult ostendēre in iuueine isto. P̄dererūt ergo cum eo. et ciuitatis plurima multitudo. Et ingressus est p̄mo malch⁹ ad socios suos. et p̄ eum ep̄s ingrediēs iuenit in lapides lrās sigillatas duob⁹ sigill⁹ argēteis. et cōuocato populo legit

De septem dormientibus De sanctis nazario et celso

cas et audientibus et admirantibus cunctis. Et videntes sanctos dei sedentes in spelunca et facies eorum tanquam rosas florentes percipientes glorificationem dei. Statimque episcopus et proconsul miserunt ad theodosium imperatorem rogantes ut cito veniret et miracula dei nuper omnia videret. Qui prius surgens de humo et de sacco in quo lugebat glorificationem dei venit a constantinopoli episcopus. Et obviantibus ei cunctis ascenderunt simul omnes ad speluncam. Et mox ut sancti viderunt imperatorem resplicuerunt facies eorum sicut sol. Et ingressus imperator percipit ante eos glorificationem dei. Et surgens amplexatus est eos et super singulos fleuit dicens Sic video vos tanquam si viderem dominum resuscitantes lazarus. Tunc dixit sanctus maximianus ad eum. Crede nobis quod propter te resuscitavit nos deus ante diem magne resurrectionis ut credas inhabitantem quod resurrectio mortuorum est. Vere enim resurreximus et vivimus. Et sicut infans est in utero matris non sentiens lesionem et vivit sic fuimus viventes iacentes et dormientes et non sentientes. Et his dictis videntibus cunctis inclinantes capita sua in terram obdormierunt et tradiderunt spiritus suos in manus dei imperii. Surgens autem imperator cecidit super eos fletus et deosculatus eos. Et cum iussisset fieri loculos aureos in quibus mitterentur in ipsa nocte apparuerunt imperatori dicentes ut sicut actenus in terra iacuerant et extra resurrexerant ita eos dimittere donec deus iterum eos suscitaret. Iussit ergo imperator locum illum inauratis lapidibus adornari et omnes episcopos resurrectionem confitentes absolvi. **¶** Quod cccclxxij. annis dormisse dicunt dubium esse potest quia anno domini cccclviii. surrexerunt. Decimo autem regnavit vno tantum anno et tribus mensibus. scilicet anno domini cclij. et ita non dormierunt nisi. cxcvi. annis. **XCVII. De sanctis nazario et celso.**

Nazarius dicitur quasi nazareus quod interpretatur secretus vel mundus vel secretus vel flos aut custodiens. In boie repiuntur hanc quatuor. scilicet cogitatio affectio intentio actio et locutio. Cogitatio autem dicitur esse sancta affectio mundana intentio recta actio iusta et locutio moderata. Hec omnia fuerunt in beato nazario. Habuit enim cogitationem sanctam et in dicitur secretus. Affectio mundana et inde dicitur

mundus. Intentio recta et inde dicitur secretus. Intentio enim est que secretus opera quod ex oculo simplici corpus lucidum ex oculo nequam corpus te nebulosum creat. Affectio iustam et inde dicitur flos quia iustus florebit sicut lilius. Locutio moderata et inde dicitur custodiens quia custodiuit vias suas ut non delinqueret in lingua sua. **¶** Celso quasi excelsus quia se supra se extulit dum etate puerile virtute animi superavit. Horum vitam et passionem ambrasius in libro Geruasii et iohannis thasii reperisse dicit. In quibusdam autem libris legitur quod quidam presbiter nazario devotus eius passionem descriptit quam ceraci qui sanctorum corpora sepeliebat ad caput ipsorum posuit.

Nazarius filius illustrissimi viri nomine africanus sed iudeus et beate perpetue christianissime et romanos nobilissime et a beato petro apostolo baptizatus cum beatus iohannes annos plurimum mirabatur videns patrem suum et matrem in observatione religionis tam dissimiliter variari et quod mater sua legem baptismi pater vero suus legem sabbati sequeretur. Unde cui magis adherere deberet plurimum dubitabat cum uterque ad fidem suam eum attrahere niteretur. Tandem nutu dei vestigijs matris adhaesit et a beato lino papa sacrum baptismum suscepit. Quod pater intelligens cepit ipsius a sancto proposito auertere et tormentorum genera que christianis inferunt per ordinem explicare. Quod autem dicitur eum a lino papa baptizatum forte intelligitur non quod tunc papa erat sed quod futurus erat. Nazarius enim post baptismum sicut infra patet annis multis supervixit quod tamen a nerone martyrum perit quod petrum anno ultimo sui imperii crucifixit. Lino autem per mortem petri papa fuit. Cum autem patri nullatenus assensurum sed potius christum constantissime predicaret ad preces parentum que ne occideretur timebant de urbe roma exiit et septem saumarios de petri divitijs oneratos accipiens per civitates italie venit et omnia pauperibus erogavit. Decimo autem anno digressionis sue a roma placetiam et inde mediolanum adveniens sanctus geruasium et petrasium ibidem in carcere detineri cepit. Audito autem quod nazarius predictos martyres animaret cito ad prefectum trahitur et in confessione christi perdurans fustibus verberatur

De sanctis Nazario et Celso

Et sic ex urbe illa pietus, dum de loco ad locum properaret, mater eius que obierat sibi apparuit et filium suum hortans ut ad gallias properaret admonuit. Cumque ad urbem gallie que gemellus dicitur aduenisset, et ibidem plurimos percutisset, quodam matrona filium suum nomine celsum elegit puerum sibi obtulit, rogans ut ipsum baptizaret et secum duceret. Quod prefectus galliarum audiens, ipsum cum puero celso retro manibus vincit et collo catena restrictum in carcere reclusit, ut eum in crastino tormentis afficeret. Tunc pro sua misit ad eum asserens iniustum esse iudicium ut innocentes occideret, et deos omnipotentes vindicare presumeret. Quibus verbis preses correptus, sanctos absoluit, sed ne ibi predicare presumeret admonuit et interdixit. Venit autem ad urbem treueris et ibi christum primus predicans et multos ad fidem christi pervertens ibidem sibi ecclesiam edificauit. Quod audiens cornelius vicarius neroni imperatori mandauit. Qui centum milites ad eum capiendum misit. Quem cum illi iuxta oratorium quod sibi construxerat inuenisset, manus eius ligauerunt dicentes. Magnus nero te vocat. Quibus nazarius, Incognitus rex incognitos milites habet. Quare enim venientes honeste non dixistis, nero te vocat, et venisse. Victum igitur ad neronem ducebant, et puerum celsum plorantem a lapidibus cedentes, ut sequeretur urgebant. Quos cum nero vidisset, iussit eos in carcere recludi, donec ipsos supplicij excogitatis perimeret. ¶ Intra cum nero quodam vice ad capiendas feras misisset venatores, subito ferarum multitudo erumpens viridarium neronis intrauit, ubi multos lacerauit, et plerosque occidit intantum ut nero turbatus diffugeret, et vulnera to pede vix ad palacium perueniret. Multis autem diebus illi vulneris dolore decubens, tandem nazarii et celsi meminit, et putauit deos sibi iratos fuisse eo quod tantum ipsos viuere permisit. Iussu igitur imperatoris milites nazarium calcibus tundentes, et puerum verberantes, de carcere eduxerunt, et coram imperatore statuerunt. Videns autem nero faciem eius instar solis se fataliter deludi putauit, et ut magicas artes deperiret sibi dixit, ac ut diis immolarer precepit. Bucce ergo nazarius ad templum, rogauit ut omnes exirent, et sic eo orante omnia idola sunt confracta. Quod audiens nero, iussit eum in mari precipita-

ri, precipiens ut si forte euaderet ipsum insequentes igni comburerent et puluerem eius in mare precipicerent. Nazarius igitur et puer celsus naui imponuntur et in medium pelagus producti ibi precipitant. Sed statim circa nauem tempestas maxima excitatur, et circa sanctos tranquillitas magna cernitur. Cum illi precipitari timerent, et malorum que in sanctos commiserant, peniterent, ecce Nazarius cum puero celso supra aquas ambulans bilari vultu eisdem apparuit, ac supra nauem ascendens ipsis iam credentibus oratione sua mare placauit, ac inde cum eis ad locum per passus fere, de iuxta urbem ianuensem peruenit. Ubi cum diuini predicasset mediolanum tandem ubi sanctos Geruasium et Probasium reliquerat venit. Quod cum anolinus prefectus audiisset eum remanente celso in domo cuiusdam matrone in exilium direxit. Nazarius vero romam veniens, et patrem suum iam senem et christianum inueniens, quomodo puerus fuerit inquisiuit. Cui dixit apostolus petrum sibi apparuisse et ut precedentes se ad christum prorem et filium sequeretur admonuisse. Deinde a templorum pontificibus ad urbem mediolanum, unde romam in exilium missus fuerat, redire cum iniuria multa compellitur. Ubi cum puero celso presidi presentat. Qui eductus extra portas romanam in loco quod dicitur tres muri cum puero celso decollatus est. Quorum corpora cum christiani rapuissent, et in ortis suis collocassent, in ipsa nocte sancti cuiusdam nomine ceracio appaerentes dixerunt, ut eorum corpora in domo sua propter neronem profundi sepepelerent. Quibus ille, Queso domini sanate puer filiam meam paralyticam. Que cum continuo sanata fuisset, corpora eorum tulit, et ut iusserant sepeliuit. ¶ Prologum vero ipsius domini corpora eorum beato ambrosio reuelauit. Celsum vero in loco suo relinquens nazarium cum sanguine recenti quasi eadem hora sepultum miro odore fragrantem integrum et incorruptum cum capillis et barba reprensus ipsum ad ecclesiam apostolorum transtulit, et ibi honorifice sepeliuit. Celsum quoque inde postmodum sustulit et in eadem ecclesia collocauit. Passi sunt autem sub nerone que cepit circa annos domini, lxxij. ¶ De hoc martyre sic dicit ambrosius in prefatione. Martyr sanctus roseo lustratus cruore nazarius, celeste meruit conscendere regnum. Qui dum per innumera tormentorum supplicia

De sanctis simplicio et faustino

crubelius verazet. tyrannicā rabiē fidei con-
stātia supabat. Nec potuit persecutorū illan-
cedere minis qñ p se certāte ipse actor victo-
rie xpi dñi dimicabat. Ducit iterea ad tēplū
idolis prelibare pphanis qru portēta diuio
fult⁹ presidio mox vt igress⁹ est redēgit ī pul-
uerē. Ob h liqdas maris ī vndas lōgi⁹ a ter-
ra piect⁹ āgelici muneris famlatu solida in-
ter fluct⁹ vestigia pfigebat. O felix ⁊ iclitus
dñi preliator. q mudi aggress⁹ pncipē inuēzā
ppli mltitudiez vite sociavit etne. O magnū
et ineffabile sacramētū. vt de illoz poti⁹ salute
letec ecclia. q s punisse mūd⁹ exultat. O bea-
ta mater natoz suoz glorificata tormētis qf
nō plāctu. nō gemitu ad iferna deducit. s; ad
celestia etna migrātes ppetua laude psequi-
tur. O testis fragrantissime. nitore celesti ful-
gide. c⁹ iestimabilis odor sabeiis ppollet a-
romanib⁹. Quē ābrosi⁹ reperiēs pēnez pō-
nū dedit ⁊ medicū. fidei ppuģtoz sacri plij
bellatorē. Tu dudū mltō latitatem puluere
dramā iuenis accēsa vbi vtrute supna. Ut
pateāt cūctis tua xpe mūera seclis. Angeli-
cos cernāt būanaq; lūina vlt⁹. h ambrosi⁹.

XCVIII.

De sancto felice papa

Felix loco liberij ī
papā eligit ⁊ ordiat. Cū eiz liberij
papa nollet ariane beresi assēire. miss⁹ est ī
exiliū a cōstātio filio pstatini. ⁊ ibi p triēniū
morat⁹ est. Quappter vniuers⁹ cler⁹ romā⁹
loco ei⁹ felicē ordiauerūt. ipō liberio volēte.
et pēnēte. Qui qdem felix p cilio cōuocato
coraz. xlviii. ep̄is pstatiniū ipatorē. arrianū be-
reticū. ⁊ duos presbyteros sibi fauētes pde-
navit. Quappter pstatini⁹ idigē felicē de epi-
scopatu suo detecit. ⁊ liberij eo pacto reuo-
cauit. vt scz solūmō pstatio ⁊ alijs qf felix dā-
nauerat cōmūicaret. Liberij igit tēdio affe-
ct⁹ exilij ī beretica prauitate subscripsit. et sic
itantiū persecutio excreuit vt qz plurimi sacer-
dotes ⁊ clerici liberio nō pbibēte itra eccliaz
sūt necati. Felix vō de ep̄atu deiect⁹ cū ī presi-
dio suo habitaret. īde educt⁹ martyriū capi-
tus obrūcatōe pmeruit. circa ānos dñi. cccxl

XCIX

De sanctis simplicio et faustino.
Simplicio et fausti-
nus fratres cum sacrificare contemnerent
sub diocleciano rome mltā supplicia pertule-
runt. Tandem data super eos sententia de-
collati sunt. et in tiberim corpora eorum pie-
cta. Soror aut eoz noie beatrix eoz corpora
de flumie leuauit et bonouice sepeliuit. Lu-
creti⁹ aut prefect⁹ ⁊ ei⁹ vicari⁹ dū pcedū ipō-
rū ambiret. eā teneri fecit. ⁊ vt idolis immo-
laret precepit. Quam renuētē lucreti⁹ nocte
a suis suis prefocari precepit. Cui⁹ corp⁹ lu-
cina virgo rapiēs iuxta fratres suos sepeli-
uit. Idost hoc prefect⁹ lucreti⁹ pcedū ipōm
itruuit. Ubi facto amicis suis cōuiuio. cum
martyrib⁹ insultaret ifatū qdam lactēs pā-
nis iuolut⁹ de gremio mris q ibi aderat cū-
ctis audietib⁹ exclamauit. Audi lucreti. Oc-
cidisti et iualisti. Ecce dat⁹ es ī possessiōz ini-
mici. Statimq; lucreti⁹ timēs ac tremēs a
demone arripit. et per tres horas a deo ē ve-
rat⁹. vt ī ipō cōuiuio moreret. Qd vidētes q
aderāt ad fidē puerli sunt. ⁊ narabāt oib⁹
passiōez sacte beatrix virginis ī conuiuio
vidicatam. Idalli sūt autem circa ānos do-
mini. cclxxxvij.

De sancta martha.

Martha hospita
xpi syro patre eucharua matre
regali ex progenie descēdit. Idā-
ter eius syrie ⁊ maritime mltarumq; orarū
dux exiit. Tria autem opida. scz magdalū
⁊ bethaniam vtrāq; ⁊ hierosolymitane vrb
partē martha cū sorore iure materne heredi-
tatis possidebat. Idū qz aut legit virū habu-
isse. aut hominū cōtuberniū subisse. Adini-
strabat aut dño nobilis hospita. et sororem
parit ministrare volebat. qā videbatur sibi
q ad suiēdū tāto hospiti nō sufficeret etiam
tot⁹ mūd⁹. Idost ascēsiōz dñi cū facta eēt di-
persio disciploz. ipa cū frē suo lazaro ⁊ sorō-
re sua maria magdalena necnō beatus ma-
ximin⁹ qui eas baptizauerat. et cui a spiritu
sancto fuerant commēdate. multiq; alij ab
latiō remis pelis et gubnaculis omnibus.

De sancta Bartha

alimentiq; ratib; ab infidelib; includunt.
Qui dño duce marsilia puenerunt. Tandē ter
ritoriū aquēse adeunt. et ibidē pplm ad fidē cō
uertūt. Erat autē btā martha valde faciūda et
oib; gratiosa. Erat autē tūc tps sup rodaniū
in nemore qdā int̄ arelatē et auinionē draco
qdā medi; aīal. medi; piscis. grossior boue.
longior eq. bñs dētes vt spata acutos. binis
palmis ex vtraq; pte mūt. Qui latēs i flu
mine oēs trāseūtes pimebat. et naues s̄mez
gebat. Venerat autē p mare de galacia asie.
generat; a leuiatbā. q̄ est spens aquosus et
ferocissim; et bonacho aīali qd galacie regio
gignit. et qd in lectatores suos p spacium iuge
ris sterc; suū velut spiculū dirigit et q̄cqd te
tigerit velut ignis exurit. Ad quē martha a
populis rogata accedens ipm; in nemore
quēdā boiem māducātē reperiēs. aquā bñ
dictā sup eū iecit. et crucē quādā sibi ostēdit.
Qui p̄n; vict; vt ouis stās a scā martha
p̄o cingulo alligat et ilico a p̄lo lācis et la
pidib; p̄mūt. Vocabat autē draco ab incol
tarascon;. Tū in b; memoria locus ille ad
huc vocatur tarascona q̄ ante vocabat̄ ner
luc. i. niger luc;. eo q̄ ibi erant nemora nigra
et umbrosa. Ibi igit beata martha de licētia
magistri sui maximini et sororis sue deiceps
remāsit et orationib; et ieiunijs indefinē
vacabat. Deinde congregato ibidē magno
sororum conuentu et ad bonorē beate ma
rie sēp vginis magna edificata basilica satis
ibi asperā duxit vitā. carnē et omnē pingue
dinē oua caseū et vinū vitās. semel tantū in
die edebat. Centies in die totiēsq; in nocte
genua flectebat. **B** Quadā vice dum
apud auinionē inter urbē et fluuiū rodani
p̄dicaret. iuuenis quidā vltra fluuiū p̄stēs
eius vba audire desiderans. cuz nauigio ca
reret. nudatus natāre cepit. sed subito vi flu
minis rapitur et p̄tinus suffocatur. Cui; cor
p; vix secunda die inuētū añ pedes scē mar
the resuscitādū p̄ntat. Illa vō i modū crucis
solo prostrata talit; orauit. Adonay dñe iesu
xpe q̄ frēm meū lazary dilectū tuū oli resusci
tasti. respice mi hospes care ad fidē circūstā
tū. et resuscita puez istū. Et apprebēsa e; ma
nu dexta mox iuuenis surrexit. et sac; baptis;

ma suscepit. **R**efert eusebi; in li. v. historie
ecclesiastice. q̄ mulier emorroissa postq; sana
ta fuit. in curia siue viridario suo statuas fec
ad imaginē xpi cū veste et fibria sic ip; vidrat
et eā plimū reuerēbat. herbe vō s̄b illa statua
crescētes q̄ añ nulli; erāt v̄ritus. cū fibriā at
tūgerēt tāte v̄ritus erāt vt mlti infirmi de sana
rent. Illā autē emorroissā quā dñs sanauit
ābroli; dicit fuisse marthā. **R**efert autē
biero;. et bēf in historia triptita q̄ in lianusa
postata imaginē quā emorroissa fecerat in
de sustulit et suā ibidē collocavit. q̄ ictu ful
minis p̄fracta fuit. **E** Obiit autē suū
sibi dñs añ p̄ añū reuelauit. In q̄ toto anno
febr; elaborās añ octauū diē sui exit; age
licos choros sororis sue in celū aīam deferē
tes audiuit. Que mox fratru et soroz puen
tu p̄gregato ait. **M**ei comites et dulcissimi
alūni mihi q̄so p̄gūlamini. q̄niā angelicos
choros sororis mee aīas ad sedes politicas
ferētes ouāter cerno. **O** pulcerima et mi di
lecta soroz viuas cū magistro tuo et hospite
meo in sede btā. Statim; btā martha exitus
suū vicinū p̄sentēs suos admonuit vt luā
rib; accēf circa se vsq; ad obitū vigilarent.
Illoce vō media ante transitus sui diem cu
stodibus somno grauatū ventus vebemēs
irruit. et luminaria cuncta extinxit. Illa vō
malignoz spūm s̄bam cernēs orare cepit.
Mei pater bely. mi hospes care. congrega
ti sūt ad deuorandū me seductores mei. scri
pta tenētes mala que gessi. **M**elyne elōgeris
a me. sed in adiutoriū meū intēde. Et ecce so
rorem ad se venientem vidit. que manu fa
cem tenēs cereos et lāpades inde accendit.
Dūq; altera alterā p̄po noie vocaret. Ecce
xps aduenit dicens. Veni dilecta hospita. et
ubi ego sum illic mecum eris. Tu me susce
pisti in hospicio tuo. ego te recipiam in celo
meo. Et inuocantes te exaudias amore tuo
Approquinante vō hora sui transit;. so
ras deferri se fecit. vt celū posset videre. **I**us
sitq; se in terram s̄p cinerem poni. et signū
crucis corā se teneri. et in bec vba orauit. **H**o
spes mi care hāc pauperculā tuā custodi. et
sicut mecū dignatus es hospitari. sic me sus
cipe in hospicio tuo celesti. **I**ussitq; vt pas;

De sanctis Abdon et Sennen De sancto Germano

sio s̄m lucā corā se legeret. Et cū diceret. pat̄
in man⁹ tuas cōmēdo spūz meū. illa emisit
spūm. Sequenti v̄o die. s̄. dñica dñi circa corp⁹
ei⁹ laudes exolueret. circa horā tertiā apud
petragozicas b̄tō frōtoni missā celebrāti. et
p̄ ep̄lāz in cathedra dormitāti dñs apparuit
dicēs ei. Dilecte mi frōto si vis adimplere qđ
olī hospite nr̄e pollicit⁹ es surge veloci⁹ et se
q̄re me. Quo iussa cōplēte subito ābo tara
sconū venerūt. ⁊ circa corp⁹ ei⁹ psallētes. to
tū officiū ābo ceteris r̄ndētib⁹ pegerūt. ⁊ cor
p⁹ ei⁹ in sepulcro suis manib⁹ collocauerūt.
Verū dñi apud petragozicas finitis cātibus
dyacon⁹ euāgelium lectur⁹ b̄ndictionē petēs
ep̄m excitaret. ille vix excitat⁹ r̄ndit fr̄es mei
cur me excitastis. Dñs ies⁹ xp̄us ad corpus
marthe hospite sue me duxit. ⁊ ip̄am tradidi
m⁹ sepulc̄e. Dirigite igit̄ illuc veloci⁹ nūciōs
q̄ nob̄ anulū nr̄z aureū ⁊ cyrothecas criseas
deferāt. q̄ dñi ad corp⁹ sepeliendū me aprare
sacriste cōmēdaui. ⁊ ex obliuione dimisi. q̄a
me tā cito excitastis. Adisti nūci⁹ ⁊ h̄ vt ep̄s
dixerat inueniētes. anulū solāqz cyrothecas
attulerūt. aliā v̄o in b̄ rei testimoniu⁹ sacri
sta retinuit. Adidit qz b̄tis frōto dicēs. Cū
p̄ sepulc̄az ab ecclia exirem⁹ frat̄ qđā illi⁹ lo
ci litteris p̄t⁹ nos insecut⁹ dñm inrogauit q̄
noīe vocaret. Cui ille nihil r̄ndens. oñdit ei
codicē quē in manu tenebat aptū. in q̄ nihil
aliud erat sc̄ptū nisi v̄sicul⁹ iste In memoria
et̄na erit iusta hospita mea. ab auditiōe ma
la nō timebit in die nouissimo. Cū v̄o codi
cē reuolueret. cūctis folijs h̄ reperit sc̄ptuz.
Cū aut̄ ad ei⁹ sepulcrū crebra mirac̄la fi
erēt. clodoue⁹ rex fr̄acoꝝ xp̄ian⁹ effect⁹. ⁊ a s̄
cto remigio baptizat⁹. cū guērenuz pateret
dolorē. ad ei⁹ tumulū veniēs sanitatē itegrā
reportauit. Quapp̄ illū locū ditauit. ⁊ t̄m
miliarioꝝ spacio in giro ex vtraqz pte roda
ni terrā villas et castra dedit. locūqz illū libe
rū fecit. Martilla v̄o e⁹ famlā vitā ipsi⁹ con
sc̄psit q̄ postmodū in sclauoniā pergēs. tibi
euāgelium xp̄i predicans. post decimū annuz
a dormitione marthe in pace q̄euit.

CI

De sanctis abdon et sennen.

Abdon et sennen
sub decio impatore martyriū pal
si sunt. Cū enī decio impator babi
loniā cū alijs puincijs supasset. quosdā xp̄i
anos ibi iuenit. quos secū ad urbē cordubā
deducens diuers⁹ supplicijs consumauit. Et
eos duo subreguli rapiētes. s̄. abdon et senē
sepelierūt. Unde accusati et decio p̄ntati ro
mā post eū vinctis catenis ducunt. ⁊ in con
spectu decij et senatus introducti. aut sacri
ficare et rerū suarū recipere libertatem. aut
moribus bestiarū deuorari iubent. Contē
nētes itaqz et expuētes in simulacra ad thea
trū pertrahuntur. ⁊ ad eos duo leones ⁊ v̄
si q̄ttuor dimittunt. Qui cū sc̄tōs nō tange
rent. sed etiā custodirent iniectis in eos gla
dijs occidunt. ⁊ ligatis pedibus tracti sunt
⁊ iactati ante simulacrū solis. Qui cum ibi
triduo iacuissent. q̄rin⁹ subdyacon⁹ eos col
legit. ⁊ in domo sua sepeliuit. Passi sunt au
tem circa annos dñi. cclij. Tēpore autē con
stāni ipsi q̄ttuor martyres eoz corpa reue
lauerūt. ⁊ a xp̄ianis trāslata sunt in cimiteri
um pontiani. vbi dñs p̄ eos multa p̄stat be
neficia p̄p̄o

CII

De sancto Germano.

German⁹ d̄a ger
mine. ⁊ ana qđ est sursum. q̄si supnū
germē. Tria enī repiunt in segete
germināte. s̄. calor natural. humor nutriti
nalis. et ratio seminalis. Beat⁹ igitur germa
nus dicitur q̄si semē germinās. q̄a in ip̄o su
it calor p̄feruorē dilectiōis. humor p̄ pigue
dinē deuotionis. ⁊ rō seminal⁹ p̄ v̄tutē p̄dica
tionis. p̄ quā mltos in fide ⁊ morib⁹ genera
bat. Cui⁹ vitā cōstātin⁹ presbyt̄ ad sc̄tum cen
surū ep̄m aluifodozensem sc̄psit.

German⁹ nobilissim⁹ genere i vrbe
aluifodoro natus. et liberalib⁹ stu
dijs plurimū erudit⁹ tandem romā
ad discendum iuris scientiam est profectus
Ubi tantum dignitatis accepit vt eum sena
tus ad gallias trāsmitteret. vt apicē ducat⁹

De sancto Germano.

totius burgundie obtineret. Cum ergo alii
siodorēsem ciuitatē ceteris diligētius gub
naret. arborē quandā pinū in media ciuita
te bēbat. ad cui⁹ ramos p̄ admiratiōe vena
tionis ferarū capita suspēdebat. S; cū sc̄ts
amator eiusd̄ ciuitatis ep̄s de t̄li eū vaitate
sepe redargueret. monēs vt etiā illā arborē
incidi mādaret. ne aliq̄ mala occasio ex hoc
xp̄ianis euentret. ille n̄llaten⁹ acq̄euit. Qua
dam at̄ vice absente Germano arborē inci
dit ⁊ incēdio totā dedit. Qd̄ Germanus au
diens xp̄iane religionis oblitus. vallat⁹ mi
litib⁹ illuc adueit. ⁊ mortē ep̄o itētavit. Ep̄s
aut̄ dīna reuelatiōe Germanū sibi successu
rū agnosces. furētī cessit. ⁊ augustudunū p
rerit. Postmodū alii siodoz reuers⁹ germa
nū in ecclia caute p̄clusit. ⁊ ibidē eū tōsurās
ip̄m sibi successuz eē p̄dixit. Qd̄ factū ē. In
paulo p̄ ep̄s felicit̄ obiit. ⁊ germanū plebs
ois ī antistitē postulauit. Qui suba paupi
bus erogata. ⁊ vxore in sororē p̄mutata cor
pus suū p̄ xxx. ānos sic afflixit. vt nunq̄z pa
nē frumētī. non vinū. nō oleū. nō sagimen.
nunq̄z vel salē p̄ sapore comederit. Bis t̄n̄
āno. s; i pasca ⁊ natali in āno vinū sumebat.
s; t̄n̄ ip̄z vini sapore aq̄s nimis extinguebat
In refectōe p̄mo cinerē p̄libabat. deinde pa
nem ordeaceū sumebat. Semp̄ aut̄ ieiunāl
nūq̄z nisi vesp̄e comēdebat. In estate v̄l bye
me nullā vestem hūit p̄ter ciliciū ⁊ tunicam
vel cucullā. Que vestis nisi forte alicui do
naret̄ t̄diu ferebat̄ donec attritiōe nimia sol
ueretur. Lectus su⁹ cinere cilicio ⁊ sacco
ornabat̄. Nullū puluinar caput ab hūeris
eius leuabat. sed sp̄ gemēs ⁊ scōz reliquias
collo gerēs. nūq̄z vestimētū. raro calciamē
ta. ⁊ raro cingulū detrahebat. Sup̄ boiem
siq̄dem fuit oē qd̄ gessit. Talis enī ei⁹ exiit
vita. vt si miracul⁹ caruiss; incredibil⁹ videre
tur. Et tanta fuerūt mirac̄la. vt nisi merita p̄
cessissent. fantastica putarent̄. **H**o
spitatus in quodā loco cū p̄ cenā mēsa ite
rum parēt. admirat⁹ interrogat cui denuo p̄
pararēt. Cui cum dicerent q̄ bonis illis mu
lieribus que de nocte incedunt p̄pararent.
illa nocte sanctus Germanus statuit vigi
lare. Et ecce vidit multitudinē demonū ad

mēsam in forma boim ⁊ mulierū venientes.
Qui eis p̄cipiens ne abirēt. cūctos de fami
lia excitauit. inq̄rēs si p̄sonas agnoscerent.
Qui cū oēs vicinos suos ⁊ vicinas eē dice
rent. misit ad domos singulorū d̄monib⁹ p̄
cipiens ne abirēt. Et ecce oēs in suis lectulis
sunt inuētī. Adiurati igit̄ se demōes eē dire
runt. q̄ s̄ichoibus illudēbāt. **E**o tēpe bt̄us
Lupus ep̄s tracasine florebat. cui⁹ v̄bē cū
Athila rex obsiderz. sup̄portā bt̄us Lupus
acclamās q̄s eēt q̄ eos sic impeterz inq̄siuit
Cui ille. Ego sum athila flagellū dei. Quo
p̄būilis p̄sul dei ait gemēs. Et ego sū Lup⁹.
beu vastator gregis dei. ⁊ indigens flagello
dei. Adorq; portas reserari iussit. Illi autē
diuinit⁹ excecari p̄portā ad portā trāsierūt.
neminē aut̄ vidētes aut ledētes. **B**is igitur
German⁹ assumpto p̄dicto ep̄o Lupo in bri
tannias vbi heretici pullulauerunt p̄fect⁹ ē
Sed dū in mari eēt. ⁊ tempestas maxima
oriret̄. ad orōnem sc̄i Germāi. p̄tin⁹ tranq̄l
litas maḡ efficiat̄. Honorifice igit̄ a p̄lis susci
piunt̄. q̄z aduentū demōes iā p̄dixerant q̄s
sanct⁹ German⁹ de obsessis expulerat. **T**e
rum cū hereticos p̄uicissent ad p̄pua redie
runt. **C**ū in quodam loco infirm⁹ decū
beret. p̄tigit vt tot⁹ ille vicus repētino incē
dio cōflagraret. Qui cū rogaret̄ vt inde al
portatus ignē euaderet. ille incēdio se oppo
nit. ⁊ vltra citraq; omnia p̄sumēte flāma bo
spitiū eius nō tetigit. **B**um ad britānias
iterato rediret. vt hereticos p̄futeret. qd̄ ex
discipul⁹ ei⁹ gōu p̄cito eius vestigia seq̄ba
tur. q̄ t̄n̄ ap̄ cordomax infirmat⁹ occubuit
Rediēs inde bt̄us German⁹ sepulcz eius
apiri fecit. ip̄mq; vocās ex nomie quid age
ret. an ad huc secū militare cupet requisit̄.
Ador ille residēs cūcta sibi cōstare suauia.
ac se nolle ecōtra vlteri⁹ reuocari r̄ndit. **T**ūc
sc̄tō annuēte vt req̄scesceret. ille d̄posito capi
te rursum in d̄ño obdormiuit. **B**ū in bri
tānia p̄dicaret ⁊ sibi ⁊ socijs. rex britānie bo
spitiū denegass; subulc⁹ regis regress⁹ a pa
scuis. receptā p̄bendā ī palatio ad tuguriū
p̄pūū referēs. vidit bt̄m Germanū cūz so
cijis fame ⁊ frigore laborātes. Quos ī domo
sua benigne recepit. ⁊ vnicū vitulū quē bas

De sancto Eusebio.

bebat hospitibus occidi precepit. Post cenam sanctus germanus omnia ossa vituli super pellē componi fecit. et ad eius orationem vitulus sine mora surrexit. Sequenti die germanus regi festinus occurrit. et cur ei hospitium denegavit potenter inquit. Tunc rex vehementer attonitus sibi respondere non potuit. Et ille. Egredere inquit et regnum meliori dimitte. Germanus igitur dei mandato subulcum cum uxore venire fecit. et universis stupentibus regem constituit. Et extunc reges de subulci genere perditentes dominantem generantibus. ¶ Cum saxones subtones dimicarent. et se paucos viderent. sanctos inde transientes vocauerunt. et ab eis predicant certatim omnes ad baptismi gratiam volabant. Die igitur pasce ex feruore fidei piectis armis proponit fortiter periclitari. Quod illi audientes audacter periclitantes perierunt. Sed germanus latens cum suis omnes ammonuit ut cum ipse alla clamaret omnes sibi primo clamore respondeant. Quod cum factum esset. tunc hostes super se iam irruentes terror inuasit. ut piectis armis non solum montes sed celum super se ruere putarent. cumque diffugerent. ¶ Quadam vice dum paugustudunum transiens ad tumultum sancti cassiani episcopi deuenisset. quomodo se haberet inquisiuit. Ille statim ex tumultu circumstantibus sic respondit. Dulci quiete perfruor. et aduentum redeptoris expecto. Et ille. Quiesce. per longum in christo tempus. et pro nobis attentius intercede ut obtinere sacre resurrectionis gaudia mereamur. ¶ Dum apud rauennam deuenisset. a regia placida et filio suo valentiniano honorifice susceptus est. Hora vero cene regia misit ei vas argenti amplissimum deliciaribus cibis plenum. Quod ille sic suscepit ut cibos famulis traderet et sibi pro pauperibus ipsum vas argenteum retineret. Loco vero mulieris misit regine scutellam ligneam panem ordeaceum trinētes. Quod illa libenter recepit. et vas illud postmodum argenteo texit. ¶ Quadam autem vice dum predicta regina eum ad primum iuuitasset. ille benigne annuens. ab hospitio suo usque ad palatium. eo quod ieiunius et orationibus ac laboribus esset perfectus. asino deferente portatus est. Sed dum comederet. asinus sancti germani mortuus est. Quod regia audiens equum mire mansuetudinis episcopo periclitari fecit. Quem iturus ait. Ne mihi asinus periclitetur. quia qui me huc attulit reportabit. Id ergensque ad cadaver

surge inquit muscio reuertamur hospitium. Statimque basilienis seipsum percussit. et quasi nihil mali passus esset germanum ad hospitium deportauit. Sed antequam de rauenna exiret. predicauit quod nequaquam in basilica diuitius moraretur. Id modicum febre corripit. et die septimo in domino moratur et corpus eius ad gallias sic a regina petierat transportat. Obijt circa annos domini. cccc. xxx. ¶ Neque cum sanctis germanus beatus Eusebio percellenti episcopo promississet. quod in sui reuerentia ecclesiam quam fundauerat sibi dedicaret. cum intellexisset sanctus Eusebius beatus germanum exisse de corpore. ecclesiam suam dedicaturus cereos accendi iussit. Sed quanto plures accedebant. tanto plures extinguebant. Quod videns Eusebius intellexit dedicationem aut alio tempore fieri oportere. aut alteri episcopo reuocari. Cum igitur beatus germani corpus percellas delatum fuisset. mox in predictam ecclesiam inducit. et statim cerei omnes diuitius inflamant. Tunc sanctus Eusebius promissionis beatus germani meminit. et quod viuens se facturum promiserat. mortuum fecisse cognouit. Hoc ita opus accipi ut non intelligatur de magno Eusebio percellenti quod tempore ipsius factum sit. Nam ipse sub Valente imperatore mortuus fuit. et a morte ipsius usque ad mortem sancti germani ultra annos. lxx. fluxerant. Fuit ergo alius Eusebius sub quo istud quod enarraui euenit.

CIII.

De sancto Eusebio.

Eusebius dicitur ab eo quod est bonum. et sebe quod dicitur eloquentia vel stantia. vel Eusebius sonat bonum cultus. Ipse namque habuit bonitatem in sanctificatione sui. eloquentiam in defensione fidei. stantiam in constantia martiris. bonum cultum in reuerentia dei.

Eusebius ipse virgo exiens. dum adhuc cathecuminus esset ab Eusebio pro baptisma et nomen suscepit. In quo baptismo manus angelice vise sunt. que ipsum de sacro fonte leuauerunt. Quod atria quedam eius pulcritudine capta. cum ipsius cubiculum vellet adire custodientibus angelis puenire non potuit. An facta mane ad eius pedes pedis et ab eo veniam petijt. Ordinatus presbiter tanta

De scto Eusebio.

sanctitate emicuit. ut in missis solennijs in
manu eius misterium angelicum appareret. **¶**
B cum arriana heresi tota ytaliam inficeret. im
patoze Constantio eidem heresi fauente. Julia
nus papa Eusebium in cellis episcopus decreuit.
quod tunc obtinebat in alijs urbibus italie principa
tus. Quod heretici audientes omnes fores ecclesie
claudi fecerunt. At eusebius urbe ingressus. ante
ostium maioris ecclesie que est beate Marie genua
flexit. et omnia ostia sua mori oratione aperuit. **¶**
Naxentium mediolanensem episcopum heretica punitate
corruptum. de episcopatu eiecit. et pro eo viz catholi
cum dionisium ordinavit. Sicque eusebius totam ec
clesiam occidentis. et Albanasiam totam ecclesiam
orientis ab arrianorum peste purgabatur. **¶**
Arrius namque presbiter alexandrinus fuit. qui christum puram
creaturam esse dicebat. asserens quod erat quod non erat
et quod propter nos factus est ut nos pro eum tanquam pro in
strumentum deus crearet. Et ideo magnus Con
stantinus celebrari fecit nicenum concilium. ubi er
rori condemnatus est. Ipse autem postmodum miserabi
li morte interijt. quod omnia viscera et intestina pro
secessum emisit. Constantinus autem constantini fi
lius ipsa heresi corruptus fuit. Quocirca Con
stantinus imperator pro eusebio plurimum indignatus
multorum episcoporum precibus provocavit. et dionisium ac
cerisuit multasque epistolas ad Eusebium destina
vit. que sciens malitiam in multitudinem prevalere
venire precepit et suam senectutem opposuit. **¶**
An imperator statuit pro eius excusationem in medio
lanensi urbe que prope erat concilium celebrari. **¶**
Abi cum Eusebium deesse videret. iussit arrianos fi
des suam describere. et Dionisium episcopum mediola
nensem ac. xxxiiij. episcopos eidem fidei subscribere. **¶**
Quod audies Eusebius de urbe sua mediolanum pre
curus exijt. et multa se passurus pre dixit. **¶**

Cum igitur ad quandam fluuium venisset ut medio
lanus progeret. navis procul ex alia parte fluminis
exiens eo iubente ad eum venit. et ipse cum socijs sin
guatore alio transportavit. Tunc ei pre dixit
Dionisius obviam. et ad pedes eius pro cades
veniam postulavit. Cum igitur eusebius ab impa
tore nunc minis nunc blanditijs flecti posset. coram
omnibus dixit. Vos dicitis filium minorem esse pre
cur ergo mihi filium meum et discipulum pre tulistis
Non est enim discipulus super magistrum nec super
super dominum suum. nunc filius super patrem. Quia illi ratione

promoti. statim cyrographum quem scripserat. et
cui Dionisius subscripserat ei obtulerunt. **¶**
Et ille. Nequaquam pro filium scribam. cui auctoritate
presum. sed istum succedite. novumque cui subscri
bam si vultis scribite. Sicque nutu dei succer
sus est cyrographus. cui Dionisius et alij. xxxiiij.
episcopi subscripserat. **¶**
Rursus arriani alium cyrographum scripserunt. et eusebio et alijs episcopis ut sub
scriberet tradiderunt. **¶**
Sed cum ab eusebio aimas
ti nullatenus assentirent. ceperunt plurimum gratula
ri. quod cyrographum cui coacti scripserat pe
nitens robustum videbatur. Tunc iratus Constantinus
eusebium voluntati arrianorum tradidit. **¶**
Qui pri
nus ipsum in medio aliorum episcoporum rapietes et du
rus flagellantes. eum pro gradus palatii a summo
usque ad imum. et rursus ab imo usque ad summum
traxerunt. Cum ergo capite percussato multus san
guinem fudisset. et adhuc non assentiret. vinculis
post tergum manibus. pro collum cum fune ipsum tra
hebant. Ipse autem gratias agens dicebat se pro
professione fidei catholice mori esse paratum. Tunc
Constantinus Liberum papam. Dionisium Paulinum
et omnes alios episcopos que eius exemplo fuerant
animati in exilium mitti fecit. **¶**
Eusebium vero apud
scutopolim urbem palestine arriani duxerunt
et ipsum in quodam loco sic artissimo recluserunt
ut esset illo longitudine brevior. latitudine angus
tior. ita ut curvatus nec pedes extendere. nec
se in latus alterum vertere possit. capiteque depre
so humeros tantum et cubitos movere valebat.
Verumtamen Constantio defuncto. Julianus
eidem succedens et omnibus placere volens. iubet exu
latos episcopos revocari. et deorum templa aperiri. et pa
ce frui sub lege que quisque vellet. **¶**
Et sic eusebius
inde exiens ad Albanasium venit. et quanta
passus fuerat. eidem exposuit. **¶**
Defuncto autem
Juliano et Joviniano regnante sopitis arri
anis. Eusebius in cellas redijt. et eum ipse cum
magis exultatione suscepit. **¶**
Sed inter valente re
gnante arriani repullulavit. et eusebii domum
vallantes. et extra domum supinum ipsum trahen
tes. lapidibus eum obruerunt. et sic ad dominum feliciter
migrans in ecclesia quam ipse construerat se
pultus est. **¶**
Fertur que hanc gratiam sue civitati eu
sebius a deo suis precibus impetrasse. ut nullus
arrianus ibidem vivere possit. **¶**
Vixit autem secundum
cronicam ad minus. lxxxviij. annis. **¶**
Floruit

De sanctis Machabeis.

circa annos dñi. cccl.

CIII.

A

De sanctis Machabeis.

Machabei fuerunt

Septē frēs cū matre reuerenda. et eleazarō sacerdote. q̄ p̄ obſuatoē leḡ cum carnē porcīnā nollent comedere. inaudita supplicioꝝ genera p̄tulerūt. s̄m̄ q̄d̄ in. ij. Machabeoꝝ plenius p̄tinet. Et notādum q̄ ecclia orientāl̄ facit festa de sc̄is vtriusq̄ testamētī. occidentāl̄ aut̄ nō facit festa de sc̄is vetis testamētī. eo q̄ ad inferos descenderūt. p̄terq̄; de innocētibus. ex eo q̄ in ip̄is singul̄ occisus est xp̄s. et d̄ machabeis. Sūt aut̄ quatuor rōnes q̄re ecclia d̄ istis machabeis licet ad inferos descenderint solennizat. Prima est p̄pter p̄rogatiuam martirij. Quia ei inaudita supplicia in sc̄is vetis testamētī passi sunt. iō p̄uilegiati sūt vt eoz passio merito celebret. Hec rō ponit̄ in historia scolastica. Secūda ē p̄pter reputatiōem misterij. Septenari⁹ ei nūerus ē nūer⁹ vniuersitatū. Significant ergo in istis oēs p̄es veteris testamētī celebritate digni. Itā licet de ip̄is non solennizat ecclia. tum q̄ ad limbū descenderunt. tū q̄ multitudo multoꝝ nouoꝝ subtrauit. in his tñ septē impedit̄ oib⁹ reuerentiam. q̄ p̄ septē vt dictū est. vniuersitas designatur. Tercia est p̄pter exemplū patiendi. p̄ponūtur enī in exēplū fidelib⁹. vt s̄m̄ bonū p̄stantiā ad zelū fidi animent. et ad patiēdū p̄ lege euāgelij sic illi p̄ lege moȳsi fortit⁹ accigant. Quarta ē p̄pter cām supplicij. Itā p̄ defensiōe legis sue talia supplicia passi sūt. sic et xp̄iani p̄ defensiōe legis euāgelice patiunt. Has tres vltimas rōes affigit magister Johannes belet̄ in sūma de officijs. cap̄lo. v.

CV.

A

Ad vincula sancti Petri.

Hecum sancti Pe

tri apli q̄d̄ ad vincula d̄. q̄druplici d̄cā institutū fuisse putat. s̄. in memoria libatiōis Petri. in mēoria libera-tionis Alexandri. p̄ destruēdo ritu gētiliū et p̄ impetrāda absolutōe sp̄ialiū vincloꝝ.

Prima ergo cā est in mēoria; libatiōis petri. Itā sic d̄ in histo. scolastica Herodes agrippa romā adiit. et ibi Gayo nepoti tyberij celaris familiarissim⁹ extitit. Quadā at̄ die cū eēt Herodes in curru cū Gayo leuatis in celū manib⁹ ait. Utinā videre moriens. et te dñm totius orbis. S; Hauriga berodis audiuit. et Tiberio p̄nuo intimaui. Quapp̄ indignat⁹ tiberi⁹ cesar berodē reclusit in carcerē. Ubi dū q̄dā die iuxta arbore innix⁹ eēt. cui⁹ frondib⁹ insidebat bubo. vnus de p̄captiuis peritus in augurijs dixit ei. Noli timere. q̄ cito liberaberis. et intantū sublimaberis q̄ amicos tuos in tui inuidiā p̄citab. et in hac p̄spitate morieris. Quā cito aut̄ b⁹ generis aial sup te videris. vltra q̄ntū diē viuere nō valeb. It̄ aliq̄ tps Tyberius morit. et Gaius in ip̄iū s̄blimat. q̄ q̄des berodē de vincul̄ libauit et magnifice sublimatū regē in iudeā misit. Cūq̄ veniss. misit manus vt affligeret quosdam de ecclia. Occiso aut̄ Jacobo frē Johis gladio ab eodem añ dies azimoz vidēs q̄; h̄ ḡium eēt iudeis. in dieb⁹ azimoz It̄ p̄ app̄bendit. et i carcerē misit. volēs post pasca p̄ducere euz ip̄lo. Angelus aut̄ noctu eidē assistēs. mirabiliter eū a vincloꝝ nexibus libauit et ad misterij p̄dicatiōis libere ire iussit. Facin⁹ at̄ regis dilatōem n̄ patiū vltōis. Sequenti vero die custodes ad se venire fec. vt p̄ fuga petri duris eos penis afficeret. Hoc tñ impedit⁹ est facere. ne solutio petri alicui nocerz. Itā p̄citus in cesareā descendit. et ibi p̄cussus ab angelo expirauit. Etenī sic refert Joseph⁹ in. xix. antiq̄tatū libro. cum cesaream aduenisset. et ad eū totū p̄uincie viri vnanimit̄ cōuenissent. ille fulgētī veste ex auro argētoq̄ mirabiliter p̄texta indut⁹ incipiēte die p̄cedit ad theatz. Ubi cum p̄mū sol̄ radios vestis argentea suscepit. repercusso splendore duplicatam spectantibus lucez fulgor metalli vibrātis effudit. vt intuentib⁹ p̄stringerz acie terror aspect⁹. Et p̄ h̄ pl⁹ aliq̄d de eo q̄; b̄uane nature est artifex arrogātia mentiretur. Illico adulātis vulgi p̄crepant voces dicentis. buculq̄; vt boiem te tenuim⁹. sed ex h̄iā sup̄ humanā naturā te esse fatemur. Et dū;

Ad uincula sancti Petri.

adulatorijs demulceret bonoribus. et obla-
tos sibi diuinos honores non respuerit. respi-
ciens vidit insidentem super funiculum capiti suo
angelum. id est bonum mortis eius prime nu-
tium. respiciensque ad ipsum dixit. En ego de-
veter morior. Sciebat enim iuxta predictam au-
guris se infra quatuordecim dies moriturum. Et continuo
percussus per quatuordecim dies vomitibus eum corrodentibus
expiravit. Hec iosephus. ¶ In memoriam igitur
tamen mirabilis principis apostolorum vicu-
lis. et tamen dire vindicte in tyrannum pertinens suble-
cute. ecclesia festum sancti Petri ad vincula solenni-
zat. An et epistola in missa canitur in qua liberatio
facta fuisse probatur. et per hoc videtur quod hoc festum
deberet vocari Petri a vinculis. ¶ Secunda
causa institutionis extitit. Quonia Alexander pro-
pater qui sextus post beatum Petrum rexit ecclesiam et her-
mes prefectus vrbis Rome qui per alexandrum ad fi-
dem peruersus fuerat. a Quirino tribuno in
diuersis locis in custodia tenebantur. Dixitque
tribunus ad Hermem prefectum. Adhuc te virum
prudenter honorem dimittere prefecture. et vitam
aliam somnare. Cui hermes dixit. Et ego an-
bos annos hoc omnia deridebam. et hanc vitam solam
esse putabam. Respondit quinus. Fac ergo probare
me quod aliam vitam noueris esse. et continuo fidi tue
discipulum me habebis. Cui hermes dixit. Sanctus
Alexander quem tenes in uinculis. ipse hoc
melius te docebit. Tunc quinus maledicens her-
mem ait. Ego tibi dixi ut me probare faceres
hoc. et nunc me mittis ad Alexandrum quem per su-
os scelera teneo uinculatum. Verum super te
et alexandrum custodiam duplicabo. et si ipsum te-
cum vel te cum ipso inuenire potero. vere fide-
tus et eius dictis ut per monibus adhibeo. Fecit
quod dixit. Et alexandro hermes prius in-
dicauit. Orante igitur sancto alexandro angelus
ad eum venit. et ipsum ad hermem in carcerem duxit.
Et inueniens eos quinus insimul plurimum ad-
miratus est. Et cum hermes quino narraret quomodo
alexander filium suum mortuum suscitasset. Dixit
alexandro quinus. Habeo filiam gutturosam
noie balbinam. Promitto igitur me tuam recipe
fidem. si filie mee impetrare poteris salutes.
Cui alexander. Vade citius. et ipsam ad car-
cerem meum adducito. Cui dixit Quirinus. Cum
hic sis quomodo in carcere tuo te potero inuenire

Ad quem Alexander. Vade cito. quia qui me
hic adduxit. ille me illuc cito reducet. Per-
gens igitur quirinus filiam suam ad carcerem alexandri
adduxit. et ibidem ipsum inueniens. ad pedes su-
os se prostravit. Tunc filia eius cepit vincula sancti
alexandri deuote osculari ut sanitatem recipe-
ret. Cui alexander dixit. Noli filia has meas
osculari catenas. sed boas sancti Petri dilige-
ter in qua quis deuote osculans recipies sani-
tatem. Quirinus igitur in carcere ubi petrus de-
tensus fuerat diligenter boas in qua fecit. easque
cum inuenisset filie sue osculandas dedit. Illa
moritur ut osculata est vincula. sanitatis est integre
beneficium assecuta. Tunc quinus veniam petens
alexandrum de carcere extraxit. et ipse cum fami-
lia et alijs quibuslibet baptismum suscepit. Tunc
sanctus Alexander hoc festum in kalendas Augusti
celebrandum instituit. et in honorem apostoli petri
ecclesiam fabricauit. ubi vincula reposuit. et ad
vincula nominauit. In hac solennitate ad pre-
dictam ecclesiam magnus fuit concursus populi. et ibidem
populus vincula osculatur. ¶ Tercia causa in-
stitutionis secundum Bedam hec est. Octavianus impe-
rator et Antonius sibi inuicem affinitate coni-
uncti. sic inter se mundi totius imperium diuiserunt. ut
Octavianus in occidente italia. galliam et hy-
spaniam. Antonius vero in oriente asiam pontum
et affricam possideret. Antonius autem lasciuus et
lubricus cum sorore octauiani in uxorem beret. ip-
sam repudiavit. et cleopatram reginam egypti in
uxorem accepit. Quod indignatus Octavianus
manu armata in asiam per Antonium peruenit.
et ipsum in omnibus superauit. Tunc antonius et cle-
opatra victi fugerunt. ac semetipsos pro dolore
nimio occiderunt. Egiptum igitur regnum octaui-
anus destruxit. et romanam potentiam fecit. In-
de in alexandriam peruenit. et omnibus eam diuitijs spo-
lians romam ipsam trasuexit. An republicam
auxit. ita quod pro uno denario daret quod prius pro
quatuor vendebat. Et quia ciuilia bella valde ur-
bem vastauerant. ita eam renouauit ut dixerit.
Inueni latericiam relinquit marmoream. Quia igitur
intantum republicam auxit. augustus primo
omnem vocat. An et ab eo augusti dicti sunt
quia sibi in imperio successerunt. sic a Julio cesare
eius auunculo cesares appellantur. An et hunc
mensem augustum qui prius sextilis dicebatur. quia a

Ad uincula sancti Petri.

na Letti
Sunt Ca-
tia aquas
ades.

martio sext^o erat. ip^sus suo no^mie intitulauit
eū Augustū vocā. In memoriā itaq³ et bo
no^re victorie illi⁹ quā p^rima die augusti Oc
tauianus hūit. oēs romani hac die solēniza
bant vsq³ ad t^{em}p^us Theodosij impatoris qⁱ ce
pit regnare anno d^{omi}nⁱ.ccccxxvi. Eudonia igitur
filiā p^redicti theodosij impatoris vxor va
lentiniani. hierlīmā ex voto p^rerit. Ubi q^uda
iudeus p^r magno mūere duas ei catenas
obtulit. q^ubus sub Herode Petr^o ap^{osto}l^ois vin
ctus fuit. Cum igit^r Romā redisset in kal^{endas}.
augusti. et in bono^re impatoris genti^l roma
nos solēnizare videret. dolēs q^uo dānato boi
tant^o bono^re exhiberet. cogitansq³ q^u nō eos
de facili a tali cultura et p^rsuetudie reuocare
posset. cogitādo tractauit vt obf^uuātia q^uo dē
sic stare. s^{ed} in bono^re scti Petri fieret. et illū
diē vniuersus ip^sus ad vincula nomiaret.
Habita igit^r collatōe cū b^eat^o Delagio papa
ip^sum blandis exhortatōibus induxerunt.
vt obliuioni traderet memoria p^rincipis pa
ganor^{um}. et celebris fieret mēoria p^rincipis ap^{osto}l^o
rū. Q^uo dū cū eis placuisset. illa catenas q^uo
de hierlīm attulerat p^rtulit et populo o^{mn}idit.
Papa v^o et illā catenā p^rtulit q^uo sub Herode
idē ap^{osto}l^ois vinc^o fuit. Hac ergo illis sociata
ita miraculose vna catena facta ē. ac si sp
vna et eadē extuisset. Uⁿde papa et regia p^rin^{ci}
p^rstatuerūt. vt q^uo d^{omi}nⁱ boim indiscreta religio fa
ciebat gētili dānato. in meli⁹ mutata faceret
ap^{osto}l^oz p^rincipi petro. I^{ps}a igit^r vincula papa
cū regina in ecclia scti Petri ad vincula po
suit. et ip^sam munerib⁹ multis et p^riuilegijs
magnis dotauit. ac p^redictā diem vbiq³ cele
brem fore instituit. hec Beda. Idē dicit Su
gibertus. **Q**uāte aut^{em} v^{ir}tutis h^{ic} catena fu
it anno d^{omi}nⁱ.ccccxiiij. apparuit. quendā eni^m
comitē ipatoris Ditionis p^rpinquū dyabo
lus aⁿ oculos oim tā crudel^{it}er arripuit. vt se
ip^sum dentib⁹ laceraret. Tūc iussu impatoris
ad Iohem papā ducit. vt catena scti petri
eius collo circū darei. Sed cū q^uo dāz alia ca
tēna furentis collo fuisset imposita. et nichil
ex hac puenisset salutis. nimirū vbi nil late
bat virtutis. tandem v^{ir}a petri catēna p^rduci
tur. et furentis collo imponit. Tante aut^{em} v^{ir}
tutis p^rodus diabol⁹ ferre nō potuit. s^{ed} mox

coram omib⁹ exclamās abscessit. Tūc i^{be}o
doricus metēb⁹ ep^{iscop}o ip^sam catēnā arripuit.
et eā se nullaten⁹ dimissuz nisi manus sibi
p^rcidere. asseruit. Cum igit^r sup^{er} boc inē ep^{iscop}um
et papā aliosq³ clericos g^{er}uis oziret p^rentio.
impator tandem ip^sum linguū sedauit. et ep^{iscop}o ex
ip^sa catēna a papa anulū ipetrauit. **N**arra
rat Adilet⁹ in crōica. et idē bētur in bⁱstoria
triptita. q^uo his dieb⁹ ap^{osto}l^o epyrum draco in
gens apparuit. in cui⁹ ore Bonat⁹ ep^{iscop}o v^{ir}
te insignis expuens mox eū occidit. p^rin^{ci}
p^r aⁿi eius faciē digitis crucē delignās. et eidē
o^{mn}idens. Quē vix octo iuga boum ne eius
putredine aer inficeret ad locū incendij tra
bere potuerūt. Idē q^uo ait ibidē. et in eadē tri
ptita bⁱstoria habet q^uo in creta diabol⁹ i spe
cie Moyli se posuit. Qui iudeos vndecur
q³ p^rgregās sup^{er} magnū mōtis p^rcipitiū iur
ta mare eos duxit. Quos dū ad terrā p^rmis
sionis sicco pede se p^reūte ducere polliceret
innumeros enecauit. Uⁿde credit^r q^uo diabol⁹
indignat⁹. q^uo occasione iudei q^uo regie catē
nā dederat plaus⁹ octauiani cessauit. De his
se tal^{it}er vindicauit. Adultrautē ex his q^uo eua
serunt. ad baptismi grām p^ruolarūt. Cū enī
mons ip^se decliuis incūberet. et illi sese euol
uerent. p^rores tā acutis rupib⁹ lacerati q^uo i
mare p^rofocati mortui sunt. Cūq³ reliq^uo idēz
facere vellēt. et de priorib⁹ q^uo eis acciderit ig
norarent. quidā p^riscatores inde transeūtes
malū quod acciderat narrauerūt eisdem. et
sic illi conuersi sunt. **H**ec in bⁱstoria triptita
Quarta causa institutiōis h^{ic} assign
nari potest. Domin⁹ enim a vinculis per
miraculose absoluit. et eidem ligādi et absol
uendi potestātē dedit. **N**os autēz vinculis
peccatorū obligati tenemur et absolui idige
mus. **I**do igit^r ip^sum in solennitate que di
citur ad vincula bono^ram⁹. vt sicut ip^se a vi
culis absolui p^romertuit. et sicut absoluendi
a domino potestātē accepit. sic et ip^se a pecca
torum vinculis nos absoluat. **H**ac vltimā
institutiōis causam non nullā extitisse quis
de facili p^rpendere potest. si videat q^uo absolu
tionem a vinculis in apostolū factā episto
la cōmemorat. absoluēdi p^riatē sibi p^rcessam
euāgelista recitat. absoluētiōem ab ip^so nob

fiendam bodierna orō postulat. **Q**uā autē p̄ clauēs q̄s accepit interdū etiāz dānādos absoluat. in q̄dā miraclo q̄d legit̄ i libro miraculoz b̄tē v̄gīs satis claret. **A**lp̄ nāq; Eoloniā vrbē in mōasterio sc̄i petri erat q̄daz mōach⁹ leuis lubric⁹ z lasciuus. **H**ic dū s̄bita morte fuiss; p̄uētus demōēs ip̄m accusabāt. z q̄libz pctōz genera p̄ ip̄m clamabant. **U**nū dicebat. Ego sū cupiditas tua. q̄ p̄ dei p̄cepta tam frēq̄ntē cupisti. **A**liud clamabat Ego sū vana glia. q̄ te ap̄d hoīes iactant exaltaisti. **A**liud ait. Ego sū mēdaciū in q̄ mētē do peccasti. et cetera s̄l̄r. **E**cōtra q̄dā bōa opa q̄ fecerat ip̄m excusabāt dicētia. Ego sū obedientia quā seniorib⁹ sp̄ualibus exhibuisti Ego sū psalmoz cātus. quē frēq̄nter deo cōcinisti. **S**c̄ts at̄ petr⁹ c⁹ erat mōach⁹ p̄ ip̄o dēpcaturus deū adiit. **C**ui r̄ndit d̄ns **I**h̄s un q̄d nō pp̄ha me inspirāte dixit. **D**ñe q̄s b̄ita bit in tabnaculo tuo. aut q̄s req̄el. i mōte zc. **Q**ui ingredit̄ s̄n̄ macula zc. **Q**uō bic p̄t saluus eē cū nec sine macula sit ingressus. nec sit iusticiā opatus. **R**ogāte igit̄ p̄ eo petro cū v̄gīe matre dei. h̄ac d̄ns sn̄iam p̄tulit. vt ad corp⁹ rediret z ibi p̄niāz agerz. **T**ūc p̄festi petrus clauī quā māu tenebat diabolū teruit z in fugā cōuerit. **A**liam v̄o ei⁹ i māu cuiusdā q̄ in p̄dicto mōasterio mōach⁹ fuerat tradidit. z vt ad corp⁹ ip̄am reduceret p̄cepit. **Q**ui eo p̄ mercede reductōnis popo sc̄t vt s̄ngul⁹ diebus psalmū **A**ds̄bere mei deus diceret. z sepulturā e⁹ sepe scobis mū daret. **I**peq; d̄ morte rediēs q̄ sibi p̄tigerāt omnibus narrauit.

CVI.

De sancto stephano papa.

Stephanus papa

Icū mltos gētiliū v̄bo z exēplo conuertisset z multa corpa sc̄toz martirum sepeliss;. a valeriano z galieno anno d̄ni. cclx. s̄mo studio p̄q̄rit. vt eū z clericos aut sacrificare coogerēt aut supplicijs diuersi punirēt. **D**ederūtq; edictū vt q̄cūq; eos p̄deret totā eoz subam possideret. **Q**uappē decēde ei⁹ clericis statim p̄p̄benti s̄nt z sine audiētia decollati. **S**eq̄nti die **S**tephanus

papa p̄p̄bendit z ad tēplum martis ducit. vt ibi aut ydolū adoraret. aut capitalē sn̄iaz subiret. **S**ed cū templū ingressus fuiss; z deum vt ip̄m tēplū destrueret exorasset. statū maḡ ps templi corruit. z oīs multitudo p̄renimio timore aufugit. **I**pe v̄o ad cimiteriū sancte **L**ucie p̄rexit. **Q**uā audiēs **V**alerian⁹. milites plures p̄oribus ad eū misit. **Q**ui venientes eū missam celebrantē inuenerunt z stantē intrepidū ac incepta deuote p̄ficiētes in sua sede decollauerūt.

CVII.

De inuentione sancti stephani prothomartiris.

Inuentio corpo

ris prothomartiris stephani anno d̄ni. ccccxvij. **H**onorij p̄ncipis āno. vij. facta fuisse narraf̄t. **R**epit̄ autē e⁹ inuētio translatio z p̄uictio. **I**nuētio ip̄ius h̄ordie facta fuit. **I**h̄s cū q̄dā p̄sbit̄ nomie **L**ucian⁹ i territorio bierlitano quē **G**enadi⁹ int̄ illustres viros p̄mēorat. z h̄ scripsit feria sexta i stratu suo q̄escerz z p̄ne eui ḡlaret. q̄dā vir senex statura p̄cerus. vultu decor⁹. barba plira. pallio candido amict⁹. cui gēmule auree z crucez inerant p̄tēte. calciat⁹ caligis in sup̄ficie deauratis eidē apparuit. **Q**ui manu aureā v̄gā tenēs tetigit eū di. **S**ūma cū diligētia nr̄os patefacito tumulos. qz indecent̄ d̄specto loco re cōditi sumus. **V**ade igit̄ z dic̄ **J**ohi ep̄o iherosolimitano vt nos in honorabili loco reponat. qz cū siccitas z tribulatō mūdū p̄culserit. nr̄oz suffragijs de⁹ m̄do p̄piciari d̄creuit. **C**ui lucian⁹ p̄sbit̄ dixit. **D**ñe q̄s es. Ego sū inq̄t **G**amaliel. q̄ paulū apl̄m enutriui. z ad pedes meos legē p̄docui. **Q**ui at̄ mecū iacet sc̄ts ē **S**tephanus q̄ a iudeis lapidatus extra ciuitatē p̄iect⁹ ē. vt a feris z auib⁹ duoraret. **S**; **H**oīno ille p̄hibuit cui idē martir illesā fidē suauit. **E**go at̄ ip̄z cū reuerētia mltā collegi. z i meo nouo tumlo sepeliui. **A**li⁹ at̄ q̄ mecū iacz ē nycodem⁹ nepos me⁹. q̄ nocte **I**h̄m adiit. z a petro z **J**ohē sacz baptis ma suscepit. **Q**uappē indiḡti in eū p̄ncipes sacerdotū eū occidissent. nisi ob nostri reue

De inuentione sancti

rentiā destitissent. Verū tamē oēm subiam
eius dirupuerūt. et a pncipatu deposuerūt
multisq; eū afficiētes vberib⁹ semiuuū rel
liq̄rūt. Hūc cū ego ī domo mea duxisset. die
bus aliqb⁹ supuixit. et defūctus iuxta pedes
bri stephani sepeliri feci. Tercius vō q̄ mecū
est. ip̄e est Abibas fili⁹ me⁹ q̄ āno etatis sue
xx. mecū baptisma suscepit. et vgo pmanēs
cū paulo disciplo meo legē didicit. Uxor vō
mea Erbea et selemyas fili⁹ meus. qz fidem
xp̄i noluerūt recipere. nrā neq̄q; digni sepul
tura fuere. s; eos alibi sepultos iuenies. et eo
rū tumulos vacuos et inanes. Hoc dicto
sct̄s gamaliel dispuuit. Lucian⁹ vō euigilans
dñm exorauit. vt si bec visio in v̄itate fieret. ei
de sc̄do actercio appareret. In seq̄nti igitur
feria sexta eidē sic p̄ appuit. et cur ea q̄ sibi
dixerat neglexerit req̄siuit. Nō inq̄t dñe ne
glexi. sed rogauit dñm vt si h̄ visio ex deo eēt
mibi tercio apperet. Dixitq; ei Gamaliel.
Quoniā in mēte tua cogitasti si nos inueni
res quō reliq̄as singloꝝ discernere posses.
ex his q̄ tibi s̄ similitudine offero singuloꝝ lo
culos et reliq̄as edocebo. Dñditq; ei tres ca
lathos aureos et q̄rtū argenteū. qz vn⁹ erat
plen⁹ rosas rubentib⁹. et alij duo rosas albis.
q̄rtū et oñdit calathū argēteus plenū croco
Dixitq; gamaliel. Hic calathi nostri sunt lo
culi. et be rose nr̄e sunt reliq̄e. Calath⁹ plen⁹
rosas rubens est locul⁹ sc̄i stephani. q̄ solus
ex nob̄ martirio meruit coronari. Alij duo
rosas albis pleni. mei et nichodemi sūt locu
li. q̄ sincero corde in p̄fessione xp̄i p̄seueraui
mus. Quart⁹ vō argente⁹ crocoplenus est
abibe filij mei. q̄ cādoze v̄ginitatis pollebat
et mūdus de mūdo exiuit. His dictis iterū
dispuuit. Fertia autē sexta seq̄ntis hebdomade
eidē irat⁹ apparuit. et d̄ dilatoe et negligētia
sua eū ḡuit increpauit. Continuo igitur Lucia
nus hierlīmā adijt. et Jobi ep̄o cūcta p̄ ordi
nē enarrauit. Pergūt igitur cū alijs ep̄is ac
ceratis ad locū p̄dictū luciano ostensum.
Cūq; cepissent fodere. ira p̄cutit et suauissi
mus odor sentit. Ad c⁹ odoris mirā fragrā
tiam meritis sc̄toꝝ. lxx. boies a diuersis infir
mitatib⁹ libant. Sicq; in eccliam sion q̄ est
in hierlīm. vbi sc̄o stephan⁹ archidiacona

tus officō funci⁹ ē. cū magno gaudio sc̄toꝝ
reliq̄as trāstulerūt. et eas sibi bonoafice p̄di
derūt. Ea autē hora pluuia maḡ descēdit. H̄
visionis et inuentionis mentiōem facit beda
in cronica sua. **H**ec inuētio sc̄i ste
phani facta ē ea die q̄ ei⁹ passio celebrat. et
passio in hac die fuisse d̄. Festa autē ab eccle
sia mutata sunt duplici rōe. Prima est quā
xp̄s ideo nat⁹ est in iris vt bō nasceret in cel
Secuit igitur vt natiuitati xp̄i cōtinuaret na
tale sc̄i stephani. q̄ p̄mus p̄ xp̄o martyrius
sustinuit qd̄ est nasci ī celo. vt p̄ hoc notaret
vnā ex alia seq̄. An et cārat de ip̄o. H̄en xp̄c
natus ē in iris vt bodie stephan⁹ nasceret ī
celis. Sc̄da rō est. quā festū de inuentione
solēnius agebat q̄z festū de passione. Et hoc
tū p̄p̄i reuerentiā natiuitatis dñi. iū p̄p̄i m̄
ta mirac̄a q̄ in ip̄ius inuētoe dñs ostendit.
Et ergo passio ip̄i⁹ dignior ē q̄z inuētio. et
ob h̄ solēnior d̄z eē. iō ecclia festū de passioe
ad aliud t̄p̄s trāstulit. in q̄ in ampliori reue
rentia habeat. Translatio autē ei⁹ vt ait Au
gust. h̄ mō fuit. H̄ā alexander senator p̄stā
tinopolitan⁹ hierlīm cū vxore sua adijt. et pro
thomartiri stephanō pulcherrimū oratoriū
p̄struxit. ac p̄ eius obitū iuxta e⁹ corpus se
sepeliri fecit. Euoluns ergo septem ānis. iu
liana eius vxor in patriā suā volens redire
vt pote q̄ a p̄ncipib⁹ iuriā patiebat. corp⁹
viri voluit deferre. Qd̄ cū ab ēp̄o m̄tis p̄ci
bus postulasset. ep̄s duos locos argēteos
p̄tulit ei. Non noui q̄s sit ex his locul⁹ viri
tini. Et illa. Ego noui. Et impetū faciēs am
plexata ē corpus sc̄i stephani. Sic ergo dū
corpus viri putat accipere. casu corp⁹ p̄t̄o
martiris accepit. Cū autē nauim cū corpe cō
scendisset. hymni auduit angelici. odor effra
grat. clamāt demōes. euā suscitāt tēpestatē
dicētes. Ne nob̄. qz p̄thomartir stephanus
trāsit viro nos vberas igne. Cū ergo naute
naufragiū formidarent. stephan⁹ iuocat. et
p̄tinuo appuit eis di. Ego sū nolite timere.
Stantq; tranq̄llitas maḡ. H̄secuta ē. Tunc
audite sūt voces d̄monū clamātū. Imple
p̄nceps nauē accēde. qz aduersarius noster
stephan⁹ ē in ea. Tūc p̄nceps d̄monū qnq;
demōes q̄ nauē incēderēt misit. H̄z angel⁹

Stephani prothomartiris.

dñi in pfūdū eos dimerſit. Et cū calcedonē
venissent. Demōes clamabāt. Seru⁹ dei ve
nit q̄ ab iniquis lapidat⁹ ē iudis. Cōstantino
lum igit̄ incolumes puenerūt ⁊ in q̄dā ecclia
corpus sc̄i stephani cū maḡ reuerētia p̄di
derūt. **Aug.** Coniunctio autē corpis sc̄i
stephani cū corpe sc̄i Laurēij 30 die facta
fuit. Cōtingit enī Eudoxiā filiā Theodosij ū
peratoris a demone ḡuit cruciari. Q̄d cum
patri suo p̄stātinopolim p̄stūto intumātū
fuisse. iubet filiā p̄stātinopolī adduci. ut sa
cro sanctis p̄bomartiris stephani reliquiis
cangeret. Demō autē ea clamabat. **Itē** ste
phan⁹ romā ueiat n̄ exibo. q̄niā sic ē ap̄loz
volūtas. Q̄d cum impator audiuisz. a cle
ro ⁊ ip̄lo cōstātinopolitano obtinuit ut cor
pus sc̄i stephani romanis darēt. ⁊ ip̄i beati
Laurēij corp⁹ acciperēt. Tūc impator ip̄de
lagio pape sup̄ scripsit. **Papa** vō de cōsi
lio cardinaliū impatoris petitioni cōsensit.
Missi igit̄ p̄stātinopolī cardinales corpus
sc̄i stephani romā deferūt. et greci p̄ accipi
do corpe sc̄i Laurēij p̄sequūtur. Capue igit̄
corpus stephani recipit ⁊ brachiū ei⁹ dexte
a capuanis deuotis p̄cib⁹ obtinet. ⁊ metro
politana ecclia in ei⁹ honore fabricat. Cum
autē romā venissent. ⁊ in eccliam sc̄i Petri
ad vincula corp⁹ deferre vellēt. vectores sub
sistit. n̄ ultra p̄cedre p̄nt. Demō at̄ in puel
la clamabat. Frustra laboratis. q̄ nō hic sed
ap̄ frēm suū Laurētū sedē elegit. Illuc igit̄
corp⁹ deferit. et ad ei⁹ tactus puella a demōe
liberat. Et Laurēt⁹ aduētui fr̄is sui q̄i p̄ḡu
lans ⁊ aridēs. in alterā p̄tez sepulcri secessit
et medietatē illius vacuā fratri reliq̄t. Gre
ci vō dū man⁹ asponūt ut Laurētū ferāt ad
terrā velut exanimis corruerūt. S; oranti
bus p̄ eis papa clero ⁊ ip̄lo. vix ad se ad ve
sperā redierūt. Quē tñ infra decē dies mor
tui sunt Latini et q̄ sibi p̄senſerāt in frenesim
uersi sanari nō potuerūt. q̄ ad usq; sc̄toz cor
pora insiml̄ tumultata fuerūt. Tunc vox de
celo audita ē. **Felix** roma q̄ corp⁹ Laurēij
hyspani. ⁊ stephani hierosolimitani tā glo
sa pignora vno claudis mausoleo. Facta ē
autē ista coniunctio. ix. kal. Maij. circa ānos do
mini. ccccxxv. **Refert Aug.** in li. xxi.

De ciui. Dei. sex mortuos ad inuocatōem sc̄i
stephani suscitatos. vici q̄ndā q̄ cū mortu⁹
siciaceret ut eiā pollices ligarent. iuocato
sup̄ eū noīe b̄i stephani p̄tinuo suscitatus ē.
Item q̄ndā puez a plautro p̄trū. quē ma
ter ad eccliam sc̄i stephāi deferēs. viuū ⁊ sa
nū recepit. Itē q̄ndā sci moniales q̄ cū in ex
tremo spū p̄stituta ad eccliam sc̄i stephani
delata fuisset ⁊ ibidez expirasset. videntibus
oibus et stupētib⁹ sanata surrexit. Item q̄n
dam puellā ap̄ yponē cui⁹ tunicā cuz pat̄
ad eccliam sc̄i stephani deportassz. eā post
modū sup̄ corpus defūcte puelle p̄iecit. et il
la statū surrexit. Itē q̄ndā iuuenē apud ypo
nē cuius corp⁹ cū inunctū fuisset oleo sancti
stephāi statū surrexit. Itē q̄ndā puez q̄ cum
ad eccliam sc̄i stephani mortu⁹ fuisset delat⁹
ad iuocatōem sc̄i stephāi vite est p̄tin⁹ re
stitutus. **De** h̄ martire sic dicit **Aug.** Mar
tirem istū gamaliel stolat⁹ reuelauit. Sau
lus spoliatus laudauit. Xpus p̄antis inuo
lūt⁹ ditauit. ⁊ p̄ciosa lapide coronauit. **Idē**
In stephano emicuit p̄c̄ritudo corpis. flos
etatis. eloq̄ntia p̄mociant̄is. sapia sc̄iissime
mētis. ⁊ opatō diuitatis. **Idē.** Formis colūna
dei cū inter lapidiferas manus captatorio
forcipe teneret̄ fide fū dabil̄ igniebat̄. ferieba
tur et p̄ducebat̄. p̄strigebat̄ ⁊ augebat̄. cede
bat̄ ⁊ n̄ vincebat̄. **Idē** sup̄ illō Bura ceruice
z̄. **Idē** n̄ blādīt. s; iuebit̄. n̄ palpat̄ s; puocat̄
nō trepidat̄ s; instigat̄. **Idē.** Attēde stepha
num p̄suū tuū. bō erat sic ⁊ tu. b̄ massa pct̄i
erat sic ⁊ tu. eo p̄cio redēptus q̄ tu. Et cum
Dyacon⁹ erat euāgelū legebat. q̄ legis vel
audis ⁊ tu. **Ibi** inuenit scriptū. Diligite ini
micos vestros. **Bidicit** legendo. p̄fecit obe
diendo.

CVIII.

De sancto dominico.

Dominic⁹ dicitur
b̄ quasi dñi custos v̄l a dño custo
ditus. Vel d̄: dominic⁹ q̄ntū ad
etimologiā b̄ noīs q̄d est dñs. **Dicit** autē
custos dñi tribus modis. sc; custos bono
ris dñi quo ad deum. custos vinee dñi vel

De sancto Dominico

gregis dñi q̄ ad primū. custos voluntatis
dñi siue p̄ceptor dñi q̄ ad seip̄m. Sc̄do d̄
dñicus q̄ a dño custoditus. Bñs eīz custo
diuit ip̄m q̄ntū ad triplicē statū suū. in q̄z
p̄mo fuit laic⁹. in sc̄do regularis canōicus. i
tercio vir ap̄lic⁹. It̄a in p̄mo eū custodiuit
faciēdo eū laudabilr incipe. in sc̄do feruentē
p̄ficere. in tercio p̄fectōem ap̄prehēdere. Ter
cio p̄t dici dñicus p̄ etimologia h̄ nomis
dñs. Bñs nāqz d̄ q̄ donās minas. vel do
nās minus. v̄l donās mun⁹. Sic bñs Dñi
cus fuit donās. id est p̄donās minas p̄ iu
riaz dimissionē. donans min⁹ p̄ corpis ma
ceratōem. qz corpi suo sp̄ min⁹ dabat qz ap
petebat. donās mun⁹ p̄ libertatis largitōez
quia nō solū sua paupibus tribuit. sed etiā
seip̄m pluries v̄dere voluit. **A**

Dominicus ord̄is p̄dicatoz dux et
pat̄ inclit⁹. ex hispanie p̄tib⁹ villa q̄
dicit̄ Calaregia oronien̄s dioceſis pa
tre Felice. matre v̄o Jobāna noīe s̄m carnē
originē duxit. Cui⁹ mat̄ añ ip̄i⁹ ortū vidit in
somnia se catulū gestantē in vtero ardentē
in ore faculā baiulantē. Qui egressus ex vte
ro totā mūdi machinā incēdebat. Cuidā et̄
matrone q̄ ip̄m ex sacro fonte leuauerat vt
debat q̄ puer Dominicus stellā p̄fulgidaz
brēt in fronte q̄ totū orbē illustrabat. Dum
adhuc eēt puerul⁹ et s̄b nutricia custodia cō
stitutus. dep̄bensus ē sepe lectū dimittere et
sup nudā humū iacere. Ad̄issus tandē pa
lentia ad studiū amore sapie addiscende. vi
nū p̄ decenniū nō gustauit. Abi cuqz fames
valida eēt. libros cū omī sup̄lectili v̄didit
et p̄cium eozū paupib⁹ erogauit. Crescente
iam ei⁹ fama. ab ep̄o oronien̄. i sua ecclia ca
nonic⁹ regularis efficiē. et postmodū fact⁹ oi
bus vite spect̄m a p̄canōicis sup̄rior ord̄ia
Ipe aut̄ die ac nocte lectōi et orōni vacabat
assidue deū exorās vt sibi h̄c grām infūde
re dignaret̄. q̄ se totū aliqñ saluti possz impē
dere primoz. In libro q̄qz de collatiōib⁹ pa
trū studiosissime legēs magnū p̄fectōis cu
mulū ap̄prehēdit. Ad̄ergēs at̄ cū p̄dicto ep̄o
t̄bolosā. dep̄bendit hospite suū beretica p̄ui
tate corruptū. Quē ad fidē p̄uertit. et q̄si qñ
dam p̄miciarū manipulū future messis do

mino presentauit. **¶** Legitur in gestis co
mitis mōtis fortis q̄ cū bñs Dominicus
q̄dam vice aduersus hereticos p̄dicassz. au
toritates q̄si mediū p̄duxerat redēgit i scri
ptis. et cuidā heretico cedulā illā tradidit. vt
sup̄ obiectis deliberare deberet. Illa aut̄ no
cte ad ignē hereticis p̄gregatis. cedulā quā
recepit p̄duxit i mediū. Cui socij dixerūt vt
in ignē illā p̄iceret. et si p̄buri p̄tingeret eoz
rū fides imo p̄fidia v̄a eēt. Si v̄o p̄buri nō
possz. verā fidē romāe ecclie p̄dicaret. Qua
p̄pter cedula in ignē p̄iciat̄. Que cū aliqñtu
lum morā in igne fecissz. incōbusta ab igne
p̄tin⁹ p̄siliit. Stupentib⁹ cunctis. vn⁹ cetis
durior ait. Ad̄oiciat̄ itez. et sic exp̄ientia ple
nius reperiet̄ et plenius exp̄iemur v̄itatem.
Ad̄oiciat̄ itez. et itez p̄siliit incōbusta. Itez il
le dixit. Tercio p̄iciat̄. et tūc s̄m dubio rei exi
tum cognoscem⁹. Ad̄oiciat̄ tercio. et iterum
incombusta p̄siliit et illesa. Heretici at̄ in sua
duricia p̄manētes. districissima in se iura
tione firmauerunt ne hoc aliq̄s publicaret.
Quidā tñ miles q̄ ibi aderat. et nostre fidei
aliqñtulū adherebat. istud miraculū post
modū publicauit. Factū est aut̄ h̄ ap̄d mō
tem victorialē. **¶** Simile q̄ddā d̄ accidisse
apud fanū iouis indicta ibidē in dieb⁹ illis
p̄tra hereticos q̄dā disputatōne solenni.
B **¶** Ceteris igit̄ ad p̄pria redeūtibus et ep̄i
scopo oronien̄. defuncto sol⁹ ibidē sc̄is Do
minicus cū paucis remāsit p̄bereticos cō
stanter verbū dei annūciant. Irridebāt aut̄
eum aduersarij v̄itatis. sputa. lutū et h̄mōi
vilia p̄sicientes in eū. et a tergo p̄derisu sibi
paleas alligātes. Cū aut̄ sibi interitū mina
rentur imperterrit⁹ r̄ndebat. It̄o ego mar
tirij dign⁹ sū glia. nōdū merui istā mortem
Quapp̄ locū trāsiens in q̄ sibi parate fere
bant insidie. non solū intrepidus. v̄ez etiaz
cantās et alacer p̄cedebat. Qd̄ illi admiran
tes dixerūt illi. It̄ū q̄d nō tu mortis horore
p̄cuteris. Quid acturus eras si p̄bendisse
mus te. At ille. Rogassem vos ne repenti
nis me subito p̄meretis v̄lnerib⁹. sed paula
tim et successiue mēbra singula mutilātes.
deinde ostensis coram oculis meis detrun
catis membrorū particulis. ip̄os etiā oculos

De sancto Dominico

eruentes ad vltimū semiviuū laceratumq3
corp⁹ sic pmittētes in suo sanguie volutari
vel p⁹suas ad libitū me necaretis. **E**uz qn
dā reperisset pp̄ nimiam quā patiebat inopi
am hereticorū p⁹ortijs adbelisse. decreuit se
ipm venū dare q̄ten⁹ ex accepto p̄cio de seip
so z egestatis sit occasione p̄cideret. z sub er
rore venūdatū libaret. Qd z fecissz. nisi in
opie ei⁹ dīna miscdia aliter puidisset. **E**lli
as etiā cum q̄dam mlr frēm suū saracenoz
captiuitate detentū. lamētabilibi p̄q̄stioe
exponeret. nullūq3 sibi ad ei⁹ liberatōem fa
teret p̄silū supesse. ille in una p̄passione cō
motus seipm p̄ redemptioe captiui v̄den
dū obtulit. S3 deus q̄ ipm nccariores ad re
demptōem spūalē multoz captiuoz p̄uide
tat nō pmisit. **H**ospitat⁹ i p̄tibus tholo
sanis apd q̄sdā matrōas ab hereticis postē
tatōem religionis deceptas. p̄ torā q̄drage
simā vt sic clauū clauo retūderet. in pane so
lū z aq̄ frigida cū aduūcto sibi socio ieiuna
uit. **H**oc nocte v̄o vigilans cū nccitas cogebat.
lassa mēbra sup nudā tabulam reclinabat.
Sicq3 factū est vt illas matrōas ad agnitō
nem v̄tatis p̄duceret. **H**ost b̄ at cepit de
institutiōne ordīs cogitare cui⁹ officū eēt p̄
mundū p̄dicando discurrere. z p̄ hereticos
fidē catholicā p̄munire. Cum igit in p̄tibus
tholosanis māssissz p̄ decē annos a transitu
oronien⁹ ep̄i vsq3 ad t̄ps q̄ lateranēse p̄ciliū
debut celebrari. cū Fulcone tholosano ep̄o
romā ad p̄ciliū generale adijt. aca summo
p̄ntifice Innocētio ordinē q̄ p̄dicatoz dice
ret z eēt p̄firmari sibi suisq3 successorib⁹ po
stulauit Qui cū aliq̄ntulū se difficilē exbibe
ret. nocte q̄dam idē pontifex videbat i som
nis q̄ lateranēse ecclia gūē subito ruinā mi
naret. Qd duz tremēs aspiceret ex aduerso
vir di dñic⁹ occurrebat. b̄u erisq3 suis suppo
suis totā illā casurā fabricā sustētabat. Eui
gilans aut z visionē intelligēs. petitionē vi
ri dei hilariter acceptauit. hortās vt ad frēs
suos rediēs. regulā aliq̄m app̄obaram sibi
eligeret. z sic ad ipm rediēs p̄firmatōem ad
libitū impetraret. **R**egress⁹ igit verbū sum
mi pontificis fratrib⁹ patefecit. Erant autez
fratres numero circiter. xvj. Qui inuocato

spūsancto regulā beati Augustini doctoris
et p̄dicatoz eximij. ipi p̄ter z re z nomine
p̄dicatores futuri vnanimi elegerūt q̄sdaz
artioz quidē vite p̄suetudines. q̄s sibi per
formā p̄stitutionū obfūdās statuerūt. in
sup assumentes. **V**erū interea Innocētio d̄
functo. z Honorio in summū pontificē sub
limato. p̄firmatōem ordīs anno dñi. **M**.
ccxvj. a p̄dicto bono impetrauit. **B**ū igit
tur i Rome in ecclia sc̄i Petri p̄ dilatatiōe
sui ordīs exoraret gliosos p̄ncipes ap̄toz
Petz z paulū ad se veniēs asperit. Quo
rum p̄m⁹ Petz⁹ vicz baculū. **P**aul⁹ v̄o si
bi libz tradere videbant. addebātq3 dicētes
Vade p̄dica. q̄ a deo ad h̄ misterū es elec
tus. **H**orq3 in momēto tēpis videbat ei q̄
filios suos p̄ totū mundū displos aspiceret
incedentes binos z binos. **Q**uappi tholo
sam rediens frēs suos disp̄lit z q̄sdam q̄dez
in hispaniā. quosdā v̄o p̄lius. alios tandē
bononiā destinauit. ip̄e v̄o i Romā reuers⁹
est. **E** **M**onach⁹ q̄dā añ ordīs p̄dica
toz institutiōez in extasi fact⁹. vidit btām vir
ginē flexis genib⁹ et iūctis māib⁹ p̄ b̄uano
genere filiū dep̄cantē. Qui dās sepe pie ma
tri repulsā. tandē instante ea sic ait. **M**ater
mea q̄d possum vel debeo ampli⁹ eis facere
Misi patriarchas z p̄phas. z paz se emen
dauerūt. **V**eni ego ad eos. deinde misi apo
stolos. z me z illos occiderūt. **M**isi marti
res p̄fessores z doctores. n̄ ill̄ acq̄uerūt **S**3
q̄ n̄ est fas vt tibi aliq̄d denegē. Dabo eis me
os p̄dicatores p̄ q̄s valeāt illūinari z mun
dari. sin aut veniā p̄ illos. **S**imilē visionē
ali⁹ vidit eodē tpe q̄. xij. abbates cisterciens̄
ordīs tholosā p̄ hereticos sūt trāsmissi. **H**ā
cū fili⁹ matri orātū r̄ndissz vt sup. **D**ixit mat̄
Bone fili nō p̄m eoz maliciā. sed p̄m tuā mi
ficordiā agere d̄bes. **T**ūc fili⁹ victus p̄cib⁹
ait. **N**o votū tuū ad huc cū eis h̄c miscdiā
faciam q̄ p̄dicatores meos eis mittā. qui
eos moneant z informēt. z si se non correx
erint ampli⁹ eis nō parcam. **Q**uidā fra⁹
minor qui mlro tpe socius sancti Francisci
extiterat. plibus fratrib⁹ de ordine p̄dica
toz narravit. cū sc̄tus B̄nic⁹ rome p̄ cō
firmatōe sui ordīs apud papam instaret

De sancto Dominico

nocte orans vidit in spū xpm in aere exītes
et tres lanceas in manu tenentē. et mundū
eas vibrantē. Cui velocit̄ mater occurrens
q̄d nā vell̄z facere inq̄sivit. Et ille. Ecce tot⁹
mūdus trib⁹ vicijis plenus ē. sc̄z supbia. ꝑcu
piscencia et auaricia. et iō bis trib⁹ lanceis ip
sum volo p̄imere. Tūc v̄go ad eius genua p
cidēs ait. Fili charissime misere. et tuā iustici
am misericōdia tēperato. Cui xps. Nōne vides
q̄nte mibi iniurie irrogant. Cui illa. Tēpera
fili furore. et paulisp̄ expecta. Habeo enī fide
lē suū et pugilē strenuū. q̄ vbiqz discurrens
mūdū expuḡbit et tuo dñio s̄biugabit. Aliū
qz suū in adiutoriū sibi dabo. q̄ secuz fidelit̄
decertabit. Cui fili⁹. Ecce placatus faciē tuā
suscepi. s̄z vellē ego videre q̄s vis ad tātum
officiū destinare. Tūc illa xpo sc̄m B̄nicuz
p̄ntauit. Cui xps. Vere bonus et strenu⁹ pu
gil iste. et studiose faciet q̄ dixisti. Obtulit et
sc̄m Franciscū. Et hūc xps sic et p̄mū piē cō
mēdauit. S̄ctus at̄ B̄nic⁹ sociū suuz i
visione sua diligent̄ p̄siderās quē añ nō no
uerat. in crastino in ecclia inuētū ex his que
nocte viderat s̄m indice recognouit. et in ei⁹
amplex⁹ et oscula pia ruēs ait. Tu es socius
me⁹. tu p̄t curre mecum. stemus sil̄ et null⁹
aduersarius p̄ualebit. Visionē qz p̄dictam
sibi p̄ ordinē enarrauit. Et extūc factū est eis
cor vnū et anima vna in dño. qd̄ et in posteris
mādauerūt p̄peruo obſuari. **C**um
q̄ndā nouiciū apulum ad ordinē recepisset
quidā qui p̄dicti nouicij socij fuerant eum
a deo p̄uerterūt. q̄ ad seculū iam redire deli
berās vestes suas modis oibus expetebat.
Q̄ob̄tūs B̄nicus audies p̄tinuo orationi
se dedit. Igit̄ cū dictū iuuenē iam religiosi
vestibus expoliassent. et iam sua camisia in
duissent. ille magnis vocib⁹ clamare cepit ac
dicere. En estuo. en ardeo. en torus exuro.
Extrabite extrabite hāc camisiā maledictā
q̄ me totū exurit. Nullo ergo mō q̄escere po
tuit. q̄usqz exutus camisia religiosi vestibus
denuo ē indutus. et ad claustrū reductus.

Existente brō dñico bononie cū frēs iā ad
dormiēdum iussent. quidā frater p̄uersus
a dyabolo vexari cepit. Quod cum frater
Reyneri⁹ lausanensis magister eius audis

set. beato Dominico hoc studuit indicare.
Sanctus autē Dominicus ad ecclesiam
ante altare eum portari fecit. Qui cum vix
a fratribus decem fuisset deportatus. Dixit
beatus Dominicus. Aduro te miser. vt di
cas mibi quare veras creaturā dei. et quare
et quomō buc intraſti. Qui respōdit. Vero
eum. quia meruit. Bibit enī veri in ciuitate
sine licentia prioris non ad bibito signo cru
cis. Unde tunc intraui in eū in specie bibio
nis. quin potius ip̄e bibit me simul cum vi
no. Hoc autem tunc eū bibisse verum com
pertum est. Inter bec factū est p̄mū signū
ad matutinas. Quo audito dyabolus qui
in eo loquebat̄ dixit. El modo hic plus stare
non possum. ex quo capuciani surgūt. Et sic
ad orōnem beati Dominici exire compul
sus est. **C**um in p̄tibus tholosanis quod
dam flumē transisset. libri eius nullū haben
tes consuatoriū in fluxū ceciderunt. Die
autem tertia q̄dam piscator ibi bamū proj
ciens. cum magnū piscem se p̄ndidisse pu
taret. libros ip̄os extraxit. penitus sic illesos
ac si in aliquo armario fuissent. cū omni di
ligentia custoditi. **C**um ad quoddā mo
nasterium venisset et fratres quiescerent. no
lens eos inq̄terare. orōne fusa clausis ianuis
mōasteriū cū socio introiuit. Idem etiā cō
pertū est cū in p̄flictu hereticorū cum q̄dam
puerulo cisterciē. fuisset. Nā cū sero ad q̄ndā
eccliaz deuenisset. et clausas inuenisset. orōne
fusa a brō dñico intra eccliaz se s̄bito inuene
rūt. et noctē illā totā in orōe duxerūt. **P**ro
laborē itineris añqz ad hospitiū d̄uenisset. si
tum ad fontē aliquē exiguere p̄suevit. ne in
domo hospitis pl⁹ bibēdo aliquā notāz icur
reret. **S**colaris q̄dā lubricū carnis pa
tiēs venit in q̄dā festo ad domū frat̄ d̄bo
nonia vt ibi missā audiret. Congit autē tunc
missā b̄m B̄nicū celebrare. Cuz at̄ ad obla
tionē ventū fuisset. dict⁹ scolaris accessit. et ma
nū ei⁹ cū m̄tra d̄uorōe osculat⁹ ē. Quā cuz
osculatus fuisset tātā ex illa p̄dire sensit odo
ris fragrantā. q̄ntā in vita sua nunqz aliq̄n
experit⁹ ē. Et extūc est⁹ libidinis in eo mira
biliter refriguit. a deo vt q̄ añ erat van⁹ et lubri
cus. efficeret postmodū p̄inēs atqz castus

De sancto Dominico

Quanta mundicie puritate eius caro pollebat. cuius odor tam mirabiliter sordes mentis purgabat. **S**acerdos quidam videns aliquando beatum dominicum cum suis fratribus predicatorem ita feruenter insistere. Deliberavit eis adherere dum modo nouum testamentum sibi ad predicandum necessarium habere posset. Hec ego cogitans quidam iuuenis veniale testamentum sub veste baiularum affuit. Quod statim sacerdos cum magno gaudio emit. Sed dum adhuc aliquantulum dubitaret. fusa ad deum prece. impressa quoque super librum exterius cruce. librum aperuit. et oculos ad capitulum quod primo se obtulit. mox piecit. et illud quod in acubus petro victum est eidem occurrit. Surge descende et vade cum eis nihil dubitans. quia ego misi illos. Statim quoque surgens eidem adhaesit. **C**um apud ibolosam in theologia regeret magister quidam scientia et fama perclarus. quidam mane ante diem duabus suis prouideret lectorem oppressus somno caput suum in cathedra paululum reclinavit. visum quoque est sibi quod septem stelle ei prouiderent. Qui cum de nouitate talis exenij plurimum miraretur subito in lumine et quantitate predictae stelle intantum creuerunt quod totum mundum illuminauerunt. Qui euigilans quod nomen sibi habere vellet plurimum mirabatur. Et ecce dum scolas intrasset et legeret. beatus dominicus et cum eo sex fratres eius obierunt ad predicandum magister beatus accesserunt. et suum sibi propositum intumescens dixerunt. quod scolas suas cuperent frequentare. Qui recolens visionem. ipse esse septem stellas quas viderat non dubitauit. **I**n Rome viro die beatus dominicus posito vir quidam magister reginaldus sancti Amiani aurelianensis. decanus qui etiam parisi in iure canonico rexe rat annis quinquaginta. romam cum aurelianensi episcopo mare transiturus adueuerat. Dum autem in portu posito habebat. relicto omnibus predicatorem insistere. sed quoniam nam modo id implere posset nec dum ad uerterat. Cum autem a quodam cardinali cuius beati uotum expresserat de institutione predicatoz didicisset. et beatus dominicus accersito eidem suum propositum reuelasset. extunc ipsius ordinis delibera uit ingressus. Hanc moram qui februm infirmitate corripit. et de eius salute penitus despat. Perseuerante autem in oratione beatus dominicus ac beatam virginem cui tanquam speciali patrona curam ordinis totam commiserat exorante. ut vel saltim

modico tempore eum sibi accedere dignaret. Ecce subito reginam misericordie duabus admodum speciosis comitatum puellis Reginaldus vigilans et mortem expectans ad se visibiliter uenientem aspexit. blandaque facie sibi dicente. Idete a me quod vis et dabo tibi. Deliberanti quod peteret. una ex predictis puellis suggestit ne quod peteret. sed se totum regine misericordie uoluntati committeret. Quod dum fecisset. illa manum extendens uirginem. aures eius et nares. manum eius et pedes saluari quam tulerat uinctioe punxit. formulas uerborum proprias ad singulas uinctioes subinferens. Ad renes ait. Stringant renes tui cingulo castitatis. Ad pedes autem ait. An go pedes tuos in preparatione euangelij pacis. Ad didit quoque. Die tertia mittam tibi ampullas relictiois plenarie sanitatis. Tunc et bitum ordinis ostendens. en inquit. iste est bitus ordinis tui. Hanc autem uisionem sicut beatus dominicus in oratione positus uidit. Hanc autem factio ad eum ueniens sanctus dominicus et sanum repperit. et ab eodem tonus uisionis serie audiuit. et habitum quem uirgo monstrauerat assumpsit. Hanc antea fratres supplicij utebantur. Die autem tertia dei mater affuit. et corpus Reginaldi a deo punxit. quod non solum estum februm. sed et ardorem percipiscencie sic extinxit. ut sic ipse postmodum est profusus. nec prius in eo motus libidinis de cetero pullulauit. Hanc uisionem iterato exhibi tam quidam religiosus de ordine hospitalari orum parte quoque beatus dominicus propriis oculis uidit et stupuit. Hanc uisionem multis fratribus maxime post illius obitum beatus dominicus publicauit. Missus igitur Reginaldus bononiam predicatio ardenti instabat. et fratrum numerus excre scebat. Post haec autem missus prius non per multos dies in domino obdormiuit. **I**uuenis quidam nepos domini Stephani cardinalis de fossa noua. cum equo in foueam precipitio lapsus inde mortuus est eductus. Qui beatus dominicus oblatum. oratione fusa uite pristinae restituit. **I**n ecclesia sancti Sixti architectum quendam ductum a fratribus scripta quidam ruina desoluta perstruit. diu quoque sub cumulo cadentis macerie iacentem extinxit. Sed uir dei beatus dominicus corpus de cauerna subductum ad se deferri iussit. orationum quoque suarum suffragio

De sancto Dominico

statim vite siml' r sanitati restituit. In ead ecclia apd Romā dū frēs circū xl. manerēt et qdā vice panis valde modicū inuenisset. bis Dñicus id modicū qd habebat panis in ptes diuidi sup mēsa; mādauit. Dumq; vnusq; bucellā panis cū gaudio frāgeret ecce duo iuuenes eiusd' bñ forme q; plures refectoriū intrauerūt. palliorū sin' q; a collo pendebāt plenos panib' deferētes. Quib' in capite mēse sui dei dñici silent oblati ita subito discesserūt. vt uull' de celo vel vñ uenerint vel q; abierit scire possz. Tūc scūs dñicus manu ad frēs circū quaq; ptenla. mō inq; frēs mei comedite. Cūq; bis dñicus aliqñ in itinere positus eēt. r gnis pluiarū inundatio facta eēt. ille signū crucis edidit. r a se r a socio oēm pluuiā adeo ppulsauit. vt q; facto papilione de cruce. cūz tota trā dēsa imbriū inundatōe madescerz. n' vna gutta ad spaciū triū cubitoz eos ptingerz. Quadam vice dū in pibus tholosanis trāisset. nauigio qndā aqm nauta ab eo denariuz p mercede trāsitus exigebat. Cui cū vir dei p hūio sibi impēso celoz regnū pmitteret. addēs q; discipulus xpi eēt. nec auz v' pecuniam deportarz. ille eū p cappaz trabēs. michi inq; ant cappam aut denariuz dimittes. Tūc vir dei erectis ad celū oculis paululū intra se orās moxq; in terrā respiciēs r diuino nec dubiū pcuratū nutu denariū iacētē vidēs. ecce iquit frat' qd postulas tolle r melibez in pace dimitte. Contigit aliqñ viro dei iter a gente associari sibi religiosū qndā puerlatōis qdē scitūte domesticū sed loq;la et ligua penit' alienū. Dolēs itaq; q; diuis eloquijs vna cum illo mutua se collatiōe referuere non posset. tandē a dño vt vnus lingua loq;ret alterius v'bisq; sic alteruz variatis sese p triduiū quo vicz siml' ituri erāt intelligerēt impetrauit. Quadā vice cū q; dam ml'is obsessus dmonijs sibi fuisset oblati. ille stolā accipiēs p'us sup ppriū collū posuit. deinde demoniaci collū cinxit. mandās illis vt de cetero illū hoīem nō vexarēt. Ipi vō in eiusd' obsessi corpe torqueri statiz fortiter ceperunt r clamare. I' d' mitte nos exire qre nos cruciari hic compellis. At ille

Non dimittā vos inq; nisi mibi fideiussore dederitis q; vltra nequaq; de celo redeatis Quos inqunt illi fideiussores poterim' v'bi dare. Et ille Sanctos martires q; corpa in ecclia hac req;escunt. Et illi. Nō possum' quia nrā merita p'dicunt. Quibus ille dixit. P'portz vos dare. alioqn a cruciatu h' neq; q; liberos vos dimittā. Tūc r'nderūt ad h' operam se daturōs. Et post modicum dixerunt. Ecce ipetrauim'. licet immeriti. q; sancti martires fideiusserūt p nobis. I' Reqrēte aut eo buius rei signū dixerūt. Eatis ad caplam in q; sunt recondita capita martiruz r eam inuenietis inuersam. Quēsitū est r ita inuentū est sicut illi fuerāt p'estati. **S** **P**redicante aut eo aliqñ quedā matrone ab hereticis deprauate eius pedib' p' uolūte dixerunt. Serue d' adiuua nos si vera sunt que bodie p'dicasti. iam diu mētes nostras erroris spūs excecavit. Quibus ille. Constantes estote. r expectate paulisper. vt videatis quali dño adbesistis. Statimq; v' derunt de medio sui cattū vnū teterrimū p' silire qui magni canis qntitatē preferēs habebat grossos oculos r flamantes. linguaz longā latamq; atz sanguinolēta; r p' tractā vsq; ad vmbilicū. Caudā vō bñs curtā sursumq; p'tensam. posterioz turpitudiez quocūq; se verteret ostēdebat. d' quibus fetoz tolerabilis exalabat. Cūq; circa illas matronas se aliquādiu bucillucq; vertisset. tandem p' cordam campane in campanili conscendēs disparuit. feda post se vestigia derelinquens. Ille ergo matrone dō grās agentes. ad catholicā fidem sunt puerse. **C**um in paribus tholosanis quosdam hereticos cōuicisset. r illi eēt incendio deputati. aspiciens inter eos quedam Raymundū noie ait ministris. Istuz suate ne aliquo modo cum ceteris comburā. Conuersusq; ad eū blandeq; alloquēs. scio inquit fili mi. scio q; ad huc licet tarde bonus homo eris r scūs. Dimissus itaq; per annos viginti in heretica p'auitate p'mansit. Tandē puerus r frater p'dicatorum effectus in eodem ordie vitam suā laudabiliter duxit r felicit' consummauit. **C**um eēt in hispania quibusdam

De sancto Dominico

sibi fratribus societatis apparuit ei p[er] visum;
manissimus draco q[ui] fr[atr]es illos q[ui] sec[un]d[u]m erant
absorbere aptis faucibus nitebat. Q[uo]d vir
dei intelligens fr[atr]es fortiter resistere hortabat[ur]
Et p[er] modicu[m] o[mn]es illi excepto fratre Adaz
et duob[us] pueris ab eo recesserunt. Interrogat[ur]
aut[em] q[ui]dam ex illis ab eo an silu[m] vell[et] abire ait
E[st] lib[er] pat[er] ut relicto capite se q[ui]r[et] pedes. et con-
tinuo or[ation]i se dedit. Et fere o[mn]es p[er] modicu[m]
sua or[ation]e p[er]uertit. **A**lud scim Sixiu[m] in
urbe romana cu[m] fratrib[us] ex[ist]ens subito facto su-
p[er] eu[m] sp[iritu] d[omi]ni ad capitulu[m] fr[atr]ib[us] p[ro]vocatis pa-
lam o[mn]ibus n[un]ciauit. q[ui]tuor fr[atr]es ex ip[s]is i[n] bre-
ui duos videlicet in corpe. duos v[er]o in a[ni]ma
mortuos. I[st]o[m] modicu[m] duo fr[atr]es ad d[omi]n[u]m
migraverunt. duo v[er]o de or[di]ne recesserunt. **E**x-
stite eo bononie. erat ibi q[ui]da[m] magister cura-
tus theutonic[us] cui[us] ingressu[m] ad or[di]ne[m] fr[atr]es
mirabiliter affectabat. Cu[m] aut[em] b[ea]tus D[omi]nicus
cu[m] priore m[on]asterij cassamari de or[di]ne ci-
sterciens[is]. in vigilia assumptionis b[ea]te M[ari]e
sermocinaret. familiari q[ui]da[m] c[on]fidentia exi-
gente mat[er]ia i[n]t[er] alia dixit ei. Fateor tibi p[ro]p[ter]
q[ui]d t[ame]n adhuc nulli exposui unq[ui]sq[ue] tu alteri
q[ui]s diu vixero reuelab[is]. q[ui] n[on] q[ui]s a deo i[n] hac vi-
ta aliq[ui]d petij. q[ui]d n[on] assequer[er] iuxta votu[m]. Cui
cum p[re]dica[re] p[ro]p[ter] diceret q[uo]d forsitan a[n]i[m]a eu[m] vita[m]
finiret. b[ea]tus D[omi]nicus sp[iritu] p[ro]phetico. q[uo]d ip[s]e pri-
or post se diu viveret. sic et factu[m] fuisse c[on]stat
p[re]dixit. Tunc ille p[ro]p[ter] adiecit. I[st]e ergo pat[er]
ut det tibi magist[er] Cunradu[m] ad or[di]ne[m] cui[us]
fr[atr]es introitu[m] tantu[m] flagitare vident[ur]. At ip[s]e
rem inq[ui]t bone fr[ater] difficil[iter] postulasti. Fini-
to p[ro]p[ter] ceteris fr[atr]ib[us] ad q[ui]escentiu[m] p[ro]p[ter]t[er]
ip[s]e in eccl[esi]a remansit. et in or[ation]e more solito p[ro]-
noctavit. C[on]uenientib[us] igit[ur] fr[atr]ib[us] ad p[ri]ma[m] cu[m]
cantor incepisset. Jam lucis orto sidere. ecce
lucis noue. sidus nouu[m] futur[us] magister Cu-
radus subito veniens ad pedes b[ea]ti D[omi]nici se
p[ro]sternens b[ea]tu[m] ordinis instans petijt et p[ro]seue-
rans accepit. I[st]ic fuit in or[di]ne valde religio-
sus. et lector in or[di]ne p[ri]mu[m] gl[ori]osus. Qui
tandem moriens cu[m] iam oculos clausisset. et fra-
tres eu[m] migrasse crederet. ille ap[er]tis ocul[is] fra-
tres circ[um]spiciens ait. D[omi]n[us] vobiscum. Qui-
bus r[es]pondentib[us] Et cu[m] sp[iritu] tuo. Adu[er]xit. fide-
liu[m] a[ni]me p[er] misericordiam dei req[ui]escant in pace.

Et sic prin[ci]p[al]iter in pace q[ui]euit. **I**l[le] **E**rat
aut[em] suo dei D[omi]nico firma valde metis eq[ui]l-
tas. nisi cu[m] ad p[ro]p[ter] passionem et misericordiam turbaret[ur].
Et q[ui] cor gaudens exilarat facie[m]. placida[m] in-
terioris bovis p[ro]p[ter]ositio[n]em manifesta deforis
benignitate p[ro]debat. T[em]p[or]e diurno cu[m] fratrib[us]
suis socijs ve[ro] saluo quide[m] bonestatis teno-
re nemo p[ro]munioz. nocturnis bovis. vigilijs
et or[ation]ib[us] n[on]o instantioz. Die[m] impartiebat
p[ro]p[ter]mis. nocte[m] deo. De oculis suis q[ui]si q[ui]nda[m]
fontem effecerat lacrimaz. **F**reque[n]t[er] q[ui] cor p[ro]p[ter]
d[omi]ni eleuabat in missa. in tantu[m] metus rapieba-
tur excessum. ac si ibi d[omi]n[u]m incarnatu[m] p[re]sen-
tem videret. p[ro]p[ter] q[ui]d missam multo t[em]p[or]e cu[m] ce-
teris n[on] audiuit. Erat aut[em] sibi in eccl[esi]a p[ro]no-
ctandi p[ro]p[ter]suetudo creberrima ut vir aut raro
certu[m] ad q[ui]escentiu[m] locu[m] videret b[ea]te. Et cum
lassitudine succedente somni in p[ro]pellaret ne-
cessitas siue a[n]i[m]a altare aut sup[er] lapide[m] capite
reclinato paululu[m] q[ui]escebat. Tres singul[is] no-
ctibus accipiebat manu p[ro]p[ter]na de q[ui]da[m] ca-
tbena ferrea disciplinas. vna[m] vic[us] p[ro] se. altera[m]
p[ro] peccatorib[us] q[ui] versant[ur] in m[un]do. tertia[m] v[er]o
p[ro] bis q[ui] i[n] purgatorio cruciat[ur]. **E**lect[us] aliqu[is]
in coterone[n]s[is]. alias citauiens[is]. ep[iscopu]m o[mn]ino renu-
it p[ro]p[ter]stas se p[ro]p[ter]s tra[n]s[er]ere q[ui]s electo[rum] alicui
d[omi]ni se facte aliq[ui]ten[us] p[ro]sentire. **I**nterrogat[ur] ali-
q[ui] cur n[on] libent[er] i[n] tholosana q[ui]s dyo-
cesi. in e[ius] vic[us] diocesi. q[ui]s i[n] carbasonensi dioce-
si moraret[ur] r[es]p[on]dit. Q[ui] i[n] tholosana diocesi m[un]i-
tos q[ui] me honorat inuenio. ap[er]d carbasona[m]
v[er]o o[mn]es eccl[esi]arario me i[n]pugn[ant]. **I**nterrogat[ur]
a q[ui]da[m] in q[ui] libro p[ro]p[ter] studiis. r[es]p[on]dit. In libro
caritatis. **Q**uad[am] vice du[m] vir d[omi]nic[us] ap[er]d
bononia[m] p[ro]stituit[ur] in eccl[esi]a p[ro]noctaret. diabo-
lus in specie fr[atr]is eidem appuit. Que[m] sc[ilicet] do-
minic[us] fr[atr]em existimas ei innuebat ut cu[m] ce-
teris ad q[ui]escentiu[m] p[ro]ger[et]. Ille v[er]o q[ui] deridens
do eu[m] d[omi]n[u]m sibi nutib[us] r[es]p[on]debat. T[un]c sc[ilicet] D[omi]n-
cus q[ui]s naz eet q[ui] suu[m] m[an]datu[m] c[on]t[ra]t[er]et scire
volens. candela[m] ad l[am]padem accedit. et in facie[m]
ei[us] respiciens q[uo]d diabol[us] eet p[ro]p[ter]stis p[ro]gnouit.
Quare cu[m] eu[m] vebem[en]t[er] increpass[et]. mox ei-
dem diabol[us] d[omi]ni fractio[n]e silenij insultare cepit.
Sanct[us] aut[em] D[omi]nicus utpote fr[atr]um magistro
sibi loqui licere asserens. coegit ip[s]m ut sibi di-
ceret de quo fratres in choro temptaret.

De sancto Dominico

etiam terre circūquaq; p̄geste. ita vt ad longinqs̄ regiōes postmodū delata odorē ip̄s̄ lōgo tpe retineret. Frat̄z̄ v̄o manib⁹ marie aliq̄d de reliquijs sacrosct̄is tangētib⁹ sic in besit. vt q̄ntū cunq; lote v̄l etiā p̄fricate eēnt p̄ plures dies p̄suante. fragrantie testimoniu p̄ntarent. **I**n p̄ouincia vngarie vir q̄dā nobilis cū vxore sua z̄ filio puulo ad reliquias b̄ti Dominici q̄ in sylon bēbant̄ vt sitandas accessit. At filius e⁹ infirmat⁹ ibid̄ ad extremū vite moriendo puenit. Idē at̄ corpus filij corā altari b̄ti D̄nici collocans lamentari cepit z̄ dicere. Beate dominice letus veni ad te. en tristis redeo. Cū filio veniet oratus recedo. Redde mihi q̄so filium meū. redde mihi leticiā cordis mei. Et ecce circa mediū noctis puer reuixit et pecclesiā ambulauit. **I**n uenit q̄dā cuiusdā nobil̄ domine mācipiū dū in quodā fluuio piscā di grā insisteret. in aq̄ lapsus z̄ suffocat⁹ disparuit. Adagno aut̄ spacio t̄pis interiecto eius corpus de p̄fundo fluuij ē ductū. Domina aut̄ ip̄ius p̄ eius resuscitatōe bim̄ dominicū inuocā. p̄misit se ad suas reliquias nudis pedibus accessurū z̄ resuscitatū mācipiū libertati darurū. Statimq; qui fuerat mortuus in mediū videntib⁹ omnibus vite redditus p̄siliit. votūq; suū p̄dicta d̄na sicuti p̄miserat adimpleuit. **I**n eadē puincia vngarie dū quidā vir filiu suū defūctuz̄ amare lugeret. z̄ b̄tūm D̄nicū p̄ eius resuscitatōe iuocaz̄. circa pullozū cantū q̄ mortu⁹ fuerat oculos apuit z̄ patri dixit. Quid est pat̄ q̄ sic habeo facies̄ madefactā. Et ille Lacrime patris tui sunt filii. qz̄ tu mortu⁹ fueras. z̄ ego sol⁹ remanserā oī gaudio d̄stitu tus. Cui ille. Multū fleuisti pater. s; b̄s dominic⁹ desolationi tue p̄patiens vt tibi viuus redderet suis meritis impetrauit.

Languidus quidā. z̄ p̄. xvij. annos cecus reliq̄as b̄ti D̄nici visitare desiderās. tanq; temptās ire de lecto surrexit. tantāq; subito sibi sensit infundi v̄tutē q̄ passu cōcito grad̄i cepit. Tantoq; magis in cōualescētia corp̄is z̄ illūinatōe oculoz̄ p̄ficiēs. q̄nto q̄ntidie in uinere p̄cedebat. donec tandē ad locū destinatum perueniens. perfectuz̄ recepit v̄tri

ulq; b̄nificium sanitatis. **I**n eadē puincia vngarie matrona q̄dam ad bonorē b̄ti D̄nici missam disponēs facere celebrari. sacerdotem hora debita nō inueit. Quapp̄ candles tres ad hoc patas manutergio mundo inuoluit. z̄ in q̄dqm vase reposuit. Aliq̄ntu lū aut̄ diuertēs. z̄ postea rediēs cādelas flāmis patētib⁹ ardere vidit. Currentes oēs ad tam grāde spectaclm. tādiu ibidē tremētes z̄ orantes steterūt. donec sine lesione manutergij penitus exarserūt. **A**p̄d bononiā scolaris q̄dā noie Nicolā⁹ gūrenū ac genuū dolore adeo est vexat⁹ q̄ de lecto surgere nō valebat. Cui⁹ z̄ femur leuū emarcuit int̄tūm q̄ oīs ab eo spes curatiōis abscessit. Deo igit̄ z̄ b̄tō D̄nico se deuotē. cū se filo de q̄ fienda erat candela totū mēsus eēt in longū. cepit etiā corpus collū z̄ pect⁹ cinigere. cū tandem genu filo ambiēte cinxisset. inuocato ad quālibet mēsuratōem nomie Ihu z̄ b̄ti D̄nici. p̄tinuo se alleuiatū sentiēs exclamauit. Ego sum libatus. Exurgēs z̄ p̄ gaudio lacrimās. sine aliq̄ fulcramēto venit ad eccliam in q̄ corpus sc̄i D̄nici q̄escebat. **I**n eadē q; ciuitate m̄lta et fere inuērabilia miracula d̄s p̄ suū suū D̄nicū operatus ē. **I**n sicilia apud augustā. cū puella q̄dāz̄ que vicio lapidis laborabat incidī deberet. m̄t̄ eius p̄ instāti piculo filiā suā deo z̄ b̄tō D̄nico p̄mēdauit. Sequenti igit̄ nocte dormienti puelle b̄s D̄nicus astuit z̄ in manu e⁹ lapides quo torq̄bat̄ posuit z̄ abscessit. Quē puella enigilās z̄ se liberatā inueniēs marris dedit. z̄ visionē p̄ ordinē explicauit. Adater v̄o lapidē ad domū frat̄z̄ attulit. z̄ ip̄um in memoriā tanti mirac̄i corā imagine beati Dominici suspendit. **I**n augusta ciuitate cū in festo translatis b̄ti D̄nici marris quedā q̄ in ecclia frat̄z̄ missaz̄ solēnis interfere domū redirent z̄ q̄ndā mulierē p̄ foribus dom⁹ sue filantē viderēt. ip̄am charitatiue redarguere ceperūt. cur in festo tān patris a suili openō cessaret. Illa v̄o indignata r̄ndit. Vos q̄ estis byzote frat̄z̄ festū colite vestri sancti. Statimq; oculis in tumorem cū p̄uritu cōuersis. ex ip̄is ceperūt vermes p̄tinuo scaturire. ita q̄ vicina q̄dā decē octo

De sancto Dominico

vermes eduxit ex eius oculis numeratim. Compuncta igitur ad ecclesiam fratrum venit. ibique peccata sua confitens. et votum emittens quod de cetero sancto dei Dominico nunquam detraberet et eius festum deuote ageret. prius restituta est prorsum sanitati. **¶** Sacramental' quedam nomine Maria apud tripolim in monasterio quod dicitur magdalena validissimis infirmitatibus elaborans. at in tibia graviter percussa quinquaginta mensibus cruciatu mirabili vivebat. ita ut singulis horis exitus timeret. Que intra se recolligens semetipsum sic exoravit. **¶** Domine non sum ego digna orare te. nec a te exaudiri. sed rogo dominum meum beatum Dominicum. ut sit mediator inter me et te. et mihi impetret beneficium sanitatis. Cum ergo diu cum lacrimis exoraret. in extasi facta vidit beatum Dominicum cum duobus fratribus apertam corinam quam ante lectum eius pedebat intrantem sibi quod dicitur. **¶** Quare tantum sanari desideras. Et illa. **¶** Domine ut deo meo deuotus fuisse possis. Tunc ille de sub capta unctioem mire fragrantie proferens tibi eam unxit et statim sanata fuit. Et ait. **¶** Hec unctio est valde preciosa dulcis et difficilis. Cuius ubi cum multum requireret respondit. **¶** Hec unctio dilectionis est signum quod vix preciosa est. quia nullo precio emi potest. et quia in donis dei nullum est melius. Dulcis. quia nihil dulcius caritate. Difficilis. quia cito perditur nisi caute custodiat. **¶** Ipse etiam nocte sorori sue in dormitorio quiescenti apparuit dicens. Ego sanavi sororem tuam. Que currens ipsam sanata inuenit. Que cum se etiam sensibili unctioem inunctam sentiret. ipsa cumz bombice et reuerentia multa extersit. Que cum abbatisse confessori et sorori omnia retulisset et unctioem in bombice prentasset. tanta et tam noua odoris fragrantia sunt percussa ut nulla eis possent aromata comparari. **¶** Ipse autem unctioem cum multa reuerentia suauerunt. **¶** Quam gratus autem deo existat locus in quo sacrosanctum corpus beati Dominici requiescit. licet ex miraculis multis claruerit. vnum tamen hic posuisse sufficiat. **¶** Refert magister Alexander episcopus vintonicensis in postillis suis super illud verbum Misericordia et veritas obuia. sibi scilicet quod quidam scolarius degens bononie vanitatibus seculi detritus visionem tale sperit. Videbat liquidem sibi quod in quodam campo magno consisteret et ibi

dem tempestas ingens super ipsum descendens. Qui dum fugeret a facie tempestatis. ad quendam domum peruenit. Quam cum clausam inuenisset. et pulsans ad ostium se ibidem recipi postulasset. que deintus erat hospita respondit. Ego sum iusticia quam hic habito. et hoc domus mea est. Quia autem tu iustus non es. in ea habitare non vales. Ad hoc verba ille plurimum merens abscessit. et aliam domum ultra illam aspiciens ad eam venit. et pulsans ad ostium se ibidem recipi postulabat. Sed quod deintus erat hospita respondit. Ego sum veritas quam hic habito et hoc domus mea est. Te autem hospitio non recipiam. quia veritas eum non liberat qui eam non amat. **¶** Indeque abscedens tertiā domum ultra illam prospexit. ad quam veniens se similiter impetum tempestatis recipi flagitavit. Cui quod deintus erat domina respondit. Ego sum pax quam hic habito. non est autem pax impijs sed hominibus bone voluntatis. **¶** Verum quia ego cogito cogitationes pacis et non afflictionis. utile prolium tibi do. Ultra me soror mea habitat quam miseris spiritus auxiliū prestat ad hanc accede et eius monita comple. Cum ergo accessisset que intus erat respondit. Ego sum misericordia quam hic habito. Si igitur ab imminente tempestate saluari desideras. vade ad domum in qua fratres predicatorum de bononia habitant. ibique inuenies stabulum pacis. et precepta continentie et pabulum doctrine. a sinu simplicitatis cum boue discretiois. **¶** Mariam illuminantem et ioseph proficientem. et puerum Iesum te saluantem. Cum igitur predictus scolarius euigilasset. ad domum fratrum venit et visionem per ordinem recitans habuit ordinis penitus et accepit.

CIX.

De sancto sexto

81

Ixtus dicitur a

Ixtus quod est deus. et status qui diuinus status. Vel sextus a sistis quasi firmus et fixus in fide passione et bona operatione.

Ixtus papa atheniensis natione. primo quidem presbiter sed postea discipulus christi et pontifex summus electus Decio et Valeriano cum duobus dyaconibus suis felicissimo et agapito prentatus est. Que cum decio nullis posset persuasionibus inclinare. fecit eum

De sancto Sixto.

Duci ad templum martis ut aut sacrificaret aut ut in custodia Adamertini reciperet. Sed cum sacrificare renuens in custodia duceretur beatus Laurentius post eum clamans ibat et dicebat. Quo pgrederis sine filio patris. qui sacerdos sancte sine ministro pperas. Cui Sixtus Non ego te desero fili neque derelinquam. sed maiora tibi debentur pro fide christi certamina. Post triduum me sequeris sacerdotem leuita. Interi ergo thesauros ecclesie accipe. et quibus tibi videtur diuide. Quos cum ille christianis pauperibus distribuisset. Valerianus prefectus decreuit ut Sixtus ad templum martis sacrificaturus duceretur. Quod si renueret ibidem capite truncaretur. Qui cum duceretur beatus Laurentius post eum clamare cepit ac dicere. Noli me derelinquere pater sancte. quia thesauros tuos iam expedi. Tunc milites audientes thesauros nominare Laurentium tenuerunt. Sixtum vero cum felicissimo et agapito ibidem decollauerunt. In hac die est festum transfigurationis domini. et sanguis christi de nouo uino si fieri potest et inueniri in aliquibus ecclesiis proficitur. vel saltem de matura uua aliquantulum in calice eliquat. In hac et die racemi beati dicuntur et populus inde concipiat. Non autem huius est. ex eo quod dominus discipulis suis dixit in die cene. Non bibam amorem de his genuine uitis donec bibam illud nouum in regno patris mei. Illa uero transfiguratione domini et quod dixit nouum uinum. repntat gloriosam inuouationem quam christus post resurrectionem habuit. et ideo in hac die transfigurationis que resurrectionem domini repntat uinum nouum inquitur. non quod in hac die ut quidam aiunt transfiguratio sit facta sed in hac die ab apostolis manifestata. Transfiguratio enim facta dicitur fuisse circa principium ueris discipuli autem propter prohibitionem eis factam ipsam tadium celauerunt et in hac die manifestauerunt. Sic legitur in libro que dicitur mitrale.

CX.

De sancto donato.

Donatus dicitur quasi a deo natus. et hoc per regenerationem et gratie infusionem et glorificationem que est triplex generatio spiritualis a deo. Nam cum sancti moriuntur tunc nasci dicuntur. Unde obitus sanctorum non mors sed natale uocat. Puer

De sancto donato.

enim appetit nasci ut recipiat ampliorē locum ad manendum. uberiorē cibum ad uescendum. liberiorē aere ad respirandum. et lucē ad uidendum. et quia sancti cum de uero matris ecclesie pro morte exeunt. illa quattuor secundum modum suum recipiunt. ideo nasci dicuntur. Vel dicitur donatus quasi dono dei datus.

Donatus cum Juliano impatore eruditus et nutritus est. ita quod predictus iulianus fuit tunc in subdiaconum ordinatus. Sed cum in impiū sublimatus fuisset. patrem et matrem beati donati occidit. donatus uero in aretinā ciuitatem aufugit. et apud Hilarium monachum manens multa ibidem miracula fecit. Nam cum prefectus ciuitatis beatus filium demoniacum eum ad donatum adduxisset. spiritus immundus clamare cepit ac dicere. In nomine domini ihesu christi noli mihi esse molestus. ut de domo mea egrediar. Donate quare me exire coartas cum tormētis. Sed orate donato fuit prius liberatus. Vir quidam Eustasius nomine. exactor fisci in tuscia publicā pecuniam in custodia uxoris nomine Eufrosine dereliquit. Sed cum puertia ab hostibus uirgeretur. pecuniam abscondit et dolore pro uenta uitā finiuit. Vir autem eius rediens cum pecuniā inuenire non possit et iam cum filiis suis ad supplicium tradi deberet. ad sanctum donatum profugit. donatus autem ad sepulchrum uxoris cum eo progens oratione facta clara uoce dixit. Eufrosina per spiritum sanctum te adiuro. ut dicas nobis ubi talē pecuniam posuisti. Et facta est uox de sepulchro dicens. In ingressu domus mee ibi eam subsodi. Et euntes eam ibi ut dixerat inuenerunt. Post aliquot autem dies Satirus episcopus in domino obdormiuit. et omnis clerus donatum in episcopum elegit. Cum autem ut refert Gregorius in dialogo. quodam die missa celebrata populus conciparet. et diaconus comunicans christi sanguinem propararet. subito paganorum impulsu diaconus cecidit. et calicem sanctum fregit. De quo cum ipse et omnis populus plurimum mestus esset. donatus fragmenta colligens calicis oratione facta ipsum in pristina formam restaurauit. Una autem particula a diabolo absconsa fuit que in calice predicto defecit. que tamen est ad testimonium miraculi huius. Paganis autem hoc uiso miraculo sunt uersi.

De sancto Cyriaco.

et septuaginta baptismata susceperunt. **F**os quidam a deo erat infectus ut quicumque de illo biberet primum moreretur. **D**um igitur sanctus Bonatus super asinum suum illuciret. ut oratione sua aquam sanaret. Draco terribilis inde erupit. et pedes asini cauda involuens per donatum se primum erexit. **Q**ue donatus flagello quodam percutiens. vel scdm quod alibi legit in os eius expuere. primum infecit. **D**rauitque ad dominum et omne venenum a fonte fugavit. **A**lium quoque fontem dum ipse cum sociis suis valde sitiret. quodam vice sua oratione ibidem produxit. **E**t cum filia Theodosij imperatoris a demone vexaretur. et ad sanctum donatum adducta fuisset. **D**ixit donatus. **E**xi in mundo spiritus et noli in plasmate dei habitare. **C**ui demon. **D**a mihi transitum quo exeam aut quod vadam. **C**ui donatus. **A**n hic venisti **C**ui demon. **D**e heremo. **E**t sanctus. **I**lluc revertere. **E**t demon. **V**ideo signum crucis in te de quo ignis erit per me. et primo ignoro quod vadam. **S**ed da michi locum exire et exeo. **C**ui donatus. **E**cce habes transitum. redi ad locum tuum. **E**t universam domum percutiens exiit. **C**uius quidam mortuus efferretur. advenit quidam cum circographo asserens debere sibi ab ipso ducere totos solidos. **A**nde nullatenus ipsum sepeliri sinebat. **Q**uod cum vxor eius vidua beato donato cum lacrimis indicasset. adiungens quod homo ille pecuniam totam recepisset. assurgens ad loculum iuit. et manu dextram tangens ait. **A**udi me. **Q**ui respondit. **E**go sum. **E**t sanctus donatus ad eum ait. **S**urge et vide quod agas cum homine isto qui te sepeliri non sinit. **Q**ui respondens eum de solutione debiti coram omnibus percipit. et circographum accipiens manum scidit. **D**einde dixit sancto donato. **I**nube me ite parat dormire. **E**t ille **V**ade a modo fili quiesce. **E**o tempore cum fere annis tribus non pluisset et sterilitas magis esset. infideles ad imperatorem theodosium veniunt petentes ut sibi donatum traderet. **Q**ui partem magicam fecisset. **A**d imperatoris igitur instantiam donatus egressus dominum exoravit. et pluviam copiosam dedit. sicque vestibus ceteris pluvia infusus domum rediit. **C**um autem gothi eo tempore yraliam devastarent. et multi a fide christi recederent. **E**uadratanus prefectus a sancto donato et Hilarino de apostasia re-

prehensus sanctos ipsos cepit appellens eos ut ioui imolarerent. **Q**uod cum renuerent hilarinum expoliatum tam diu cedi fecit. quousque spiritum exalaret. **D**onatum vero in carcere reclusit. et postmodum eum decollari fecit circa annum domini cccclxxx.

CXI.

De sancto Cyriaco.

CYRIACUS a marcello papa diaconus ordinatus prebensus et ad maximianum deductus. iussus est cum sociis suis ut terram foderet et ad locum scilicet terminas quibus ibidem construere suis eas bueris deportaret. **A**bi erat sanctus Saturninus senex. **Q**ue cyriacus et Sylinnus ad portandum iuuabant. **T**andem in carcere reclusum prefectus iussit Sylinnum perire. **E**t cum eum apromianus educeret. subito vox cum luce de celo veniens dixit. **V**enite benedicti patris mei etc. **E**t tunc apromianus credidit. et baptizari se fecit. et ad presertim confitens christum venit. **C**ui prefectus. **I**n quod tu christianus factus es. **Q**ui respondit. **V**e mihi quod perdidit dies meos. **R**espondit prefectus. **V**ere moris dies tuos. **E**t misit eum decollari. **S**aturninus vero et sylinnus cum sacrificare nollent. diversis suppliciis affecti tandem decollati sunt. **F**ilia autem dyocleciani nomine Arbemia cum a demone vexaretur. clamabat in ea demonem dicens. **N**on exeam nisi Cyriacus diaconus veniat. **A**n ad eam adductus Cyriacus cum demoni imparet respondit. **S**i vis ut exeam da mihi vas aliquod in quod intrem. **R**espondit quoque cyriacus. **E**cce corpus meum si potes ingredi. **C**ui demon. **I**n vas tuum intrare non possus. quia vnde est signatum et clausum. **S**ed si eicis me. scito quod in babiloniam faciam te venire. **E**t cum coactus exisset Arbemia clamavit dicens. **Q**uod deum quem Cyriacus predicat videret. **C**um igitur illam Cyriacus baptizasset. et ex gratia Dyocleciani et Serene vxoris eius in domo quam dederant ei securus viveret. venit nuncius a rege perazad dyoclecianum. rogans ut ad se cyriacum mitteret. quia filia sua a demone vexaretur. **A**d preces igitur dyocleciani cyriacus cum largo et smaragdo naui impositis necessariis in babiloniam letus iuit. **C**umque ad puellam pervenisset

De sancto Laurentio

Demon poss eius clamavit dicens. Fatigatus es Cyriace. Cui cyriac⁹ rñdit. Nō sum fatigatus. s; ubiq; dei auxilio gubernat⁹. Est demon. Tñ ego ad qd volui te pduxi. Tñ cyriacus dixit demōi. Imperet tibi Ihs vt ex eas. Et statim exiēs demō dixit. Q nomē terribile qd me coartat exire. Et sic sanata puelā cū patre ⁊ matre ⁊ mltis alijs baptizavit. Et cū mltia sibi munera offerretur recipere noluit. sed quadraginta qnq; diebus in pane ⁊ aq̄ ieiunā standē romā rediit. Post duos aut mēses Dyoclecian⁹ defūctus ē. Cui maximianus succedēs iratus de sorore sua arthemisia cyriacū p̄bendit. ⁊ nudū ⁊ catenis ligatū a n̄ cury suū trahi iussit. Iste maximian⁹ p̄ tanto p̄t dici filius dyocleciani q; sibi successit ⁊ eius filiam hūit in vxorē q̄ Valeriana nūcupata ē. Deinde iussit carpasio vicario vt ipm cū socijs sacrificare p̄pelleret aut diuersi supplicijs occideret. Et cū ip̄e picem sup caput eius liquasset ⁊ in eculeo suspendisset. fecit cyriacū cum oib; socijs suis decollari. Carpasius aut cū domū sc̄i cyriaci impetrasset. et ad derisionē xp̄ianoz in loco vbi cyriac⁹ baptizabat se lauaret. epulas q; cū decē nouē socijs celebraret. subito oēs mortui sūt. Et extūc clauso balneo gētiles xp̄ianos timere ⁊ venerari ceperunt.

EXII.

De sancto Laurentio.

L Laurenti⁹ dicitur quasi laureā tenēs. Que est corona de lauro facta. q; olim de huiusmodi ramis victores coronabant. Hec aut arbor est victorie ostēsiua. p̄tinua viriditate amena. odore ḡta. ⁊ efficacia v̄tuosa. Beatus igitur Laurentius dicitur a lauro. q; victoriaz obtinuit in sui passione. Vñ ⁊ cōfusus Becius dixit. Iudico q; iam victi sum⁹. Viriditate hūit in cordis mūdicia et puritate. Vñ ⁊ dixit. Q̄d ea nox obscury nō h; zc. Odorem hūit p̄ memorie p̄petuitatez. Vñ disp̄it dedit paupibus. ⁊ iō iusticia eius manet in seculū seculi. Vñ s; maximus. Quō nō in eternū h; manebit iusticia quaz ⁊ sancto implevit ope. ⁊ gl̄iosissimo martirio p̄secrauit

Efficaciam hūit p̄ v̄tuosa; p̄dicatiōz. p̄ quā Lucillū ypolitū ⁊ romanū p̄uertit. H; modidi aut arboris efficacia ē. q; calculū frangit surditati subuenit. fulmē n̄ metuit. Sic lauretius frāgit cor duz. sp̄i alē reddit auditū. p̄tegit a fulmine sentētiē reprobōz.

L Laurentius martyr et leuita. genere hispanus. a b̄to Sixto roma; ductus ē. Nā sic dicit magister iohannes beletb. cū idē b̄tus s̄xt⁹ in hispaniaz p̄uectus eēt. duos iuuenes ibidē rep̄iēs. sc; Laurentiū ⁊ vincētū ei⁹ cognatū. mox honestate p̄positos. ⁊ in oī actōe p̄claros. ip̄os secū romā adduxit. q; alē sc; lauretius secū rome māsit. vincētius v̄o in hispaniā rediit et ibi gl̄ioso martirio vitā finiuit. Huic aut opinioni magistri Iohannis beletb repugnat t̄ps martiry v̄triusq;. Nā lauretius sub decio. Vincenti⁹ aut in iuuenili etate s̄b Dyocleciano ⁊ Baciano passus ē. S; int̄ decius et dyoclecianū fluxerūt anni circiter. xl. ⁊ imperatores septē medij fuerūt. vt tūc b̄tus Vincenti⁹ nō potuit iuuenis exuisse. Vñ s; aut Sixtus Laurentium suū archidiaconū ordinauit. Eodē t̄pe Iudilipp⁹ impator ⁊ fili⁹ suus noīe philipp⁹ fidē xp̄i receperāt. ⁊ xp̄iani effecti eccliaz sublimare plurimū nitebatur. Iste philippus p̄mus impator fuit qui fidē xp̄i recepit. quē Digenes vt dicit ad fides xp̄i p̄uertit. licet alibi legat q; b̄tus Iudont⁹ eū p̄uertit. Regnavit at̄ anno millesimo ab vrbe p̄dita. vt millesim⁹ ānus romē xp̄o potius q; ydolis dedicaret. Qui q̄dem annus millesim⁹ fuit a romanis cū ingēni ludorū ⁊ spectaculorū apparatu celebratus. Erat at̄ Iudilippo impatorū miles q̄dam noīe Becius in armis bellicis pl̄imū strenuus et famosus. Cuz aut iisdem t̄pibus gallia rebelaret. illuc impator decius milit. vt rebellantē galliam romano impio subiugaret. Adiss⁹ Becius p̄spere cūcta gessit. ⁊ ad libitū potius victoria romā rediit. Studiēs impator eius aduentū eū alti⁹ honorificare voluit. et eidē a roma vsq; ad veronā obuius iuit. S; q; maloz mentes q; magis se honorari sentiūt. eo ampli⁹ p̄ supbiā intumescūt. Becius in supbiā elat⁹ impiū cepit ambire. et